

Liahona

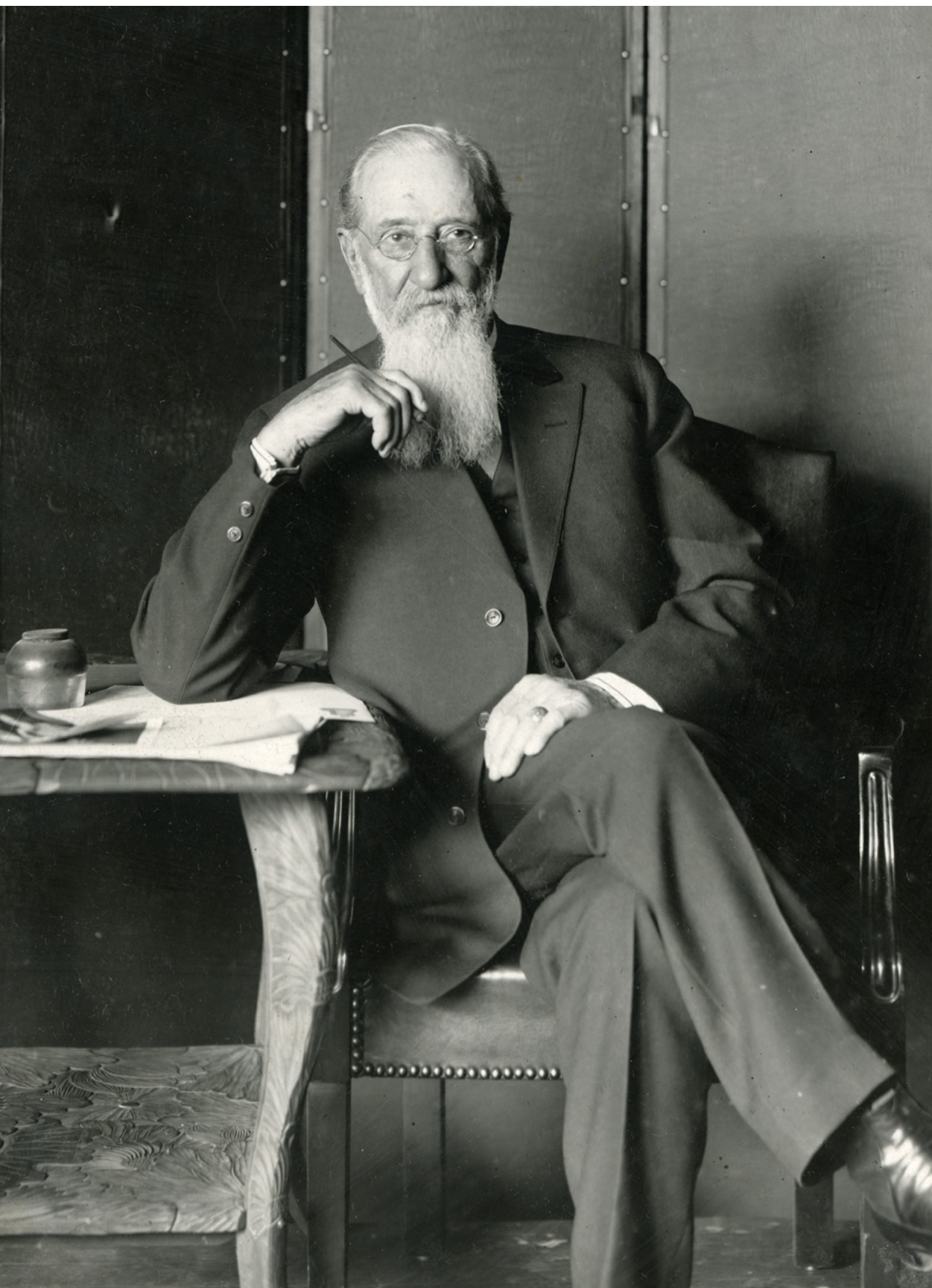
Kuinka aiomme
kumartaa ja
palvella Häntä?
s. 4, 10, 16

Tuntematon poika,
valittu näkijä, s. 20

Tuntuuko sinusta, ettet
kuulu kirkkoon? s. 28

Seitsemän evankeliumin
periaatetta, jotka
suojelevat, s. 34

Tässä on Joseph F. Smith – joka palveli kirkon presidenttinä vuosina 1901–1918 – vuosi ennen kuin hän kuoli 80-vuotiaana. Hänen isänsä Hyrum Smith kuoli marttyyrina Joseph Smithin kanssa vuonna 1844. Vuonna 1866, kun Joseph F. Smith oli 27-vuotias, hänet asetti apostoliksi presidentti Brigham Young. Joseph F. Smith palveli neuvonantajana neljälle kirkon presidentille. Kun hän oli palvellut johtavana auktoriteettina 52 vuotta, hänen lukuisat opetuksensa julkaistiin kirjana nimeltä Evankeliumin oppi. Lisäksi hän sai ilmoituksen, joka nykyään on tallennettuna Opissa ja liitoissa lukuna 138.

SANOMAT

- 4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Etsi Kristusta jouluna**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7 Kotikäyntiopetussanoma: Halukkaita kantamaan toistemme kuormia**

KANNESSA
Jouluyö, Bruce Hixson Smith

ERIKOISARTIKKELIT

- 10 Jumalan on kunnia korkeuksissa**
Vanhin Ronald A. Rasband
Kuinka aiot todistaa Kristuksesta tänä joulun aikana?
- 16 Joulukertomuksen 14 tapahtumaa**
Jessica Griffith
Tutki tapahtumia, jotka johtivat Vapahtajan syntymään ja seurasivat sitä, kuten pyhissä kirjoituksissa kerrotaan.
- 20 Joseph Smith – heikkoudesta vahvuudeksi**
Vanhin Marcus B. Nash
Ihmeitä tapahtuu kuten profeetta Josephille, kun tunnistamme heikkouksemme ja käännyimme niiden kanssa Herran puoleen.
- 28 Me pystymme parempaan, osa 2: Löydä paikkasi Jeesuksen Kristuksen kirkossa**
Betsy VanDenBerghe
Tuntuuko sinusta koskaan siltä, ettet kuulu joukkoon? Tässä on joitakin keinoja ratkaisun löytämiseksi.

- 34 Jeesuksen Kristuksen evankeliumi – turva ja suoja**
Getulio Walter Jagher e Silva
Oppi ja liitot – seitsemän tapaa, joilla meille luvataan elämäämme suoja.

OSASTOT

- 8 Opettaminen Vapahtajan tavalla: Kohotamme perheen keskusteluja**
Doug Hart
- 40 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 44 Henkilökuvia uskosta: Josephine Scere**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Urhoollinen Kristuksen asiassa**
Presidentti Joseph Smith

- 46 Mongoliasta löytyy kykyjä!**
Po Nien (Felipe) Chou, Petra Chou
ja Odgerel Ochirjav
*Kuinka nuorten aikuisten kuoro
vangitsi laulullaan maan huio-
mion – ja kertoi evankeliumista.*

- 48 Minun lahjani Vapahtajalle**
Cherstan Pixton
*Minun oli pakko lakata ajattele-
masta itseäni ja alettava ajatella
veljiäni ja sisariaani.*

- 50 Hän löysi jälleen uskonsa**
David Dickson
*Te Oranoan todistus oli kylmennyt,
mutta hän pystyi yhä muistamaan
suloisia kokemuksia varhaisem-
milla vuosillaan.*

- 52 Joululaulujen taika**
*Kaksi kertomusta laulamisen
yllättävistä siunauksista.*

- 54 Kahdeksan syytä siihen, miksi
joulu on suurenmoista aikaa
tehdä lähetystyötä**
Charlotte Larcabal
*Kuka olisi arvannut, että lähetys-
työn tekeminen on niin helppoa?*

- 58 Juliste: Tilaa Hänelle**

- 59 Vastauksia kirkon johtajilta:
Kuinka voi tuntee joulun
todellisen hengen**
Presidentti Thomas S. Monson

- 60 Kysymys ja vastaus**
*"Olen rukoillut erään tärkeän
asian puolesta, mutta en tiedä,
olenko saanut vastauksen.
Miten tunnistan sen?"*

- 62 Meidän palstamme**

- 64 Jouluaaton vieras**
Holly K. Worthington
*Voi ei! Claran mielestä vuoden
paras ilta oli menossa pilalle.*

- 66 Ole rohkea ja kerro
evankeliumista!**
Vanhin Paul B. Pieper
*Autathan ystäviäsi kuulemaan
Jeesuksesta Kristuksesta?*

- 67 Kirkon historian leikekuvia:
Kirkko nykyisin**

- 68 Punainen lippu**
Darcie Jensen Morris
*Mateo halusi olla hyvä ystävä
kuten Jeesus. Mitä hän voisi tehdä?*

- 70 Vastauksia apostolilta: Kuinka
parannuksen tekeminen voi
auttaa minua olemaan
onnellinen?**
Vanhin Dale G. Renlund

- 72 Jeesuksen opetuksia**
*Tässä on hauska tapa odottaa
jouluu noudattamalla Jeesuksen
opetuksia.*

- 74 Laulu: Paikka Vapahtajalle**
Larry Hiller ja Michael F. Moody

- 75 Meidän sivumme**

- 76 Kertomuksia Jeesuksesta:
Jeesus syntyi Betlehemissä**
Kim Webb Reid

- 79 Väriytyssivu**

**Katsopa,
löydätkö tähän
numeroon piilo-
tetun Liahonan.
Vihje: Kuinka
Pyhä Henki
auttaa sinua
olemaan hyvä
ystävä?**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martinez

Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Cremilda Amaral

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppe.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2017 Vol. 69 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Kutsu taiteilijoille kaikkialla maailmassa

*"Minä muistelen tekojasi, Herra, muistan ihmeitä,
joita muinoin teit. Minä ajattelen kaikkia töitäsi, mietin
sinun suuria tekojasi." (Ps. 77:12-13.)*

Kirkon historian museo Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa järjestää 11. kansainvälisen taidekilpailun, ja kutsumme sinut osallistumaan siihen uudella taideteoksella.

- Teema: "Ajatuksia uskosta", jakeiden Ps. 77:12–13 innoittamana. Kaikkien taiteellisten ilmaisuvälineiden, tyylien ja kulttuuriin liittyvien lähestymistapojen käyttö on sallittua.
- Taideteosten lähettämisaikakohta: 1. helmikuuta – 1. kesäkuuta 2018.
- Ikä: osallistujien täytyy olla 18 vuotta täyttäneitä.
- Palkinnonsaajat: Tuomaristo valitsee palkinnonsaajat, ja heistä ilmoitetaan lokakuussa 2018. Valikoidut teokset ovat esillä Kirkon historian museossa ja verkossa.

Yksityiskohtaista tietoa säännöistä, kelpoisuusvaatimuksista ja ilmoittautumisesta verkossa on osoitteessa lds.org/artcompetition.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 34

Esimerkki, 8, 62

Isä Jumala, 20, 28, 75

Jeesus Kristus, 4, 10, 16,
42, 43, 48, 58, 59, 72, 76,
79, 80

Joseph Smith, 20

Joulu, 4, 10, 16, 40, 41,
42, 43, 48, 52, 54, 58, 59,
64, 72, 74, 76, 79

Kirkossa käyminen, 28

Kuuliaisuus, 34

Kymmenykset, 34

Lahjat, 41, 43, 48, 59

Liitot, 7, 34, 44

Lähetystyö, 34, 46, 48, 54,
64, 66

Mormonin kirja, 20, 50,
63, 66, 67

Musiikki, 10, 43, 46,
52, 74

Nöyryys, 20

Opettaminen, 8

Oppi ja liitot, 34

Palveleminen, 7, 10, 41,
42, 43, 52, 54, 75

Parannus, 28, 68, 70, 71

Perhe, 10, 52, 54

Profeetat, 20, 34, 67

**Pyhien kirjoitusten
tutkiminen,** 10, 72

Pyhä Henki, 34, 40, 60, 68

Rakkaus, 7

Rukous, 20, 60

Temppelet, 34, 44, 67, 75

Totuus, 44

Usko, 4, 20, 28, 44, 50, 80

Vanhemmuus, 8

Vastuullisuus, 63, 68

Viisauden sana, 34

Ystävyyys, 62, 68

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**
toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

ETSI KRISTUSTA JOULUNA

Kaikille niille, jotka haluavat ymmärtää, keitä me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet olemme, haluaisin tarjota näiden kolmen sanan määrittämän lähtökohdan: me etsimme Kristusta.

Me pyrimme oppimaan Hänestä. Seuraamaan Häntä. Tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen.

Me etsimme Häntä vuoden jokaisena päivänä. Mutta erityisesti tähän aikaan vuodesta – jouluna, kun juhlistamme rakkaan Vapahtajamme syntymää – meidän sydämemme kääntyy entistä enemmän Hänen puoleensa.

Valmistautuessamme viettämään joulua miettikäämme, kuinka ne, jotka elivät kaksituhatta vuotta sitten, olivat Vapahtajan saapuessa valmiita ottamaan Hänet vastaan.

Paimenet

Emme tiedä paimenista paljonkaan – vain sen, että he olivat ”yöllä ulkona vartioimassa laumaansa”¹. Paimenet olivat mitä todennäköisimmin aivan tavallisia ihmisiä, kuten monet hyvät sielut, jotka päivittäin ansaitsevat elantonsa.

He voivat kuvastaa ihmisiä, jotka aikanaan eivät ehkä aktiivisesti etsineet Kristusta mutta joiden sydän muuttui, kun taivaat aukenivat ja heille julistettiin sanoma Kristuksesta.

Nämä ovat niitä, jotka taivaallisten sanansaattajien äänen kuultuaan lähtivät heti Betlehemiin haluten nähdä.²

Tietäjät

Tietäjät olivat oppineita, jotka olivat tutkineet Messiaan, Jumalan Pojan tulemistä. Oppineisuutensa ansiosta he huomasivat merkkejä, jotka viittasivat Hänen syntymäänsä. Kun he huomasivat ne, he lähtivät kodistaan ja matkasivat Jerusalemiin kysymään: ”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt?”³

Heidän tietämyksensä Kristuksesta ei jäänyt yksinomaan teoreettiselle tasolle. Kun he näkivät Hänen syntymänsä merkit, he toimivat. He lähtivät etsimään Kristusta.

Tietäjät voisivat kuvastaa niitä, jotka etsivät Kristusta oppineisuuden ja akateemisen tutkimisen avulla. Heidän omistautuneisuutensa totuudelle johtaa heidät lopulta löytämään Kristuksen ja palvelemaan Häntä kuninkaiden Kuninkaana, ihmiskunnan Vapahtajana.⁴

Simeon ja Hanna

Simeon ja Hanna voisivat kuvastaa niitä, jotka etsivät Kristusta Hengen avulla. Nämä suurenmoiset sielut olivat hartaan uskonnollisia, ja paastoten ja rukoillen sekä eläen hartaina ja kuuliaisina he odottivat innokkaina näkevänsä Jumalan Pojan tulemisen päivän.

Uskollisuuden, nöyryyden ja uskon turvin he odottivat kärsivällisesti Vapahtajan tulemistä.

Viimein heidän uskollisuutensa palkittiin, kun Maria ja Joosef esittelivät heille pienokaisen, joka eräänä päivänä ottaisi kantaakseen ihmiskunnan synnit.⁵

Uskovat ihmiset nefiläisten ja lamanilaisten keskuudessa

Mormonin kirjassa on koskettava kertomus siitä, kuinka uskovat ihmiset Uudessa maailmassa odottivat Vapahtajan syntymän merkkejä.

Muistatte, että Kristukseen uskovia pilkattiin ja vainottiin. Sen ajan valistuneet syyttivät uskovia siitä, että nämä pitivät kiinni typerästä taikauskosta. Itse asiassa epäuskoiset olivat niin äänekkäitä pilkanteossaan, että he ”aiheuttivat suuren metelin” maassa (3. Nefi 1:7). He ivasivat niitä, jotka uskoivat Vapahtajan syntyvän.

Heidän vihansa ja raivonsa yltyi niin suureksi, että heissä heräsi pakko-mielle vaihtaa lopullisesti kaikki ne, jotka uskoivat Vapahtajaan. Mormonin

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Kuinka voimme paremmin etsiä Kristusta, kuten presidentti Uchtdorf ehdottaa? Voisit kannustaa niitä, joita opetat, kysymään itseltään: ”Kuinka minä etsin Kristusta?” Voisit pyytää, että he aloittavat kertomalla, kuinka kukin heistä etsii Kristusta perheen yhteisen päivittäisen pyhien kirjoitusten tutkimishetken aikana. Voisit kotiopetettäviesi kanssa myös katsoa jouluvideon sivustolta mormon.org ja kutsua heitä osallistumaan tähän vuosittaiseen mahdollisuuteen etsiä Kristusta noudattamalla Hänen opetuksiaan.

kirjassa kerrotaan dramaattisesta ratkaisusta.⁶

Siihen aikaan eläneet uskovat voisivat kuvastaa niitä, jotka etsivät Kristusta silloinkin kun muut nauravat, pilkkaavat ja ivaavat. He etsivät Kristusta silloinkin kun muut yrittävät saada heidät näyttämään moukkamaisilta, yksinkertaisilta tai herkkäuskoisilta.

Mutta muiden osoittama halveksunta ei lannista tosi uskovia etsimästä Kristusta.

Me etsimme Kristusta

Vuoden jokaisena päivänä ja kenties varsinkin tänä joulun aikana meidän olisi hyödyllistä jälleen kerran esittää kysymys: ”Kuinka minä etsin Kristusta?”

Eräänä vaikeana aikana elämäänsä suuri kuningas Daavid kirjoitti: ”Jumala, minun Jumalani, sinua minä odotan. Sieluni janoaa sinua, ruumiini ikävöi sinua ja uupuu autiomaassa ilman vettä.”⁷

Kenties tämä Jumalan etsimisen asenne oli yksi niistä syistä, joiden

vuoksi Daavidia kuvailtiin Jumalan mielen mukaiseksi mieheksi.⁸

Tänä joulun aikana ja läpi koko vuoden etsikäämme sydämellämme ja sielullamme rakasta Vapahtajaamme, Rauhan Ruhtinasta, Israelin Pyhää. Sillä tämä halu määrittää suurelta osin paitsi sen, keitä me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen

Kirkon jäsenet olemme, myös vielä enemmän sen, keitä me todella olemme Kristuksen opetuslapsina. ■

VIITTEET

1. Luuk. 2:8.
2. Ks. Luuk. 2:15.
3. Ks. Matt. 2:1–2.
4. Ks. Matt. 2:11.
5. Ks. Luuk. 2:22–38.
6. Ks. 3. Nefi 1.
7. Ps. 63:2.
8. Ks. Ap. t. 13:22.

LAPSILLE

Odotamme Jeesusta

Monet ihmiset odottivat kauan Jeesuksen syntymää. Nyt me odotamme Hänen tulevan jälleen! Me voimme olla valmiita siihen oppimalla Jeesuksesta ja seuraamalla Häntä. Kuinka sinä seuraat Jeesusta? Kirjoita ajatuksiasi tähtiin.

Halukkaita kantamaan toistemme kuormia

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka ymmärrys Apuyhdistyksen tarkoituksesta valmistaa Jumalan tyttäriä iankaikkisen elämän siunauksiin?

”Ympärillämme on ihmisiä, jotka tarvitsevat huomiotaamme, rohkaisuaamme, tukeamme, lohdutustamme ja ystävällisyyttämme”, presidentti Thomas S. Monson on sanonut. ”Me olemme Herran kädet täällä maan päällä, ja tehtävämme on palvella ja kohottaa Hänen lapsiaan. Hän on riippuvainen meistä jokaisesta.”¹

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Kun liityitte kirkkoon, teidän sydämessänne alkoi suuri muutos. Te teitte liiton, ja te saitte lupauksen, joka alkoi muuttaa koko teidän luonnetanne. – –

Te olette luvanneet, että auttaisitte Herraa keventämään [muiden kuormia] ja antamaan lohdutusta. Teille annettiin voima auttaa niiden taakkojen keventämisessä, kun te saitte Pyhän Hengen lahjan.”²

”Haluaamme hyödyntää evankeliumin valoa nähdäksemme

muut siten kuin Vapahtaja näkee – myötätunnon, toivon ja rakkauden valossa”, sanoi Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja. ”Päivä on tuleva, jolloin saamme täydellisen ymmärryksen muiden sydämistä ja olemme kiitollisia siitä, että meille osoitetaan armoa – samoin kuin me ilmaisemme rakkaudentäyteisiä ajatuksia ja sanoja muille – –.

Velvollisuutenamme ja etuolkeutenamme on hyväksyä *jokaisen* edistymisen, kun pyrimme tulemaan enemmän Vapahtajamme – – kaltaisiksi.”³

Kun kannamme toistemme kuormia ja pidämme liittomme, me olemme tietoisempia Jeesuksen Kristuksen parantavasta voimasta. Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Kun ottaa

huomioon ristiinnaulitsemisen ja sovituksen käsittämättömän hinnan, lupaan teille, ettei Hän aio kääntää meille selkäänsä nyt-kään. Kun Hän sanoo hengessä köyhille ’tulkaa minun luokseni’, Hän tarkoittaa, että Hän tuntee tien ulos ja että Hän tuntee tien ylös. Hän tuntee sen, koska Hän on kulkenut sen. Hän tuntee tien, koska Hän *on* se tie.”⁴ ■

Pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 25:40; Gal. 6:2;
Moosia 2:17; 18:8–9
reliefsociety.lds.org

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Palvelkaa Herraa rakastaen”, *Liahona*, helmikuu 2014, s. 4.
2. Henry B. Eyring, ”Lohduttaja”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 18.
3. Jean B. Bingham, ”Tuon evankeliumin valoa kotiin”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 6, 8.
4. Jeffrey R. Holland, ”Korjattavaa”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 71.

Usko
perhe
auttaminen

Mieti tätä
Kuinka se,
että autamme
muiden
kuormien
kantamisessa
ja pidämme
liittomme,
avaa
Jeesukselle
Kristukselle
mahdollisuuden
parantaa
avun
tarpeessa
olevia?

Kohotamme perheen

Kuinka voisimme auttaa lapsiamme tulemaan aktiivisemmiksi evankeliumin oppimisessa?

Doug Hart

Jokin aika sitten vaimoni ja minä huolestuimme siitä käytösmaailasta, joka joillekin teini-ikäisistä lapsistamme oli kehittymässä tutkiesamme pyhiä kirjoituksia yhdessä perheenä, pitäessämme perheiltoja ja jopa keskustellessamme evankeliumista kahden kesken valmistelematta. Nuoremme täyttivät oppimisen vähimmäistason – fyysinen läsnäolo, ajoittainen katsekontakti ja yksisanaiset vastaukset – mutta he eivät olleet mukana aktiivisina oppijoina.

Tiesimme, että heidän täytyi tehdä enemmän, jotta he saisivat vahvan todistuksen ja kokisivat syvällisen,

henkilökohtaisen kääntymyksen Pyhän Hengen voimalla. Vapahtaja haluaa, että Hänen opetuslapsensa eivät yksistään kuule Hänen sanaansa – Hän haluaa heidän toimivan Hänen opetustensa mukaisesti uskossa (ks. *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, 2016, s. 30).

Eräänä iltana puhuimme heidän kanssaan tuntemuksistamme. Tarkoituksenamme oli pohtia asiaa heidän kanssaan Hengen ohjaaman keskustelun avulla. Pian keskustelumme kuitenkin typistyi yksisuuntaiseksi saarnaksi. Poikamme kuulivat, mitä sanoimme, mutta se ei tehnyt vaikutusta heidän mieleensä eikä sydämeensä.

Tämä kokemus vaivasi meitä, joten vaimoni ja minä aloimme pohtia, kuinka voisimme auttaa lapsiamme tulemaan oma-aloitteisemmiksi evankeliumin oppimisessaan ja innoittaa heitä toimimaan eikä olemaan meidän puheidemme ja saarnojemme

toiminnan kohteena. Kysymyksemme saivat meidät laatimaan suunnitelman sen pohjalta, mitä opimme tutkimalla pyhiä kirjoituksia, myöhempien aikojen profeettojen sanoja ja muuta opettamiseen ja oppimiseen liittyvää kirkon aineistoa. Suunnitelmamme on tämä:

Ohjaamme lapsiamme etsimään Pyhän Hengen vaikutusta perheen keskusteluissa

Vaali rakkautta ja kunnioitusta.

Rakkaus pehmittää sydämiä. Rakkaudenosoitukset valmistavat osaltaan lapsiamme Pyhän Hengen vaikutukselle. Lisäksi ne ravitsevat heidän haluaan ja auliuttaan osallistua aktiiviseen, hengelliseen oppimiseen. Se, että kunnioitamme lapsiamme kuuntelemalla ja arvostamalla heidän näkemyksiään ja tuntemuksiaan, auttaa heitä tuntemaan olonsa turvallisemmaksi ja olemaan halukkaampia kertomaan omista tuntemuksistaan.

Opeta Hengen avulla. Lastemme huolellinen havainnoiminen ja

keskusteluja

kuunteleminen valmistavat meitä erottamaan Hengen avulla, mitä sanoa seuraavaksi, mitä kysyä tai minkä sellaisen kutsun esittää, joka saa heidät etsimään Pyhän Hengen vaikutusta oppimisessaan.

Ankkuroi jokainen keskustelu Jumalan sanaan. Vaikka evankeliumiin liittyvien omien ajatustemme ja mielipiteidemme kertominen voi olla hyödyllistä, pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeettojen sanat antavat usein syvällisemmän, voimallisemman yhteyden Henkeen (ks. OL 84:45).

Aseta Vapahtaja kaikkien evankeliumikeskeisten keskustelujen perustaksi. Keskusteluihimme tulee sisältöä ja voimaa, kun lapsemme näkevät, kuinka se, mistä keskustelemme, liittyy Vapahtajaan ja Hänen sovitukseensa, joka on ”koko kristinopin alkujuuri” (Boyd K. Packer, ”Välimies”, *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 60).

Esitä innoittavia kysymyksiä. Tehokkaat kysymykset ohjaavat

lapsiamme ammentamaan totuutta ja ymmärrystä Hengen avulla suoraan pyhistä kirjoituksista ja profeettojen sanoista. Se, mitä he sillä tavoin oppivat, merkitsee heille enemmän kuin aivan samaa aineistoa koskevat selkeimmät selityksemme.

Kannusta perheenjäseniä puhumaan mahdollisimman paljon. Kun lapsemme ilmaisevat omin sanoin, mitä he näkevät, ajattelevat tai tuntevat, he kutsuvat Pyhän Hengen avukseen, jotta he tietävät, mitä sanoa ja kuinka sanoa se. Tämä prosessi auttaa heitä näkemään ja ymmärtämään selkeämmin, mitä Herra haluaa heidän oppivan ja tuntevan.

Ole kärsivällinen! Pyhä Henki tekee työtä lastemme kanssa, kun he etsivät totuutta ja ymmärrystä mielessään ja sydämessään. Meidän tulee vastustaa kiusausta keskeyttää heidän

etsimisensä työntymällä ennenaikaisesti väliin henkilökohtaisine mielipiteinemme ja itse kehiteltyine ratkaisuinemme.

Opeta esimerkillä. Se, että pyrimme oppimaan evankeliumia ja elämään sen mukaan samalla tavoin kuin pyydämme lapsiltamme, auttaa meitä tulemaan kelvollisiksi saamaan Hengeltä tukea ja johdatusta keskusteluihimme.

Kun olemme yrittäneet toteuttaa suunnitelmaamme, olemme oppineet, että Pyhän Hengen vaikutuksen kutsuminen perheemme keskusteluihin vaatii harjoitusta ja aikaa. Mutta kieltäydymme lannistumasta tai antamasta periksi. Äskettäin perheemme lukiessa illalla Mormonin kirjaa kymmenvuotias tyttäreemme kysyi erään lukemamme jakeen innoittamana suloisen vilpittömästi: ”Kuinka Pyhän Hengen avulla voi oppia?” Hymyilin. Tiesin, että edistymme! ■

Kirjoittaja palvelee tällä hetkellä Curitiban lähetyskentän johtajana Brasiliassa.

Uusi opettamisen opas *Opettaminen Vapahtajan tavalla* sisältää ehdotuksia teini-ikäisten ja nuorempien lasten opettamiseen. Ks. opettaminen.lds.org.

Vanhin
Ronald A. Rasband

kahdentoista
apostolin
koorumiasta

Jumalan on kunnia korkeuksissa

*Aina kun toimimme yhteistyössä Herran kanssa – tehden, mitä
Hän pyytää, kohottaen lähellämme olevia – me todistamme,
että Hän elää ja että Hän rakastaa meitä.*

S eitsejänsataa vuotta ennen Jeesuksen Kristuksen syntymää Juudean Betlehemissä profeetta Jesaja julisti: ”Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel” (Jes. 7:14).

Kuningas Benjamin profetoi 125 vuotta ennen Vapahtajan syntymää: ”Ja hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria” (Moosia 3:8).

Jeesus-lapsen syntymää edeltävänä päivänä Nefin poika Nefi kuuli äänen sanovan: ”Huomispäivänä minä tulen maailmaan” (3. Nefi 1:13).

Seuraavana päivänä, valtamerien takana, syntyi Kristus-lapsi. Varmasti Hänen äitinsä Maria katseli ihmeissään vastasyntyntä poikaansa, Isän Ainosyntyistä lihassa.

Luukas kertoo meille, että Betlehemiä ympäröivillä Juudean kukkuloilla oli paimenia kedolla (ks. Luuk. 2:8). Nämä paimenet olivat ”vanhurskaita ja pyhiä miehiä” (ks. Alma 13:26), jotka todistaisivat Kristus-lapsesta.

”Yhtäkkiä heidän edessään seiso i Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet,

mutta enkeli sanoi heille: ’Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. – –’

Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

’Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.’” (Luuk. 2:9–11, 13–14.)

Kuvitelkaa tuo näkymä Juudeassa: taivas täynnä suurenmoisen tähden loistoa ja taivaan kuorot juhlistamassa tätä ainutlaatuista tapahtumaa. Sitten paimenet ”lähtivät kiireesti” (Luuk. 2:16) katsomaan seimessä olevaa lasta. Myöhemmin he kertoivat kaikkialla, mitä olivat kuulleet ja nähneet (ks. Luuk. 2:17).

Joka vuosi jouluna me lisäämme oman todistuksemme paimenien todistukseen – että Jeesus Kristus, elävän Jumalan kirjaimellinen Poika, tuli maailmankolkkaan, jota kutsumme Pyhäksi maaksi.

Paimenet menivät kunnioittavasti talliin palvelemaan kuninkaiden Kuningasta. Kuinka me palvelemme Häntä tänä joulun aikana? Loputtomilla ostoksilla? Hyörimällä kiireisinä kodeissamme koristellen ja paketoiden? Onko se kunnianosoituksemme Vapahtajallemme? Vai tuomeko me myös rauhaa levottomiin sydämiin, hyvää tahtoa niille, jotka kaipaavat elämäänsä ylevämpää tarkoitusta, kunniaa Jumalalle auliudessamme tehdä Hänen tahtonsa?

Jeesus esitti asian yksinkertaisesti: ”Tule – ja seuraa minua” (Luuk. 18:22).

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, joka palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta, on koskettanut uskovia ympäri maailman. Olen nähnyt omin silmin, kuinka palavalla innolla ihmiset aina meren saarilta laajaan Venäjään ovat vastaanottaneet Vapahtajan pyhän sanan.

Joulun sanoma

Siioniin kokoontuneiden varhaisten pyhien keskuudessa oli Hannah Last Cornaby, joka asettui asumaan Spanish Forkiin Utahissa Yhdysvalloissa. Palautetun kirkon vaikeina varhaisina aikoina joulua juhlistettiin toisinaan kallisarvoisella appelsiinilla tai puusta veistetyllä lelulla tai kenties vain räsynukella – mutta ei aina. Hannah kirjoitti joulukuun 25. päivästä vuonna 1856:

”Jouluaatto tuli, ja rakkaat pienokaiseni lapsenuskossaan ripustivat joulusukkansa miettien, täytyisivätkö ne. Kivistävin sydämin, minkä salasin heiltä, vakuutin heille, ettei heitä unohdeta, ja he nukahtivat odottaen iloisina aamua.

Koska minulla ei ollut mitään makeaa, en tiennyt, mitä

tehdä. He eivät saisi kuitenkaan pettyä. Sitten mieleeni tuli, että meillä oli vähän kurpitsoita. Keitin ne ja sitten siivilöin niistä mehun, josta muutaman tunnin hauduttamisella tuli makeaa siirappia. Sen ja muutamien mausteiden avulla tein piparkakkutaikinaa, jonka leikkasin kaikkiin mahdollisiin muotoihin ja paistoin pannulla (minulla ei ollut uunia). Niillä piparkakuilla täytin heidän joulusukansa ja ilahdutin heitä yhtä paljon kuin mitä hienoimmilla makeisilla.”¹

Tämän kertomuksen rivien lomassa on kertomus äidistä, joka teki työtä läpi yön, vaikkei hänellä ollut edes uunia helpottamassa vaivannäköään. Silti hän oli sitoutunut tuomaan iloa lapsilleen, vahvistamaan heidän uskoaan, vakuuttamaan heidän kotonaan, että ”Kaikki on parhain päin!”² Eikö se ole joulun sanoma?

Presidentti Thomas S. Monson on opettanut: ”Mahdollisuutemme antaa itsestämme ovat todellakin rajattomia, mutta ne ovat myös katoavia. On sydämiä, joita ilahduttaa. On ystävällisiä sanoja, joita lausua. On lahjoja, joita antaa.”³

Aina kun toimimme yhteistyössä Herran kanssa – tehden, mitä Hän pyytää, kohottaen lähellämme olevia – me todistamme, että Hän elää ja että Hän rakastaa meitä, olivatpa ajalliset haasteemme mitä tahansa.

Kun skotlantilainen käännönnäinen John Menzies Macfarlane oli liittynyt kirkkoon leskiäitinsä ja veljensä kanssa, nämä kolme matkasivat Salt Lake Cityyn Utahiin vuonna 1852. John oli 18-vuotias. Vuosien edetessä hänestä tuli maanmittari, rakentaja ja jopa piirituomari, mutta hän ansaitsi eniten tunnustusta musiikistaan.

Hän perusti ensimmäisen kuoronsa Cedar Cityssä Utahissa ja kiersi sen kanssa eteläistä Utahia. Kuoron esiinnyttyä St. Georgessa vanhin Erastus Snow (1818–1888), joka oli apostoli ja tuon siirtokunnan johtaja, kannusti Johnia muuttamaan St. Georgeen ja tuomaan mukanaan perheensä ja musiikkinsa.

Ajat olivat vaikeat vuonna 1869, ja vanhin Snow pyysi veli Macfarlanea järjestämään jouluohjelman, joka kohottaisi ihmisten mielialaa. Veli Macfarlane halusi tilaisuuteen uuden ja mukaansatempaavan kappaleen. Mutta vaikka hän yritti yrittämistään säveltää, mitään ei syntynyt. Hän rukoili innoitusta, ja hän rukoili uudelleen.

Sitten yhtenä yönä hän herätti vaimonsa ja huudahti: ”Minulla on sanat lauluun, ja luulen, että minulla on

sävelkin!” Hän kiiruhti heidän pienen urkuharmoninsa luo ja soitti sävelmän kirjoittaen sen muistiin samalla kun hänen vaimonsa piteli hänen edessään öljykulhossa kelluvan palavan flanellinpalan aikaansaamaa lepattavaa valoa. Sanat ja sävel virtasivat esiin:

*Paimenet kaukaisen Juudean maan
Kuulivat taivaalta kummissaan:
Hoosianna
Jumalalle
Hoosianna korkeudessa.
Hyvä tahto ihmisten,
Rauha maassa kansojen.⁴*

Veli Macfarlane ei ollut koskaan käynyt Juudeassa eikä ollut nähnyt, että siellä on enemmänkin kallioisia kukkulanrinteitä eikä tasankoa, kuten laulun englanninkieliset sanat antaisivat ymmärtää, mutta hänen laulunsa innoittava sanoma kumpusi hänen sielustaan todistuksena Vapahtajan syntymästä

Betlehemissä, alusta, joka muuttaisi maailman ikuisesti.⁵

John Menzies Macfarlane todisti Jeesuksesta Kristuksesta musiikillaan, ja Hannah Last Cornaby todisti Kristuksesta palvelemalla lapsiaan. Samalla tavoin mekin voimme palvella Herraa ja todistaa Hänestä yksinkertaisin epäitsekkäin teoin. Meikin voimme vaikuttaa perheessämme, seurakunnassamme, työpaikallamme ja muilla vastualueillamme.

Vaikuta

Eräs yksinkertainen tapa, jolla voimme vaikuttaa, on osallistua kirkon vuosittaiseen sosiaalisen median joulukampanjaan. Kampanjan tarkoituksena on auttaa pyhiä – ja Jumalan lapsia kaikkialla maailmassa – keskittymään Vapahtajaan. Tänä vuonna kirkko käynnistää jälleen maailmanlaajuisen hankkeen juhlistaakseen Kristuksen syntymää

Siskoni valmisti kauniin tilkkutäkin ja antoi sille nimityksen "Nimi ylitse kaikkien muiden". Täkissä on 26 Jeesuksen Kristuksen nimeä.

ja kannustaakseen ihmisiä olemaan Hänen kaltaisiaan palvelemalla muita joulun aikaan.

Kirkko toistaa viime vuoden onnistunutta teemaa: ”Valoa maailmaan” (ks. mormon.org). Teema tulee jakeesta Joh. 8:12, jossa sanotaan: ”Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: ’Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.’”

Kampanjaan sisältyy adventtikalenteri ja aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten jakeita, jotka antavat ihmisille ideoita palvelemiseen ja joulun valon jakamiseen.

”Jokaiselle meistä, jotka olemme tulleet maan päälle, on annettu Kristuksen valo”, presidentti Monson on sanonut. ”Kun noudatamme Vapahtajan esimerkkiä ja elämme, kuten Hän eli ja kuten Hän opetti, tuo valo palaa sisimmäsämme ja valaisee tietä muille.”⁶

Me opimme tuntemaan Vapahtajan tekemällä sitä, mitä Hän teki. Kun palvelemme muita, me tuomme heitä – ja itseämme – lähemmäksi Häntä.

”Nimi ylitse kaikkien muiden”

Joulun aikaan kaipaamme erityisesti pientä tyttärendoikaamme Paxtonia. Paxtonilla oli harvinainen geneettinen häiriö, ja hän kärsi lukemattomista terveydellisistä ongelmista. Taivaallinen Isä opetti perheellemme monia erityisiä ja herkkiä asioita niiden kolmen lyhyen vuoden aikana, jolloin Paxton siunasi elämäämme.

Siskoni Nancy Schindler valmisti Paxtonin kunniaksi kauniin tilkkutäkin. Hän antoi sille nimityksen ”Nimi ylitse kaikkien muiden”. Tässä on 26 Jeesuksen Kristuksen nimeä – nimien alkukirjaimet jatkuvat A:sta Z:aan. Täkki muistuttaa minua siitä tulevasta loistavasta suvun jälleennäkemisestä Paxtonin kanssa, joka on mahdollinen Vapahtajan kärsimyksen, uhrin ja ylösnousemuksen ansiosta.

Täkki innoitti minua aloittamaan Jeesuksen Kristuksen nimien tutkimisen, kuten ne on ilmoitettu pyhissä kirjoituksissa. Hänen nimensä tutkiminen on muodostunut osaksi henkilökohtaista pyhien kirjoitusten tutkimistani. Tähän mennessä olen löytänyt Vapahtajalle satoja nimityksiä.

Yksi vastuuni kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä, kuten esitetään Opissa ja liitoissa, on todistaa Jeesuksesta Kristuksesta. Opissa ja liitoissa sanotaan: ”Kaksitoista matkustavaa neuvosmiestä kutsutaan kahdeksitoista apostoliksi eli *Kristuksen nimen erityiseksi*

todistajaksi koko maailmaan” (OL 107:23, kursivointi lisätty).

Hiljattain minua pyydettiin puhumaan eräässä sakramenttikokouksessa Alkeisyhdistyksen lastensairaalassa Salt Lake Cityssä. Tunsin innoitusta puhua Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen toivoa antavista nimityksistään. Todistin Vapahtajasta, joka on ”kirkas aamutähti” (Ilm. 22:16), ”meitä odottavan hyvän ylipappi” (Hepr. 9:11), ”ihmeiden Jumala”, joka nousi kuolleista ”parantaminen siivissään” (2. Nefi 27:23; 25:13), ”Rauhan Ruhtinas” (Jes. 9:5; 2. Nefi 19:6) ja ”ylösnousemus ja elämä” (Joh. 11:25).

Joulun aikaan luettelen mielelläni itseseni Vapahtajan eri nimityksiä, kun kävelen toimistooni ja pois sieltä läpi tempeli-aukion jouluvalojen. Käyn läpi [englanninkieliset nimitykset aakkosjärjestyksessä]: Alfa ja Oomega (ks. Ilm. 1:8), Betlehemin lapsi (ks. Luuk. 2:12, 16), Neuvontuoja (ks. Jes. 9:5; ks. myös 2. Nefi 19:6), Pelastaja (ks. Room. 11:26), valittu nuorukainen (Ps. 89:20), rauhan perustaja (ks. Moosia 15:18) ja niin edelleen.

Koko tämän joulun ajan odotan innolla sitä, että opin ulkoa lisää Hänen nimityksiään, ja panen merkille mahdollisuuksia kunnioittaa Hänen nimeään. Kun pyrit vaikuttamaan tänä joulun aikana, toivon, että keskität pyrkimyksesi Vapahtajaan ja että tuot kunniaa Hänelle palvellessasi muita Hänen nimessään.

Lausun todistukseni, että iankaikkinen Isämme elää. Hänen onnensuunnitelmansa siunaa syvästi jokaisen Hänen lapsensa elämää kaikissa sukupolvisissa. Tiedän, että Hänen rakas Poikansa, Jeesus Kristus, Betlehemissä syntynyt lapsi, on maailman Vapahtaja ja Lunastaja.

Nämä ylistyksen sanat kertovat korviini totuutta: ”Hoosianna Jumalalle Hoosianna korkeudessa. Hyvä tahto ihmisten, Rauha maassa kansojen.”⁷ ■

BYU Management Society'n Salt Laken paikallisosaston tilaisuudessa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 13. joulukuuta 2016 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. Hannah Cornaby, *Autobiography and Poems*, 1881, s. 45–46.
2. ”Pelvotta käykää”, *MAP-lauluja*, 17.
3. Ks. Thomas S. Monson, ”Eläkäämme niin”, *Liahona*, elokuu 2008, s. 5.
4. ”Paimenet kaukaisen Juudean maan”, *MAP-lauluja*, 134.
5. Ks. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages*, 1988, s. 223–224.
6. Thomas S. Monson, ”Olkaa esimerkkinä ja valona”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 86.
7. ”Paimenet kaukaisen Juudean maan”, *MAP-lauluja*, 134.

Joulukertomuksen 14 tapahtumaa

Jessica Griffith

Jeesuksen Kristuksen syntymää juhlietaan joka vuosi – laulamme lauluja, nautimme perheen ja suvun perinteistä ja muistamme Herraamme kunnioittamalla Hänen syntymäänsä. Mutta mitä yksityiskohtia pyhissä kirjoituksissa kerrotaan joulukertomuksesta?

PAIKKA

TAPAHTUMA

**Kristuksen
syntymä
profetoidaan**

1. Moos. 49:10;
Jes. 7:14; 8:23;
9:1–6; Miika 5:1;
Moosia 3:8;
Alma 7:10;
Hel. 14:2–5

**Enkeli Gabriel vierailee
Johannes Kastajan
vanhempien luona**

Matt. 17:12–13;
Luuk. 1:5–25
(varsinkin jae 17);
OL 27:7; PKO,
"Elia(s)"

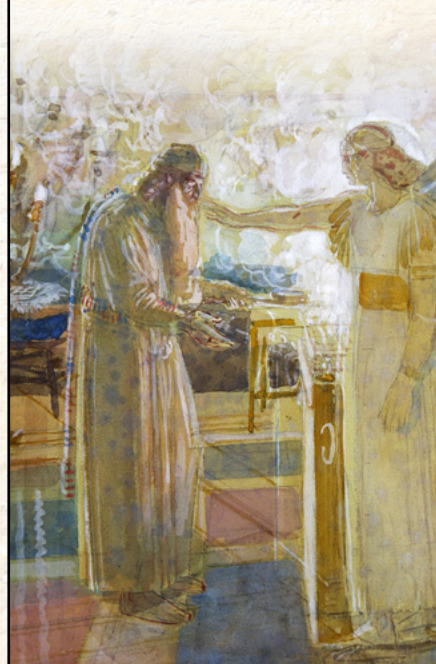

MUINAINEN JERUSALEM
JA MUINAINEN AMERIKA

JUUDEA

Vuosia ennen Vapahtajan syntymää profeetat olivat saaneet Jeesusta Kristusta koskevia ilmoituksia. Vanhan testamentin profeetat puhuivat kuninkaasta, joka polveutuisi kuningas Daavidista ja joka syntyisi Betlehemissä – Messiaasta. Juutalaisen tulkinnan mukaan tästä Messiaasta tulisi kuningas, joka vapauttaisi kansansa eli juutalaiset poliittisen sorron alta ja hallitsisi maata oikeudenmukaisesti. Muinaiset juutalaiset eivät kuitenkaan osanneet odottaa kuningasta, joka vapauttaisi-kin kansansa hengellisen sorron alta. Ajallisen pelastuksen ja maanpäällisen valtakunnan sijaan Jeesus Kristus tarjosi iankaikkista pelastusta ja lsänsä valtakuntaa.

Johannes Kastaja oli Elia(s) eli edelläkävijä Kristuksen edellä. Enkeli Gabriel kertoi Johanneksen isälle Sakariaalle, että tämän vaimo Elisabet saisi lapsen ja että tälle lapselle tuli antaa nimeksi Johannes. Sakarias suhtautui asiaan epäillen, mikä johti siihen, että hänet tehtiin mykäksi.

JOULUN TODELLINEN YDIN

"Iomme tänä aikana johtuu siitä, että Hän tuli maailmaan. Se rauha, joka tulee Häneltä,

Hänen ääretön rakkautensa, jota kukin meistä voi tuntea, sekä suunnaton kiittollisuuden tunne siitä, minkä Hän auliisti antoi meille maksaen itse niin kalliin hinnan – nämä ovat joulun todellinen ydin."

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), "Joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus", *Liahona*, joulukuu 2000, s. 6.

Enkeli Gabriel ilmestyy Marialle

Matt. 1:18;
Luuk. 1:26-38

NASARET JA GALILEA

Maria vierailee Elisabetin luona

Luuk. 1:39-56

JUUDEA

Johannes Kastaja syntyy

Luuk. 1:57-80

JUUDEA

Enkeli Gabriel ilmestyy Joosefille

Matt. 1:18-23

NASARET

Seuraavaksi Gabriel vieraili kuusi kuukautta myöhemmin Elisabetin serkun Marian luona. Hän kertoi Marialle, että vaikka tämä oli neitsyt, tämä saisi lapsen Pyhän Hengen voimasta ja että lapsi olisi Jeesus Kristus. Maria otti nöyrästi vastaan kutsumisensa Jumalan Pojan äidiksi. Lisäksi enkeli kertoi Marialle, että tämän serkku Elisabet odotti lasta.

Kun enkeli oli käynyt Marian luona, tämä lähti Nasaretista kolmeksi kuukaudeksi serkkunsa Elisabetin luo Juudeaan. Marian siellä ollessa Elisabet sai Pyhältä Hengeltä todistuksen siitä, että Marian lapsi oli Jumalan Poika. Myös Maria lausui oman todistuksensa Jumalasta.

Kun Johannes Kastaja syntyi, häntä nimitettiin alun perin isänsä mukaan Sakariaaksi. Elisabet hylkäsi nimen ja sanoi ystävilleen ja naapureilleen, että pojan nimi olisi Johannes. Kun nämä ystävät ja naapurit kysyivät asiaa Sakariaalta, tämä oli Elisabetin kanssa samaa mieltä. Koska Sakarias antoi pojalleen nimen Gabrielin ohjeiden mukaisesti, hän sai puhekykynsä takaisin, ja palautuneella puhekyvyllään hän ylisti Jumalaa.

Huomattuaan Marian olevan Nasaretista palatessaan raskaana Joosef - mies, jolle Maria oli kihlattu - aikoi "purkaa avioliittosopimuksen kaikessa hiljaisuudessa". Mutta ennen kuin hän ehti sitä tekemään, enkeli Gabriel ilmestyi hänelle unessa todistaen, että Marian lapsi oli saanut alkunsa Pyhästä Hengestä ja että lapsesta kasvaisi se, joka pelastaisi Herran kansan heidän synneistään. Joosef ei purkanut avioliittosopimusta vaan päätti solmia Marian kanssa avioliiton.

Koko maassa toimitettiin verollepano

Luuk. 2:1-4;
James E. Talmage,
Jeesus Kristus,
1986, s. 64-65

ROOMAN
VALTAKUNTA

Jeesus Kristus syntyy

Luuk. 2:6-7

NASARET, BETLEHEM
JA JUUDEA

Profetoidut merkit ilmestyvät Amerikan mantereella

Hel. 14:1-5;
3. Nefi 1:15-21

AMERIKAN MANNER

Paimenet kuulevat Kristuksen syntymästä

Luuk. 2:8-17

LÄHELLÄ BETLEHEMIÄ

Verollepano palveli sekä verotus- että väestönlaskentatarkoituksia, ja sen järjestivät roomalaiset. Tavallisesti roomalaiset kirjoittivat ihmiset luetteloon näiden senhetkisen asuinpaikan mukaan, mutta juutalaisen tavan mukaan ihmiset kirjoitettiin luetteloon esivanhempiansa kotipaikan mukaan. Tästä syystä Joosefin esivanhempien kotikaupunki Betlehem oli täynnä ihmisiä, eikä majapaikoissa ollut tilaa.

Betlehem tarkoittaa 'leivän talo', ja sen oli profetoitu olevan Messiaan syntymäpaikka.

Joosef ja Maria matkasivat Betlehemiin verollepanoa varten. Kun Jeesus syntyi, Maria teki lapselle tilapäisen vuoteen laittamalla Jeesuksen seimeen eli eläinten ruokintakaukaloon. Mitään mainintaa ei ole siitä, että paikalla olisi ollut eläimiä.

Kuten oli profetoitu, Kristuksen syntymän aikaan Amerikan mantereella päivä ja yö ja päivä olivat täysin valoisia. Taivaalle ilmestyi uusi tähti.

Tähän aikaan vuodesta paimenet olivat laumojensa kanssa ulkona päivin ja öin. Siellä he olivat, kun heille ilmestyi enkeli, joka kertoi heille Vapahtajan syntymästä. Enkelin ilmoituksen jälkeen esiin tuli enkelijoukko, joka ylisti Jumalaa. Tämän kuultuaan paimenet kiiruhtivat Betlehemiin katsomaan Jeesusta. Kun he olivat nähneet Hänet, he lähtivät Joosefin ja Marian luota ja todistivat muille, mitä olivat nähneet.

Jeesus ympärileikataan, Hän saa nimen, ja Hänet esitellään temppelissä

Luuk. 2:21–38;
James E. Talmage,
Jeesus Kristus,
s. 66–68

BETLEHEM

Tietäjät kysyvät Herodekselta Kristuksesta

Matt. 2:1–10

JERUSALEM

Tietäjät löytävät Kristuksen ja antavat lahjoja

Matt. 2:9–12;
Bible Dictionary,
"Magi"

BETLEHEM

Joosefia varoitetaan pakenemaan Egyptiin

Matt. 2:13–16,
19–23

BETLEHEM, EGYPTI
JA NASARET

Kahdeksan päivän kuluttua Kristus ympärileikattiin ja Hänelle annettiin nimi, kuten juutalaiseen tapaan kuului. Hänelle annettiin nimeksi Jeesus eli "Jeshua", joka on hepreaa ja tarkoittaa 'Vapahtaja'. Juutalainen tapa sanelee, että naisen täytyy lapsen syntymän jälkeen odottaa 40 päivää ennen kuin hän menee temppeliin. Kun ne 40 päivää olivat kuluneet, Maria ja Joosef toivat Jeesuksen esitettäväksi temppelissä. Siellä he tapasivat Simeonin, jolle oli luvattu, että ennen kuolemaansa hän näkisi Kristuksen. Hän tunnisti Kristuksen, otti Hänet syliinsä ja ylisti Jumalaa. Hän myös profetoi Kristuksen palvelutyöstä maan päällä. Myös naisprofeetta Hanna todisti temppelissä Kristuksesta. Hänkin todisti Kristuksen palvelutyöstä.

Täsmenämätön määrä tietäjiä idästä tuli Jerusalemiin etsimään Kristusta. He olivat nähneet taivaalla uuden tähden, mikä osoitti, että Kristus oli syntynyt. He kysivät kuningas Herodekselta, Rooman nimittämältä Juudean kuninkaalta, mistä lapsen voisi löytää. Herodekselle uuden kuninkaan mahdollisuus oli uhka, koska hän luuli tämän Messiaan riistävän häneltä hänen valtakuntansa. Hän ei kertonut peloistaan tietäjille vaan pyysi heitä tuomaan hänelle sanan paikasta, josta he löytäisivät Kristuksen. Hän aikoi surmata Jeesuksen.

Viimein tietäjät löysivät Kristuksen. Matteus täsmentää, että he löysivät kotonaan olevan Jeesus-lapsen, mikä viittaa siihen, että he tulivat vähintään vuosi Kristuksen syntymän jälkeen. He antoivat Hänelle kultaa, suitsuketta ja mirhaa – arvokkaita lahjoja, jotka olivat tunnustuksena Jeesuksen kuninkaallisesta asemasta. Unessa tietäjiä kiellettiin kertomasta Herodekselle lapsen löytämisestä.

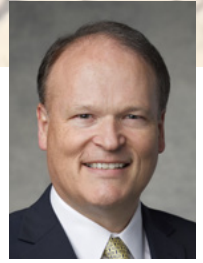

Tietäjät eivät koskaan ilmoittaneet Herodekselle käynnistään lapsen luona, toisin kuin olivat luvanneet. Herodes reagoi tähän määräämällä, että kaikki Betlehemissä syntyneet alle kaksivuotiaat lapset oli surmattava. Saatuaan varoituksen näyssä Joosef vei Marian ja Jeesuksen Egyptiin. He pysytelivät siellä, kunnes Herodes kuoli. Herodeksen kuoltua Joosefille ilmestyi näyssä enkeli, joka kertoi, että nyt oli turvallista muuttaa takaisin Israeliin. Kuultuaan kuitenkin, että sillä hetkellä hallitsijana oli Herodeksen poika, Joosef vei perheensä Galilean Nasaretiin eikä Juudeaan, ja siten alkoi Kristuksen elämä Jeesus Nasaretilaisena. Vuosia myöhemmin Hänet kastettiin, Hän teki ihmetekojä ja suoritti ihmeellisen, iankaikkisen sovitustyönsä.

**Vanhin
Marcus B. Nash**

seitsemänkymmenen
koorumista

Joseph Smith

– HEIKKOUESTA VAHVUUDEKSI

[Kääntäjän huomautus: Tässä artikkelissa lainataan muutamia kertoja Joseph Smithin omaa kirjoitusta. Englannin kielessä lainaukset sisältävät joitakin kirjoitus- ja välimerkkivirheitä. (Amerikan englannin oikeinkirjoitusta alettiin normittaa vasta 1820-luvun loppupuolella.) Lukemisen helpottamiseksi lainaukset on kuitenkin käännetty näitä virheitä toistamatta.]

Tuhansia vuosia sitten muinainen Joosef profetoi: ”Näin sanoo Herra minulle: Minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä esiin valitun näkijän, – – ja hänelle minä annan voiman tuoda julki sanani – –. Ja heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi.” (2. Nefi 3:7, 11, 13.)

Minua kiehtoo ja innoittaa tämä profetia: ”Heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi.” Saattaa tuntua epäloogiselta, että Herra kutsuisi heikot toteuttamaan mahtavan työn. Silti niiden kohdalla, jotka tunnistavat heikkoutensa, juuri tuo heikkous voi saada heidät etsimään Herran vahvuutta. Ne, jotka näin nöyrytyvät uskossa, saavat vahvistusta Häneltä, jolla on kaikki voima taivaassa ja maan päällä (ks. Matt. 28:18; Moosia 4:9).¹

Nuoruudesta alkaen Joseph Smith lähestyi Herraa näillä ehdoilla. Kun Joseph oli 15. ikävuodellaan, hän halusi saada synnit anteeksi ja kaipasi tietoa siitä, mikä kirkko oli oikea. Hän kirjoitti: ”Vaikka tuntemukseni olivat syvällisiä ja usein kipeitä, – – sellaisen nuoren henkilön kuin minä olin, ja niin ihmisiä ja asioita tuntemattoman, oli mahdotonta päästä mihinkään varmaan tulokseen siitä, kuka oli oikeassa, kuka väärässä” (ks. JS–H 8).

Täysin tietoisena tästä heikkoudesta hän meni pyhään lehtoon saadakseen tietää, mistä hän löytäisi Jumalan kirkon. Hän kysyi, jotta hän voisi *tehdä* jotakin asian eteen, jotta hän voisi *liittyä* siihen kirkkoon (ks. JS–H 18). Vastauksena Josephin nöyrään, vilpittömään anomiseen hänelle ilmestyivät Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus. Niin tehdessään He vapauttivat hänet Paholaisen voimasta ja valmistsivat tietä palautukselle (ks. JS–H 14–19).

Jos me Joseph Smithin tavoin tunnistamme heikkoutemme ja käännymme uskossa Herran puoleen, meidätkin tehdään vahvoiksi.

obliged to labour hard

Joseph Smith ei kiistänyt sitä, että hän oli yksi niistä, ”mikä maailmassa on heikkoa” (OL 1:19; 35:13). Vuosia myöhemmin Herra puhutteli häntä näin: ”Sen tähden minä olen nostanut sinut esiin, että näyttäisin viisauteni sen kautta, mikä maan päällä on heikkoa” (OL 124:1).

Tuntematon poika

Joseph kuvaili olevansa ”[tuntematon poika], – – jonka osana oli välttämättä hankkia niukka toimeentulonsa jokapäiväisellä työllään” (JS–H 23). Hän syntyi alhaiseen yhteiskuntaluokkaan ja sai rajallisen määrän muodollista koulutusta. Hänen ensimmäinen yrityksensä kirjoittaa

omaa historiaansa korostaa sitä heikkoa asemaa, josta hänet kutsuttiin työhön.

”Synnyin Charonin [Sharonin] kaupungissa Vermontin osavaltiossa Pohjois-Amerikassa kahdentenkymmenentenä kolmantena päivänä joulukuuta Herramme vuonna 1805 hyvistä vanhemmista, jotka vaivojaan säästämättä opettivat minulle kristillistä uskoa. Ollessani noin kymmenen vuoden ikäinen isäni Joseph Smith vanhempi muutti Palmyraan Ontarion piirikuntaan New Yorkin osavaltiossa, ja puutteenalaisissa oloissa oli pakko tehdä lujasti työtä suuren yhdeksän lapsen perheen elättämiseksi, ja koska kaikkien kynnelle kykenevien ponnistuksia tarvittiin kaikin mahdollisin tavoin avuksi perheen elättämisessä, sen vuoksi emme saaneet mahdollisuutta koulunkäyntiin. Riittää, kun sanon, että sain opetusta vain lukemisessa, kirjoittamisessa ja laskennon perussäännöissä.”²

Joseph koki koulutuksen puutteen niin kipeänä, että hän kerran valitti joutuneensa ”pieneen ahtaaseen vankeilaan miltei aivan kuin paperin, kynän ja musteen sekä kavalan murteellisen, hajanaisen ja epätäydellisen kielen täydelliseen pimeyteen”³. Tästä huolimatta Herra kutsui hänet kääntämään Mormonin kirjan – kaikki sen 588 sivua, jollaisena se alun perin julkaistiin – minkä hän teki vajaassa 90 päivässä.

Kuka tahansa, joka ajattelee selkeästi, päätyy siihen, että heikon koulutuksen saaneen Josephin olisi ollut mahdollonta suoriutua sellaisesta omin voimin, ja joidenkin keksimiä selityksiä on paljon vaikeampi uskoa kuin todellista selitystä: hän oli profeetta, joka käänsi Jumalan lahjan ja voiman avulla.

Emman todistus

Myöhemmin elämänsä aikana Emma Smith muisteli, että siihen aikaan kun hänen miehensä käänsi kultalevyjä, hän ”ei osannut kirjoittaa eikä sanella johdonmukaista ja hyvin muotoiltua kirjettä, Mormonin kirjan kaltaisen kirjan sanelemisesta puhumattakaan. Ja vaikka olin aktiivisesti

Vasemmalla: Ote Joseph Smithin historiasta, Joseph Smithin käsialaa. Viereisellä sivulla: Sivu Joseph Smithin päiväkirjasta. Huomaa yliviiivatut sanat.

New York and being in indig
obliged to labour hard for the
Family having nine child
and the exertions of all that
any assistance for the supp
therefore we were deprived of

for the support of a lar...

osallisena niihin tapahtumiin, se on minusta aivan yhtä ihmeellistä, 'ihmeellistä tekoa ja ihmettä', kuin kenestä tahansa muusta.”⁴

Tätä historiallista taustaa vasten on mielenkiintoista katsoa Josephin ensimmäisen päiväkirjan ensimmäistä sivua, joka on päivätty 27. marraskuuta 1832 (oikealla). Hän kirjoitti tämän suunnilleen kolme ja puoli vuotta sen jälkeen kun hän oli saanut Mormonin kirjan kääntämisen päätökseen. Huomatkaa, että hän kirjoittaa seuraavat sanat ja sitten vetää ne yli:

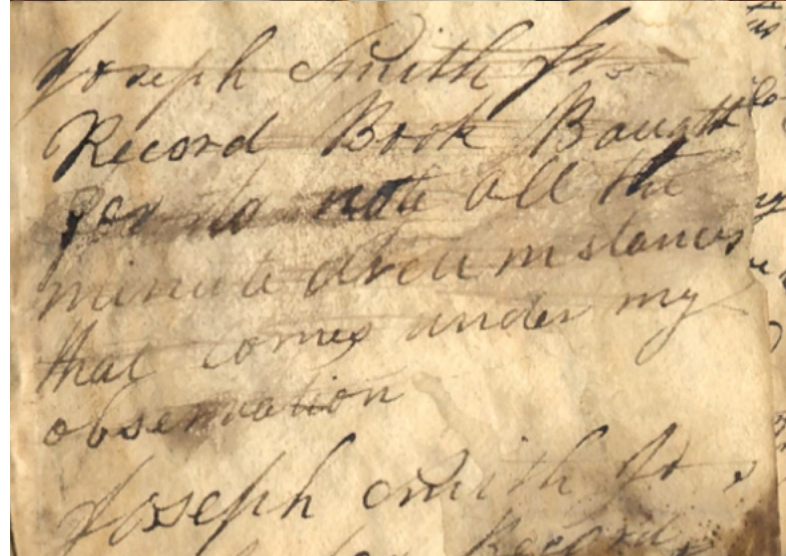
”Joseph Smith nuorempi – aikakirja ostettu, jotta siihen merkitään muistiin kaikki olosuhteet, jotka tulevat havaintooni.”

Kun olen pidellyt tätä päiväkirjaa ja lukenut nämä yliviihuvat sanat, olen kuvitellut Josephin istumassa maalaisympäristössä Amerikan rajaseudulla, kirjoittamassa ensimmäistä virkettä ja sitten ajatelleen: ”Ei, se ei kuulosta hyvältä. Yritänpä uudelleen.” Niinpä hän vetää virkkeen yli ja kirjoittaa: ”Joseph Smith nuoremman aikakirja 27. marraskuuta 1832 tarkoituksena pitää kirjaa kaikista asioista, jotka tulevat havaintooni jne. – –”

Viimein – koska hän ei varmaankaan ollut täysin tyytyväinen siihen jäykkään, takeltelevaan ilmaisuun, jonka oli juuri kirjoittanut – hän kirjoittaa: ”Oi suokoon Jumala, että minua ohjattaisiin kaikissa ajatuksissani. Oi siunaa palvelijaasi. Aamen.”⁵ Aistin, kuinka Joseph tässä virkkeessä tuntee oman riittämättömyytensä ja heikkoutensa ja kutsuu uskossa Jumalaa ohjaamaan häntä kaikessa, mitä hän tekee.

Verratkaa nyt tätä päiväkirjamerkintää Mormonin kirjan alkuperäisen käsikirjoituksen yhteen sivuun, joka on kirjoitettu joskus vuoden 1829 huhtikuun ja kesäkuun välisenä aikana (seuraavalla sivulla).

Huomatkaa soljuva ilmaisu – ei välimerkkikorjauksia, ei yliviihauksia. Tämä ei ollut omaa tuotosta. Joseph saneli sen sanasta sanaan samalla kun hän katsoi Herran häntä varten valmistamiin välineisiin, kuten urimiin ja tummimiin ja ajoittain näkijänkiveen, suojaten hatulla silmiään ulkopuoliselta valolta nähdäkseen selkeästi sanat sitä mukaa kuin ne ilmestyivät (ks. 2. Nefi 27:6, 19–22; Moosia 28:13). Kuten voitte huomata, Mormonin kirjan käännöksen ja päiväkirjamerkinnän välillä on suuri ero: yhden laati Joseph

Smith, profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaaja, toisen laati Joseph Smith, ihminen. Jos katsotte tarkasti tätä käännöksen alkuperäistä käsikirjoitusta, luette sanat, jotka ovat varmasti rohkaisseet Josephia:

”Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

Hieman ennen näitä sanoja hän oli kääntänyt seuraavaa: ”Mutta katso, minä, Nefi, osoitan teille, että Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka

Family having mine

hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua” (1. Nefi 1:20).

Niin, Mormonin kirjan – ja profeetta Josephin elämän – teemana on se, että heikot, jotka nöyrästi etsivät Herraa uskossa, tehdään Herran työssä vahvoiksi, jopa voimallisiksi. Tätä vahvistamista tapahtuu näennäisen pienissäkin asioissa.

Esimerkiksi Joseph, jonka oikeinkirjoitustaito oli heikko, oikaisi ensisijaisen kirjurinsa Oliver Cowderyn kirjoittaman nimen *Coriantumr* [Koriantumr] oikeinkirjoitusta (ks. Hel. 1:15). Kun Joseph ensimmäisen kerran saneli nimen Oliverille, tämä kirjoitti *Coriantummer*. Tämä oli perusteltua, koska yksikään englanninkielinen sana ei pääty kirjainyhdistelmään ”mr”. Joseph – joka oli kyllin heikko oikeinkirjoituksessa hyväksyäksensä sen kirjoitusmuodon, jonka Herra antoi hänelle – oikaisi sanan oikeinkirjoituksen kääntämisen aikana. Nykyään tiedämme, että vaikka tämä on epätavallinen kirjoitusasu englannin kielessä, se noudattaa täysin hyvää egyptiläistä kirjoitustapaa ja sopii hyvin vanhan maailman ympäristöön. Joseph ei olisi voinut tietää tätä muuten kuin ilmoituksen kautta.⁶

Meidät voidaan tehdä vahvoiksi

Mormonin kirjan kääntämisen ihme on esimerkki siitä, kuinka heikkoudesta Joseph tehtiin vahvaksi. Tässä on toinenkin, henkilökohtaisempi opetus: jos me Josephin tavoin tunnistamme heikkoutemme ja käännymme uskossa Herran puoleen koko sydämeistämme, päättäen tehdä Hänen tahtonsa, niin heikkoudesta meidätkin tehdään vahvoiksi. Tämä ei välttämättä tarkoita sitä, että heikkous pyyhitään pois kuolevaisuuden aikana – mutta se tarkoittaa, että Jumala tekee kyseisen henkilön vahvaksi.

Joseph myönsi nöyrästi puutteellisuutensa. Hän huomautti, että nuoruudessaan hän oli ”[osoittanut] nuorukaisen heikkoutta sekä ihmisluonnon erehtyväisyyttä” (JS-H 28). Myöhemmin elämänsä aikana hän sanoi pyhille Nauvoossa, että hän oli ”vain ihminen eikä heidän pidä odottaa [hänen] olevan täydellinen; – – mutta jos he olisivat

kärsivällisiä [hänen heikkouksiaan] ja veljien heikkouksia kohtaan, niin [häinkin olisi] kärsivällinen heidän heikkouksiinsa kohtaan”⁷.

Joseph ei koskaan ollut olevinaan täydellinen tai erehtymätön, ja silti hän tunnusti Jumalan voiman, joka ilmeni hänen kauttaan, kun hän toimi profeettana: ”Kun puhun ihmisenä, puhujana on vain Joseph. Mutta kun minun kauttani puhuu Herra, puhujana ei ole enää Joseph Smith vaan Jumala.”⁸

Niinpä heikkoudesta Joseph tehtiin vahvaksi – kyllin vahvaksi tekemään ”enemmän ihmisten pelastamiseksi [Jeesusta lukuun ottamatta]” (OL 135:3) kuin kukaan muu profeetta koko historian aikana.

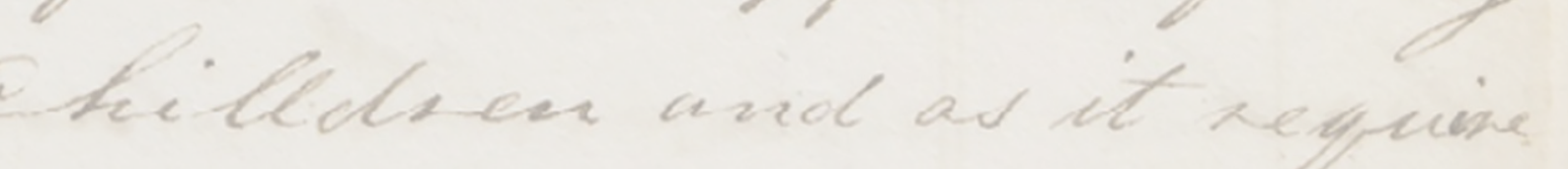
Meidän muuttumaton Jumalamme tekee samalla tavoin heikkoudesta teidät ja minut vahvoiksi – jos käännymme Hänen puoleensa täysin vilpittömin sydämin, kuten Joseph.

father. I will go and do the
commandments for I know
commandments unto
shall prepare a way for
finish the thing which

Ote Mormonin kirjan käsikirjoituksesta, vastaa jaetta
1. Nefi 3:7.

Rukous ja nöyryys

Selestisen oppinsa mukaisesti Herra antaa meille heikkoutta helpottaakseen meidän vahvaksi tulemistamme sillä ainoalla tavalla, jolla on merkitystä ajassa ja iankaikkisuudessa – Hänen avullaan. Hän sanoo: ”Ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi.” (Et. 12:27.)

Tämän pyhien kirjoitusten jakeen mukaisesti meille annetaan heikkoutta, jotta voisimme olla nöyriä. Ne, jotka päättävät nöyryä ja osoittaa uskoa Häneen, tehdään vahvoiksi. Silloin meidän nöyryytemme Jumalan edessä on

välttämätön katalysaattori, jotta Jumalan vahvuus ja voima ilmenevät elämässämme.

On niitä, jotka ”pitävät itseään viisaina eivätkä kuule Jumalan neuvoa, sillä he panevat sen syrjään luullen tietävänsä itse, minkä vuoksi heidän viisautensa on järjettömyyttä, eikä se heitä hyödytä” (2. Nefi 9:28). Vastalääke tähän ylpeyteen on se, että ”[pidämme itseämme] mielettöminä Jumalan edessä ja [alennumme] nöyryyden syvyyksiin” (2. Nefi 9:42).

Nuoruudestaan lähtien Joseph ymmärsi, että suurenmoisen avain nöyryyden omaksumiseen on etsiä taivaallista Isäämme vilpittömän, sydäimestä kumpuavan rukouksen kautta. Daniel Tyler, eräs varhainen kirkon jäsen, muisteli aikaa Kirtlandissa, jolloin monet olivat kääntyneet profeetta vastaan. Veli Tyler, joka oli läsnä kokouksessa, jossa profeetta rukoili seurakunnan kanssa Herralta apua, kuvaili kokemusta näillä sanoilla:

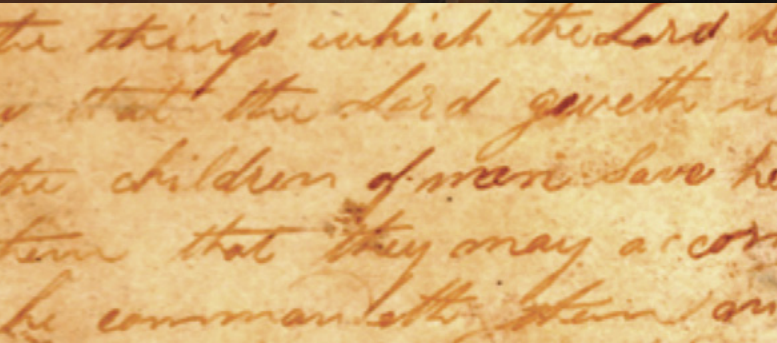
”Olin kuullut miesten ja naisten rukoilevan – –, mutta koskaan sitä ennen en ollut kuullut ihmisen puhuvan Luojalleen ikään kuin Hän olisi ollut läsnä kuuntelemassa kuten hellä isä kuuntelisi kuuliaisen lapsen murheita. Joseph oli siihen aikaan oppimaton, mutta se rukous, joka oli merkittävässä määrin niiden puolesta, jotka olivat syyttäneet häntä harhaan kulkemisesta – –, hipoi taivaan oppineisuutta ja kaunopuheisuutta. – – Minusta tuntui, että jos verho olisi otettu pois siinä tilanteessa, olisin voinut nähdä Herran seisomassa, edessään nöyryn palvelijansa, mitä olin koskaan nähnyt.”⁹

Heikkoudesta voimaa

Kun Joseph oli 17-vuotias, Moroni kertoi hänelle, että ”Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja että nimeäni tulitaisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa” (JS–H 33).

Olen varma, että siihen aikaan monet ajattelivat sellaisen väitteen olevan todiste suuruudenhulluudesta. Tämän päivän maailmassa, jossa on internet, tuon tuntemattoman maalaispojan nimi kuitenkin *tunnetaan* kautta maailman ja hänestä puhutaan sekä hyvää että pahaa.

Juuri ennen kuin Joseph ja Hyrum Smith kohtasivat kuolemansa Carthagessa Illinoisin osavaltiossa, Hyrum

luki ääneen Josephille ja muille heidän kanssaan vankila-huoneessa olleille seuraavat sanat ja taittoi sitten sivun, jolla ne ovat:

”Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa, että hän antaisi pakanoille armon, että heillä olisi rakkautta.

Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heillä ole rakkautta, sillä ei ole väliä sinulle, sinä olet ollut uskollinen; sen vuoksi sinun vaatteesi puhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin.” (Et. 12:36–37.)

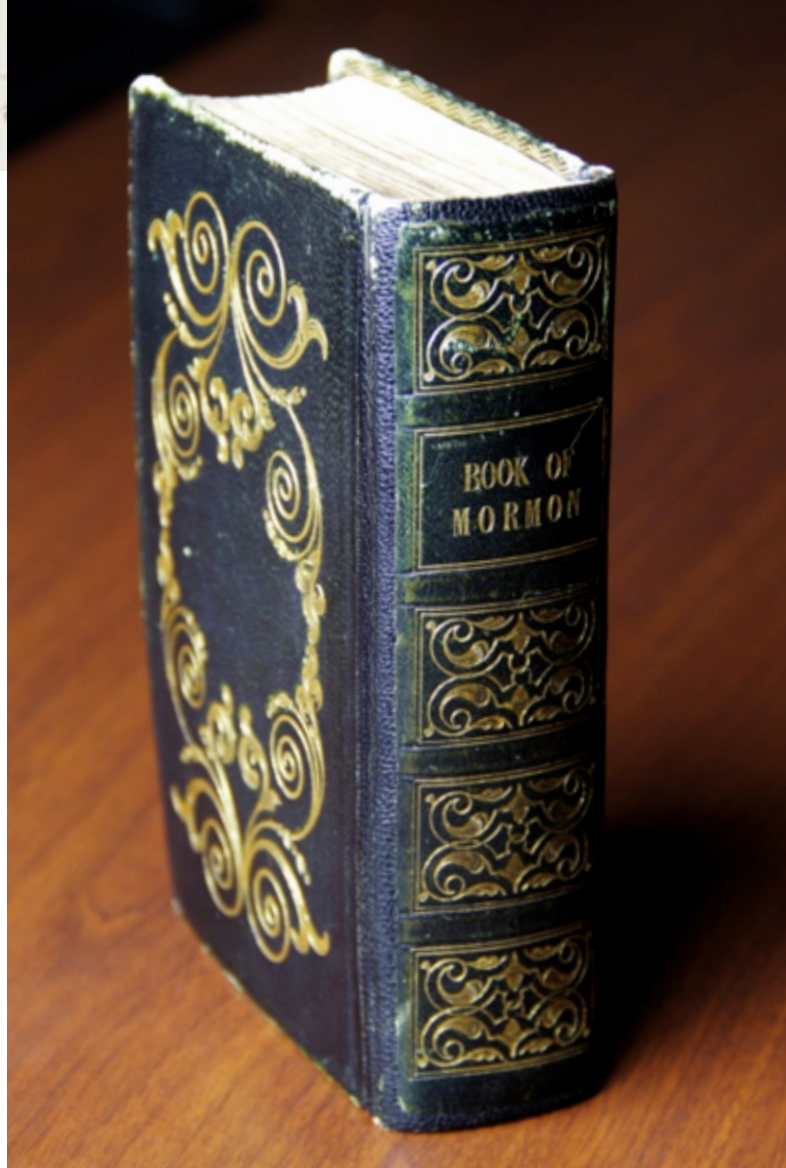
Sananmukaisesti juuri *heikkoudesta* Joseph tehtiin vahvaksi. Osittain heikkoutensa kannustamana hän etsi uskossa apua Jumalalta haluten päättäväisesti toimia Hänen tahtonsa mukaisesti. Läpi elämänsä hän lähestyi Isäämme taivaassa näillä ehdoilla. Sen tuloksena hän koki ensimmäisen näyn, käänsi Mormonin kirjan, vastaanotti pappeuden avaimet, järjesti palautetun Kristuksen kirkon ja toi maan päälle Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen. Profeetta Joseph kasvoi voimassa – häntä ei tehty voimalliseksi hetkessä. Sitä annettiin hänelle, ja sitä annetaan teille ja minulle ”[rivi] rivin päälle, [käsky] käskyn päälle; täällä vähän ja tuolla vähän” (OL 128:21; ks. myös Jes. 28:10; 2. Nefi 28:30).

Älkää siis lannistuko. Vahvaksi tekemisen prosessi tapahtuu vähitellen ja edellyttää kärsivällisyyttä sekä lujaa päättävyyttä seurata Vapahtajaa ja noudattaa Hänen tahtoaan, tapahtuipa mitä tahansa.

Lahja on palannut

William Tyndale, joka 1500-luvulla käänsi ja julkaisi Raamatun englannin kielellä, sanoi erälle oppineelle miehelle, joka vastusti Raamatun antamista tavallisten ihmisten käsiin: ”Jos Jumala säästää henkeni, *niin aurankurjessa asteleva poika tulee vuosien mittaan minun ansiostani tietämään pyhistä kirjoituksista enemmän kuin te.*”¹⁰

Mielenkiintoisena yhtäläisyytenä 300 vuotta myöhemmin 1830-luvulla eräs kuuluisa kiertävä saarnaaja nimeltä Nancy Towle vieraili Kirtlandissa havainnoimassa ”mormoneja” henkilökohtaisesti. Keskustellessaan Joseph Smithin ja kirkon muiden johtohenkilöiden kanssa hän arvosteli kirkkoa jyrkästi.

Juuri ennen kuin Joseph ja Hyrum Smith kohtasivat kuolemansa Carthagessa Illinoisin osavaltiossa, Hyrum luki ääneen Josephille ja muille tätä Mormonin kirjaa.

Towlen muistiinpanojen mukaan Joseph ei sanonut mitään ennen kuin Towle kääntyi hänen puoleensa ja vaati häntä vannomaan Herran nimessä, että enkeli oli näyttänyt hänelle, mistä löytää kultalevyt. Joseph vastasi sävyisästi, ettei hän koskaan lausu Herran nimeä turhaan! Onnistumatta saamaan Josephia ärsyyntymään Towle yritti väheksyä häntä. ”Ettekö häpeä tuollaisia väitteitä?” hän kysyi. ”Te, joka ette ole yhtään enempää kuin on joku tietämätön aurapoika tässä maassa!”

Joseph vastasi tyyneesti: ”Lahja on palannut jälleen, kuten entisinä aikoina oppimattomille kalastajille.”¹¹

Tyndalen sanat olivat siis enteelliset: aurapoika kasvoi tietämään pyhistä kirjoituksista enemmän kuin luultavasti kukaan ihminen, joka on koskaan elänyt, Vapahtajaa lukuun ottamatta.

Jeesuksen Kristuksen palautettu kirkko ja evankeliumi eivät tietenkään ole Joseph Smithin, Amerikan rajaseudun "aurapojan", työn *ansiota*. Sen sijaan ne ovat Herran Jeesuksen Kristuksen työtä, joka on palautettu profeetta Joseph Smithin *kautta*. Kun Joseph tarkasteli elämäänsä, häntä saattoi koskettaa Jaakobin huomio siitä, että "Herra Jumala näyttää meille meidän heikkoutemme, jotta me tietäisimme, että hänen armostaan ja hänen suuresta itsensä alentamisesta ihmislasten puoleen meillä on voima tehdä tällaista" (MK Jaak. 4:7).

Minä tiedän, että Joseph Smith oli ja on Jumalan profeetta, joka tehtiin heikkoudesta vahvaksi. Presidentti Brigham Young (1801–1877) sanoi: "Mieleni tekee huutaa 'hallelujaa' aina kun ajattelen, että tunsin profeetta Joseph Smithin."¹² Vaikka minulla itselläni ei ole ollutkaan tuota etuoikeutta kuolevaisuudessa, saan lohtua siitä runollisesta lupauksesta, että "miljoonat tuntee vielä 'veli Josephin'."¹³ Olen syvästi kiitollinen tästä profeetasta ja hänen nöyryydestään meidän Jumalamme edessä, joka teki hänet vahvaksi. Saan myös rohkaisua tästä historiasta ja opista, jonka mukaan Herra tekee meidät jokaisen heikkoudesta vahvaksi, jos me samalla tavoin nöyryymme Hänen edessään ja osoitamme uskoamme Häneen päättäen lujasti tehdä Hänen tahtonsa. ■

Puheesta "Out of Weakness He Shall Be Made Strong" [Heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi], joka pidettiin 70. vuosittaisessa Joseph Smithin muistoksi järjestetyssä hartaustilaisuudessa Loganissa Utahissa Yhdysvalloissa 10. helmikuuta 2013.

JOSEPH OMAKSUI NOPEASTI TIETOA JA KYPSYYTTÄ

"Leimaa-antavaa profeetta Josephin koko palvelutehtävälle oli hänen suhteellinen nuoruutensa, hänen pintapuolinen koulutuksensa ja se uskomaton nopeus, jolla hän hankki tietoa ja kehittyi. Hän

oli 14 vuoden ikäinen saadessaan ensimmäisen näkynsä ja 17-vuotias enkeli Moronin käydessä hänen luonaan

VIITTEET

1. Kiitän työtovereitani, varsinkin Richard E. Turley jr:ia ja Jed Woodworthia kirkon historian osastolla, heidän syvällisestä panoksestaan.
2. Joseph Smith, julkaisussa *The Joseph Smith Papers, Histories, Volume 1: 1832–1844*, toim. Karen Lynn Davidson et al., 2012, s. 11.
3. Joseph Smith, "Letter to William W. Phelps, 27 November 1832", s. 4, josephsmithpapers.org.
4. Emma Smith, artikkelissa "Last Testimony of Sister Emma", *Saints' Herald*, 1. lokakuuta 1879, s. 290, oikeinkirjoitus päivitetty; ks. myös Russell M. Nelson, "A Treasured Testament", *Ensign*, heinäkuu 1993, s. 62–63.
5. Joseph Smith, julkaisussa *The Joseph Smith Papers, Histories, Volume 1: 1832–1839*, toim. Dean C. Jessee et al., 2008, s. 9.
6. Lisää tietoa nimestä "Coriantumr" ja muiden erisnimien oikeinkirjoituksesta, ks. Royal Skousen, julkaisussa *Book of Mormon Authorship Revisited: The Evidence for Ancient Origins*, toim. Noel B. Reynolds, 1997, s. 61–63. Alkuperäisen käsikirjoituksen todisteiden perusteella Skousen osoittaa, että kun erisnimet esiintyivät tekstissä ensimmäisen kerran, ne kirjoitettiin oikein. Myöhemmissä kohdissa nimiä ei ehkä kirjoitettu oikein, mikä viittaa siihen, että Joseph Smith luetteli kunkin nimen kirjain kirjaimelta, kun se esiintyi ensimmäisen kerran, mutta sen jälkeen hän luotti kirjurin muistiin.
7. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 545.
8. Edward Stevenson, julkaisussa *They Knew the Prophet*, toim. Hyrum L. Andrus ja Helen Mae Andrus, 1974, s. 87.
9. Daniel Tyler, artikkelissa "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15. helmikuuta 1892, s. 127; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 131–132.
10. William Tyndale, julkaisussa S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale – Martyr, Father of the English Bible*, 2004, s. 47.
11. *Vicissitudes Illustrated, in the Experience of Nancy Towle, in Europe and America*, 1833, s. 156, 157.
12. Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 518.
13. "Kunnia miehelle", *MAP-lauluja*, 15.

ensimmäisen kerran. Hän oli 21-vuotias saadessaan hal-
tuunsa kultalevyt ja vain 23 saadessaan valmiiksi Mormonin
kirjan kääntämisen (joka kesti alle 60 työpäivää). Yli puolet
nykyisessä Opissa ja liitoissa olevista ilmoituksista annettiin
profeetan kautta hänen ollessaan 25-vuotias tai nuorempi.
Hän oli 26-vuotias, kun ensimmäinen presidenttikunta jär-
jestettiin, ja 30-vuotias, kun Kirtlandin temppeli vihittiin."

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ks. "Joseph, ihminen ja profeetta", *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 72.

Me pystymme parempaan, osa 2:

Löydä paikkasi Jeesuksen Kristuksen kirkossa

Älä anna muiden estää sinua pääsemästä osalliseksi Kristuksen kirkon jäsenyyden siunauksista.

Betsy VanDenBerghe

Toimittajan huomautus: Olipa uskomme Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin kuinka luja tahansa, niin voi olla vaikeaa pysyä uskollisena, ellemmme tunne kuuluvamme joukkoon. Kirkon johtajat ovat hiljattain käsitelleet tätä haastetta videosarjassa nimeltä Unity in Diversity [Ykseyttä moninaisuudessa]. Syyskuun 2017 artikkelissa ”Me pystymme parempaan: Toivota muut tervetulleiksi laumaan” tarkasteltiin vastuutamme toivottaa muut tervetulleiksi. Tässä artikkelissa – osassa 2 – tarkastellaan sitä, kuinka voimme ottaa vastuun omasta uskostamme riippumatta siitä, tunnemmeko kuuluvamme joukkoon.

Oltuaan kahdeksan vuotta pois kirkosta Brasiliassa asuva Paulo (kaikki nimet on muutettu) sai puhe-lun piispaltaan, joka kysyi, mitä hänelle kuului. Paulo oli kaivannut paluuta, mutta monet huolenaiheet

estivät häntä palaamasta täysin aktiiviseksi. Kuinka hän voisi välttää vertaamasta itseään, yhä naimatonta, niihin, jotka olivat naimisissa ja joilla oli lapsia? Löytäisikö hän kirkosta niin pitkän ajan jälkeen yhtään ystäviä, ja jos löytäisi, mitä he ajattelisivat hänestä? Pystyisikö hän yhä tuntemaan Henkeä, kuten hän oli tuntenut kääntymyksensä ja lähetystyönsä aikana, tai olisiko hänellä kylliksi uskoa ottaa vastaan tehtäviä?

Kuukausi puhelun jälkeen Paulo oli katsomassa ja kuuntelemassa, kun presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, piti konferenssi-puheen nimeltä ”Tulkaa, liittykää joukkoomme”¹. ”Se puhe vaikutti minuun voimallisesti”, hän muistelee, ja muutama viikko myöhemmin hän huomasi istuvansa kirkon pysäköintipaikalla vavisten ja pyytäen hiljaisessa rukouksessa voimaa nousta autosta ja mennä sisälle.

”Kaikki ei ollut täydellistä”, Paulo muistelee ensimmäistä vuottaan paluun jälkeen. Ei ollut helppoa sopia joukkoon. Yhteyden tunne Vapahtajaan ja voimakas halu saada tempelisuositus auttoivat häntä kuitenkin voittamaan epävarmuutensa. Hän alkoi jälleen lukea pyhiä kirjoituksia ja rukoilla. ”Mikäli et anna periksi, saat voimaa ja voit tuntea Herran siunaavan sinua”, Paulo neuvoo niitä, joilla on vaikeuksia tuntea itseään hyväksytyksi. ”Minulla on todistus siitä, että tämä on Kristuksen kirkko, mutta Hän on se, johon me huomaamme todella kuuluvamme.”

Paulon kertomus havainnollistaa useita näkökohtia, joita kirkon johtajat kuvailevat videosarjassa *Unity in Diversity* [Ykseyttä moninaisuudessa]. Heidän sanomansa tarjoavat toivoa ja neuvoja niille, jotka eivät tunne kuuluvansa joukkoon. Toisinaan tunnemme olomme yksinäisiksi jopa kirkossa, mutta kuten nämä johtajat ja jäsenet tuovat esiin, on asioita, joita voimme tehdä ja jotka auttavat meitä selviytymään haasteista kuten joukon ulkopuolelle jääminen ja huono kohtelu muiden taholta. Voimme välttää vertailua, kulkea epävarmuudessa eteenpäin, tietää, että paluu on aina mahdollista, ja voimme ennen kaikkea turvata Vapahtajaan.

Vältä vertailua – lopussa meitä kaikkia siunataan

”Kun alkaa verrata itseään toiseen ihmiseen, se johtaa joko lannistumiseen tai se johtaa ylpeyteen. – Siunauksia tulee lyhyellä aikavälillä. Siunauksia tulee pitkällä aikavälillä. Toisinaan siunaukset ovat uskoakseni odottamassa meitä, kun olemme siirtyneet väli-verhon toiselle puolen. – Viime kädessä voimme olla varmoja siitä, että lupaus iankaikkisesta elämästä on jokaista varten.”

– Vanhin Gary E. Stevenson kahdentoista apostolin koorumista

Vietettyään jonkin aikaa asunnottomien yömajassa Rochelle muutti vaatimattomaan huoneistoon eräällä vauraalla alueella Länsi-Yhdysvalloissa. Hän on eronnut ja usean lapsen yksinhuoltaja, hän on tehnyt kahta työtä, joskus kolmea, jotta hän pystyisi maksamaan ruoka- ja vuokratulot. Kääntymyksensä jälkeen hän oli ollut ajoittain vähemmän aktiivinen.

”Vaikka suurin piirtein kaikki uudessa seurakunnassani näyttävät olevan paremmassa asemassa kuin minä”, hän selittää, ”he ovat auttaneet minua ja hyväksyneet sen, miten pukeudun. Jokainen on oikeasti välittänyt.”

Merkittävistä taloudellisista paineista huolimatta Rochelle ei ole koskaan kantanut kaunaa muille näiden helpomista olosuhteista. ”Haluan ehdottomasti saada turvatumman tilanteen, mutta en ole koskaan katsonut naapurieni taloja ja tuntenut, että Jumala olisi jättänyt minut varjoon”, hän muistelee. ”Olen tuntenut Hänen kulkevan vierelläni jopa kehnojen valintojenikin jälkeen.”

Vaikka Rochellen työaikataulu on toisinaan ollut haasteellinen, seurakunnan johtohenkilöt ja ystävät ovat viime kädessä auttaneet häntä toteuttamaan kaipuun päästä temppeleihin. ”Säännöllinen temppeleissä käyminen auttaa minua olemaan kiittollinen siitä, kuinka pitkälle olen päässyt”, hän kertoo. ”En kannan huolta siitä, että muut saattaisivat näyttää olevan pidemmällä kuin minä.”

Rochelle myöntää, että hänellä ja hänen tyttärellään on vaikeuksia ja että ”emme ole täydellinen kirkon perhe”. Hän käsittää kuitenkin myös sen, että ”jokaisella on ongelmia eikä yksikään perhe ole oikeastaan täydellinen”. Tämä näkemys vapauttaa hänet katselemasta sivulle muita ja sen

sijaan keskittymään omaan suhteeseensa Jumalaan.

”Tyttäreni voivat nähdä, miten evankeliumi on vaikuttanut elämäni”, hän sanoo. ”Tunnen itsekin sen vaikutuksen, ja minulla on niin riittävästi tekemistä työn, perheen ja kirkon kanssa, ettei minulla ole aikaa vertailemiseen. Olen vain onnellinen siitä, että olen oikealla tiellä.”

Pysy vahvana – Kristus voi muuttaa sinut

”Tuo henkilö, joka istuu vieressäni eikä ole huomaavinaan minua tai joka jopa haluaisi siirtyä pois – –, ei muuta sitä, mitä Kristus tosiasiaa tuntee minua kohtaan, eikä niitä mahdollisuuksia, jotka minulla on Kristuksessa. – – Jokaisen ihmisen täytyy olla määrätietoinen siinä, että hän tulee saamaan paikan Jumalan valtakunnassa [ja] Kristuksen ruumiissa, eivätkä muut, jotka ovat ajattelemattomia tai välinpitämättömiä tai pahempaa, voi estää sitä.”

– Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista

Kasvuvuosinaan Matthew kävi kirkossa pienissä lähetyseurakunnissa. Hän ja hänen vaimonsa, joka on käännynyt Ukrainasta, tottuivat useisiin tehtäviin kirkossa ja täyteen osallistumiseen kansainvälisissä MAP-yhteisöissä, mutta sitten he muuttivat Yhdysvaltoihin. Isot vaarnaseurakunnat ja erilaiset kulttuuriset odotukset saivat heidät tuntemaan, että he olivat ”tarpeettomia ja tuuli-ajolla”, hän muistelee. ”Tuntui, ettemme osanneet sopeutua joukkoon. Meistä tuntui, ettei meistä piitattu, emmekä sunnuntaisin saaneet kohotusta tai kosketusta muihin.”

Matthew’n ja hänen vaimonsa turhautuminen saavutti lakipisteen, kun erääseen toiseen kaupunkiin muutettuaan he odottivat innolla paikallisen pappeusjohtajan vierailua. Hänen käyntinsä tarkoitus olikin vain pyytää heitä pitämään eloisan taaperonsa kurissa sakramenttikouksen aikana. Syvästi loukkaantuneena Matthew mietti, ettei koskaan palaisi paikalliseen seurakuntakeskukseen. ”Se, mikä minut pysäytti”, hän selittää, ”oli todistukseni siitä, että tämä on Herran kirkko ja että Vapahtaja haluaa minut tänne. Evankeliumissa osallistumisella on seurauksia, jotka ovat tärkeämpiä kuin mikään loukkaantuminen tai henkilökohtainen yhteenotto, jonka tulen tässä elämässä kokemaan.”

Tilanteet kirkossa voivat toisinaan saada meidät tuntemaan olomme yksinäiseksi, väheksytyksi ja tarpeettomaksi – tämä ilmiö ei koske ainoastaan myöhempien aikojen pyhiä. Katolinen kirjoittaja David Mills kuvailee haastetta, jonka kirkossa kävijät kohtaavat ollessaan tekeemisissä niiden kanssa, jotka ovat ”varakkaampia tai köyhempiä, koulutetumpia tai vähemmän koulutettuja kuin

itse. He saattavat kuulua eri rotuun tai etniseen ryhmään tai olla eri ikäisiä kuin sinä.” Emme ehkä valitsisi ketään heistä erilaisiin sosiaalisiin verkostoihimme, hän selittää. Uskonnolliseen sitoutumiseen sisältyy kuitenkin kanssakäymistä sellaisten ihmisten kanssa, joita emme valitse, ja se ”tarjoaa yhden niistä harvoista jäljelle jääneistä paikoista, joka on pikemminkin yhteisö kuin verkosto. – – Täytyy oppia rakastamaan näitä ihmisiä tai ainakin toimia rakkautta osoittavalla tavalla silloin kun ei halua.”² Kun omassa uskonnollisessa yhteisössä ei voi estää yhteydenpitoa tai lakata seuraamasta ihmisiä sosiaalisessa mediassa, Jumalaan turvaaminen on usein ainoa tapa voittaa tämä haaste.

Matthew huomasi, että tämä Jumalaan turvaaminen on ratkaisevan tärkeää kirkossa aktiivisena pysymiselle. ”Ainoa asia, joka toisinaan on saanut minut jatkamaan, on todistukseni Kristuksesta”, hän selittää. ”Evankeliumi on merkittävämpi kuin kukaan meistä. Kristus näkee, mitä me emme pysty näkemään, tietää, mitä meistä voi tulla, ja Hänellä on tilaa kaikille.”

Jasmin, eräs jäsen Yhdysvaltain eteläosissa, myöntää: ”Minun oli vaikeaa tulla toimeen erään seurakuntamme sisaren kanssa, joka tuntui sekaantuvan elämäni liikaa, ja annoin tämän ajaa minut pois.” Mutta kun Jasminin huoli pienestä pojastaan alkoi käydä tärkeämmäksi kuin

epävarmuus siitä, millaista olisi palata, hän tiesi, että oli aika ”olla antamatta muiden mielipiteiden minusta kääntää minua pois Kristuksen luota – tuntuipa minusta siltä, että joku seurakunnassa katsoi minua väheksyen, tai ei.”

Eräänä sunnuntaina hän keräsi kylliksi rohkeutta uskaltautua ulos kovaan myrskyyn mennäkseen paikkaan, jossa hänen pieni perheensä tunsi pian olevansa sellaisten ystävien ympäröimä, jotka voisivat auttaa heitä kasvamaan Jeesuksen Kristuksen kirkossa. ”Kadun sitä, että jäin pois”, hän kertoo. ”Mutta olen kiitollinen, etten antanut periksi vaan että kuljin eteenpäin, koska evankeliumissa kyse ei ole muista – eikä edes minusta – kyse on Vapahtajastani.”

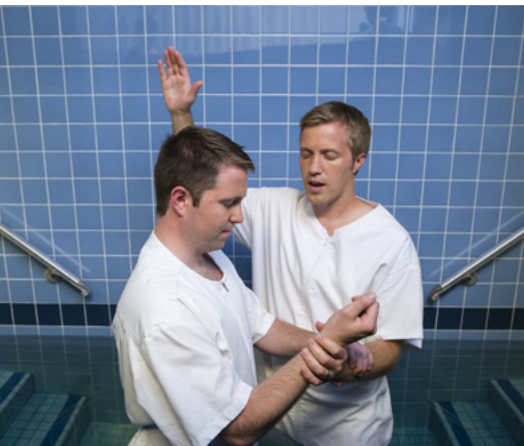
Ota askel pimeyteen – valo kyllä seuraa

”Luonnollinen ihminen sanoo: ‘En kyllä aio ottaa tätä askelta [ja] liikkua pimeään, ennen kuin valo ensin siirtyy ja pystyn näkemään, mihin menen.’ Vaatimus on, että otamme askeleen olettaen, että kun jalkamme osuu maahan, niin valo siirtyy.”

– Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista

Toisinaan uusien jäsenten on vaikea pysyä juurtuneina evankeliumiin, kun heillä ei ole täydellistä varmuutta siitä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Kun taiwanilainen perheenäiti Mei-Hsin on opetellut uskon tätä puolta, siihen on sisältynyt evankeliumin kehoitus saattaa lapsia

maailmaan, mikä on haasteellinen askel, koska ”meidän kulttuurissamme monilla on yksi lapsi tai sen sijaan lemmikki”, hän toteaa. Jokainen raskaus on vaatinut häntä osoittamaan uskoa astua tuntemattomaan ja olla välittämättä toisinaan voimakkaasta arvostelusta sukulaisten ja yleensäkin yhteiskunnan taholta.

Eteenpäin kulkeminen vaatii usein astumista kohti tuntematonta, mikä voi olla pelottavaa niille, jotka ovat uusia kirkon jäseniä. Se edellyttää luottamuksen kasvattamista siihen, että Herra auttaa heitä polun varrella. Vanhin Bednar vakuuttaa, että levottomuuden ja epävarmuuden tunteminen on normaali osa oppimis- ja kasvamisprosessiamme, mutta toisinaan askelemme kohti tuntematonta – olipa kyse perheen perustamisesta tai paluusta osallistumiseen kirkossa – voivat olla erityisen pelottavia, koska todistus tulee uskomme koetuksen jälkeen (ks. Et. 12:6). Mei-Hsin ja hänen aviomiehensä saivat sellaisen todistuksen perustettuaan perheen. ”Olemme onnellisia ja hyvin kiitollisia lapsistamme”, Mei-Hsin sanoo. ”Olemme oppineet elämään säästävaisesti, auttamaan ja rakastamaan toisiamme. Olen kiitollinen, että olemme saattaneet heidät maailmaan.”

Ensimmäiset askeleet ovat usein vaikeimpia. ”Kun ensimmäisen kerran [astumme pimeyteen]”, vanhin

Bednarin mukaan ”kyse ei ole epäilyksestä, vaan tilanteessa on hieman epävarmuutta, jopa hieman pelkoa, mikä on varsin normaalia.” Vaikka etenemisen prosessi ei voi olla täysin kitkaton (”ei täydellistä sykliä, joka ei koskaan keskeydy”, hän selittää), me voimme vähitellen kasvaa ”rivi rivin päälle” uskomme hiljalleen lisääntyessä.

Eteneminen vaatii harjoitusta, neuvoo georgialainen Lazare, joka on käännyttänyt Venäjän ja Euroopan rajanaapurimaassa. Hänen ensimmäisenä askeleenaan oli oppia luottamaan MAP-ystäviinsä, minkä jälkeen hän suostui ottamaan vastaan pappeuden siunauksen. ”Sitten saatoin edetä lähetystyökeskusteluissa”, hän selittää. Kun Lazaren usko Jeesukseen Kristukseen kasvoi, ”otin ison askeleen mennä kasteelle, vaikkakin ollutkaan sataprosenttisen varma. Mutta Herra antoi minulle rohkeutta joka vaiheessa, ja nyt olen hyvin kiitollinen, että tein niin.”

Älä anna periksi

”Ihmiset, jotka luulevat tehneensä liian paljon syntiä tai kulkeneensa liian kauas tai olleensa pois liian pitkään, eivätkä jotenkin osaa tulla takaisin evankeliumin piiriin: julistan, ettei kukaan voi langeta alemmaksi kuin se, mihin Kristuksen valo loistaa. Se ei ole mahdollista.”

– Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista

Brian, joka varttui uskolleen omistautuneessa MAP-perheessä Utahissa Yhdysvalloissa, ei tuntenut, että kirkko olisi häntä varten. ”Pidin fantasiapeleistä, elokuvista ja rockmusiikista”, hän kertoo, ”en partiosta, pyhistä kirjoituksista, seminaarista enkä urheilusta.” Heti kun hän pysyi muuttamaan pois kotoa, hän muutti omaan asuntoon ja ”avasin itseni maailmalle, myös seksille ja huumeille”. Pitkän vaiheen jälkeen, jota Brian kutsuu ”holtittomaksi elämäksi ja kokeiluksi”, hän ajautui taloudellisiin vaikeuksiin ja hänen vanhempansa ottivat hänet jälleen luokseen, vaikkakaan hän ei palannut kirkkoon.

Pikkusiskon syntymä sai Brianin arvioimaan uudeleen näkemyksiään. Kun hän piteli pikkusiskoaan sylissä ensimmäistä kertaa, hän muistelee, että ”tiesin, ettei hän ollut vain yhdenlainen eläin”. Jonkin verran levottomuutta tuntien hän osallistui vauvan siunaamistilaisuuteen, ja kun sakramentti tuli hänen kohdalleen, ”annoin sen eteenpäin sitä nauttimatta, mutta osa minussa tunsu hengellistä nälkää sitä kohtaan”.

Brian alkoi pitää päiväkirjaa yrittäen selvittää ristiriitaisia tuntemuksiaan. ”Myöhään eräänä iltana valvoin kirjoittaen hengellisestä ongelmastani”, hän kertoo, ”ja sain ensimmäisen hengellisen kokemukseni, vaikkakaan en siltä hyvältä puolelta.” Hän tunsu, kuinka paha, vihamielinen, kiivas voima yritti ottaa haltuunsa hänen sielunsa. ”Sen jälkeen tiesin”, hän selittää, ”että tarvitsin Herraa.” Mutta harhailtuaan niin kauas Brian mietti, ”voisinko olla kelpvollinen saamaan Häneltä apua ja varjelusta?” Hän myös epäili, voisiko hän enää koskaan nauttia sakramenttia.

Tie takaisin oli vaikea. Tupakoinnin lopettaminen ei ollut helppoa, piispalle tunnustaminen vaati rohkeutta ja vanhojen ystävien ja toimintojen jättäminen oli vaikeaa. Brianin perhe, tyttöystävä ja piispa kaikki tukivat häntä, mutta hän huomasi, että hänen tärkein voimanlähteensä oli Jeesuksessa Kristuksessa.

”Huomasin, että Herra haluaa kovasti auttaa minua”, hän muistelee. ”Esiin avautui uusia mahdollisuuksia korvaamaan vanhat harrastukseni. Mitä enemmän pyrin elämään evankeliumin mukaan, sitä selkeämmäksi tie muuttui.” Kun Brian luotti Herraan ja huomasi Hänen halukkuutensa antaa anteeksi ja parantaa, sakramentti alkoi merkitä hänelle enemmän ja auttoi häntä pääsemään lähemmäksi Vapahtajaa. ”Vaikka olin lapsena nauttinut kirkossa leipää ja vettä satoja kertoja, pystyin viimein nauttimaan sakramentin aivan kuin ensimmäistä kertaa.”

Kukaan ei voi ottaa paikkaasi

Nousta autosta ja mennä kirkkoon, olla yhteydessä muihin jäseniin, voittaa loukkaavat tilanteet, elää evankeliumin mukaan ilman täyttävää varmuutta siitä, mitä tulevaisuus tuo mukanaan, ja tunnustaa syntejä – me kaikki kuljemme vaikeita ja epävarmoja polkuja tiellämme kohti elämän puuta (ks. 1. Nefi 8).

Henkilökohtainen sitoutumisemme Vapahtajan seuraamiseen on välttämätöntä, jotta pääsemme perille turvallisesti. Vaikka kannustus, rakkaus ja hyväksyntä muiden kirkon jäsenten ja johtajien taholta on tärkeää, niin jokainen meistä saattaa kohdata aikoja, jolloin meidän täytyy olla halukkaita seuraamaan Vapahtajaa, vaikka meistä tuntuisikin, että teemme sitä yksin.

Ota paikkasi Jeesuksen Kristuksen kirkossa. Älä vertaile, anna Kristuksen muuttaa sinut, ota uskon askelia, jotka palkitaan, ja tiedä, ettei koskaan ole liian myöhäistä palata. ”Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän” (2. Nefi 31:20). ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Tulkaa, liittykää joukkoomme”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 21–24.
2. David Mills, ”Go to Church, Meet Annoying People”, 1. helmikuuta 2017, aleteia.org/2017/02/01/go-to-church-meet-annoying-people.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi

– TURVA JA SUOJA

Getulio Walter Jagher e Silva
seminaarit ja instituutit

Herra haluaa suojella kansaansa. Aikana, jolloin kirkko kohtasi suurta vainoa, Herra painotti sitä, miten tärkeää on kokoon-tua Siioniin *”puolustukseksi ja suojaksi* myrskyltä” (OL 115:6, kursivointi lisätty).

Tämä turva ja suoja saavutetaan elämällä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan, kun tutkimme näitä käskyjä (ks. OL 1:37). Tar-kastelkaamme siis joitakin periaatteita, joita on Opissa ja liitoissa ja jotka – *jos ne ymmärtää ja jos niiden mukaan elää* – tuovat meille

suojaa ja ovat turvapaikkana kiusauksilta, pahuudelta ja muilta vaaroilta, joita kohtaamme nykyään.

Meitä suojellaan, kun tavoittelemme Pyhää Henkeä

Se, että Pyhä Henki on meidän kanssamme, voi olla turvana ja suojana maailmalta. Herra lupasi, että jos Oliver Cowdery ”käyttäisi” ilmoituksen lahjaa, ”se pelastaa sinut sinun vihollistesi käsistä, jotka muuten surmaisivat sinut ja saattaisivat sielusi turmioon” (OL 8:4). Huomaa, että Hengen äänellä Oliver Cowderyä voitaisiin suojella kuolemalta ja synniltä.

Se, että vastaanotamme totuuden Pyhän Hengen voimalla, suojaa meitä myös ihmiskäsityksiltä sekä

Saatanan valheilta ja petok-silta. Herra on luvannut: ”Niitä, jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan totuuden ja *ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen* eivätkä ole eksyneet – totisesti minä sanon teille, ettei heitä kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, vaan he kestävät sen päivän” (OL 45:57, kursivointi lisätty). Pyhän Hengen voima kirjoittaa totuuden sydämeemme ja suojelee meitä eksytykseltä.

Mutta Hengen kehotusten varteen ottaminen ei tarkoita sitä, että meitä varjeltaisiin kaikilta koetuksilta. Opin ja liittojen luku 122 osoittaa, että silloinkin kun olemme kelvollisia, me voimme kohdata murheita ja haasteita. Jumalan – joka ”tietää kaikki nämä asiat” (OL 127:2) –

näkemyksen ja viisauden mukaan kaikki tämä antaa meille kokemusta ja on meidän hyväksemme (ks. OL 122:7).

Meitä suojellaan, kun seuraamme eläviä profeettoja

Sinä päivänä, jolloin kirkko perustettiin, Herra käski pyhiään kuuntelemaan profeettaa:

”Sinun – – tulee ottaa varteen kaikki hänen sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhyudessa minun edessäni;

sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen [kirkon presidentin] sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.

Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä kunniaksi.” (OL 21:4–6.)

Herra sanoo meille Opissa ja liitoissa, että ”ne, jotka eivät tahdo kuulla Herran ääntä eivätkä hänen palvelijoidensa ääntä eivätkä ota varteen

profeettojen ja apostolien sanoja, erotetaan pois kansan keskuudesta” (OL 1:14, kursivointi lisätty).

Elävien profeettojen opetusten kuunteleminen ja noudattaminen tuo suojaa ja turvaa, sillä niissä puhutaan ajankohtaisista ongelmistamme ja ne kertovat meille, mitä meidän tulee tehdä voittaaksemme nämä haasteet. Kuinka suurenmoinen siunaus onkaan, että meillä on eläviä Herran profeettoja.

Jakeissa OL 101:43–62 Herra käyttää vertausta oliivipuutarhasta osoittaakseen, kuinka tärkeää on kuunnella elävää profeettaa. Vertauksessa profeettaa verrataan vartijaan tornissa. Muinaisina aikoina ihmiset rakensivat torneja, joista vartija saattoi nähdä kaupungin ulkopuolelle ja varoittaa ihmisiä, kun vihollinen oli lähestymässä.

Vertaus alkaa: ”Rakentakaa torni, niin että joku voi valvoa ympäröivää maata, *olla vartijana tornissa*, niin ettei minun oliivipuitani kaadettaisi maahan, kun vihollinen tulee ryöstämään ja ottamaan itselleen minun viinitarhani hedelmät” (jae 45, kursivointi lisätty).

Opissa ja liitoissa olevat opetukset voivat suojata meitä vaikeuksilta, joita kohtaamme valmistautuessamme Herran toiseen tulemiseen.

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, mitä suojelusta ja siunauksia tulee siitä, kun seuraa elävän profeetan neuvoja: ”Veljeni ja sisareni, se, että meillä on Jumalan profeetta keskuudessamme, ei ole mikään pikkuasia. – Kun kuulemme Herran neuvoja, jotka ilmaistaan kirkon presidentin sanojen välityksellä, meidän reaktiomme tulisi olla varma ja viivyttelämätön. Historia on osoittanut, että saamme osaksemme turvallisuutta, rauhaa, menestystä ja onnea

vastatessamme profeetan neuvoihin.”¹

Tärkeämpää kuin fyysinen suoja, joka tulee profeettojen kuuntelemisesta, on siitä koituva hengellinen suoja. Se on kipeästi tarpeen, sillä ”Saatana on yrittänyt eksyttää teitä, jotta hän voisi kukistaa teidät” (OL 50:3). Profeettojen kuunteleminen suojelee meitä maailman filosofioilta ja ”ihmisten [katalalta viekkaudelta], jota käyttäen nämä väijyvät pettääkseen” (OL 123:12).

Meitä suojellaan, kun olemme uskollisia avioliitossa

Herra lupaa meille, että avioliiton uusi ja ikuinen liitto voi olla iankaikkinen (ks. OL 132:19). Tämä korotuksen oppi on turvana niiltä ihmis-suhteilta koskevilta valheellisuuksilta, jotka vaivaavat maailmaamme. Vaikka monet maailman äänet väittävät, että avioliitto on vanhanaikainen, hankala tai tarpeeton, Herran ääni julistaa: ”Se, joka kieltää menemästä naimisiin, ei ole Jumalan asettama, sillä Jumala on säättänyt avioliiton ihmiselle” (OL 49:15).

Herra opettaa meille, kuinka suojella avioliittoaamme: ”Rakasta vaimoasi koko sydäimestäsi ja liity häneen äläkä kehenkään muuhun” (OL 42:22).

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on selittänyt tämän käskyn kaiken kattavaa luonnetta:

”Kun Herra sanoo *koko* sydäimestäsi, se tarkoittaa, että sydäntä ei voi jakaa eikä lohkoa eikä riistää. Ja naiselle sanotaan vuorostaan: ’Rakasta aviomiestäsi *koko* sydäimestäsi ja liity häneen äläkä kehenkään muuhun.’

Sanat *kehenkään muuhun* sulkevat pois jokaisen ja kaiken muun. Silloin puoliso tulee tärkeimmälle sijalle aviomiehen tai aviovaimon elämässä, eikä yhteiskunnallinen elämä tai työelämä tai poliittinen elämä tai mikään muu harrastus tai henkilö tai asia tule koskaan astumaan aviokumppania tärkeämmälle sijalle.”²

Se, mitä näemme, vaikuttaa meissä suuresti hyvään tai pahaan. Luulen, että tästä syystä Herra varoittaa meitä seuraavassa jakeessa: ”Se, joka *katsoo* naista niin, että alkaa himoita häntä, kieltää uskon, eikä hänellä ole Henkeä;

ja ellei hän tee parannusta, hänet on karkotettava” (OL 42:23, kursivointi lisätty).

Jotta olisimme suojassa vihollisen hyökkäyksiltä, meidän silmämme ja sydämemme tulee olla kääntyneinä ainoastaan puolisoomme ja Herraan. Emme saa antaa silmiemme harhailla kehenkään muuhun kuin puolisoomme emmekä saa haluta ketään muuta kuin häntä. Meidän tulee lukita sydämemme ja mielemme, jotta meitä suojeltaisiin siltä kiusaukselta. Tämä on Herran resepti onnistumiseen avioliitossa.

Meitä suojellaan, kun palvelemme lähetystyössä

Meillä on monia mahdollisuuksia palvella kirkossa, ja Herra kunnioittaa mielihyvin niitä, jotka palvelevat Häntä (ks. OL 76:5). Opissa ja liitoissa opetetaan suurenmoisia periaatteita lähetystyössä palvelemisesta.

Herra lupaa: ”Eikä kenenkään, joka lähtee saarnaamaan tätä valtakunnan evankeliumia ja joka pysyy uskollisena kaikessa, mieli väsy eikä pimene, ei ruumis, jäsenet eivätkä nivelet; eikä

hänen päänsä hiuskarva putoa maahan huomaamatta. Eivätkä he käy nälkäisinä eivätkä janoisina.” (OL 84:80.) Huomaa, ettei Herra vapauta meitä vaikeuksista vaan Hän lupaa, että me tulemme olemaan Hänen jumalallisessa huolenpidossaan.

Hän on lisännyt: ”Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä” (OL 84:88). Jos palvelemme Häntä, ”tapahtuu, että voima tulee sinun päällesi; sinä saat suuren uskon, ja minä olen sinun kanssasi ja käyn sinun kasvojesi edellä” (OL 39:12). Niille, jotka palvelevat lähetystyössä koko sydämeästään, on luvattu, että heitä ”siunataan sekä hengellisesti että ajallisesti” (OL 14:11).

Lisäksi Herra ulottaa tämän suojelun niiden perheille, jotka palvelevat: ”Minä, Herra, annan heille lupauksen, että minä huolehdin heidän perheistään; ja ovi menestyksenkääseen työhön avataan heille siitä lähtien” (OL 118:3).

Ja uskollisille lähetyssaarnaajille on luvattu: ”Sinun

syntisi annetaan sinulle anteeksi ja sinä saat kuorman lyhteitä selkääsi” (OL 31:5). Tämä siunaus on turvana sielullemme.

Meitä suojellaan, kun noudatamme kymmenysten lakia

Opissa ja liitoissa on seuraava opetus koskien kymmenyksiä: ”Katso, nyt sanotaan tänä päivänä Ihmisen Pojan tulemiseen asti, ja totisesti se on uhripäivä ja minun kansani kymmenysten päivä” (OL 64:23).

Sanon mielelläni, että kymmenysten laki on vastoin matematiikan periaatteita, koska 90 kasvaa suuremmaksi kuin 100. Kun annamme Herralle kymmenen prosenttia tuloistamme, Hän lupaa ”[avata] taivaan ikkunat ja [vuodattaa] teille siunausta, niin ettei ole kyläksi tilaa ottaa sitä vastaan” (3. Nefi 24:10; ks. myös Mal. 3:10).

Arvioidaksemme, kuinka vahva meidän uskomme on, voimme tarkastella suhtautumistamme kymmenysten lakiin. Kymmenysten maksamisessa ei ole kyse rahasta; kyse on uskosta.

*Kuten vartijat tornissa,
profeetat näkevät kauas
ja varoittavat lähestyvistä
vihollisista.*

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, opettaa meitä: ”Kun me päätämme nyt maksaa täydet kymmenykset ja pyrimme vakaasti olemaan kuuliaisia, uskomme vahvistuu, ja ajan mittaan sydämemme pehmenee. Tämä Jeesuksen Kristuksen sovituksen aikaansaama muutos sydämessämme – ennemmin kuin vain varojemme tai omaisuutemme uhraaminen – suo Herralle mahdollisuuden luvata niille, jotka maksavat täydet kymmenykset, suojeluksen viimeisinä aikoina [ks. OL 64:23]. Voimme luottaa siihen, että olemme kelvollisia tähän suojeluksen siunaukseen, jos me sitoudumme nyt maksamaan täydet kymmenykset ja teemme sen vakaasti.”³

Meitä suojellaan, kun noudatamme viisauden sanaa

Me elämme aikana, jolloin monet vaaralliset aineet uhkaavat terveyttämme. Tietoisena siitä, mitä tulemme kohtaamaan, Herra opetti profeetta Joseph Smithille vuonna 1833: ”Sen pahuuden ja niiden juonien tähden, joita on ja tulee olemaan vehkeilevien

ihmisten sydämissä viimeisinä aikoina, minä olen varoittanut teitä ja edeltä varoitan teitä antamalla teille tämän viisauden sanan ilmoituksen kautta” (OL 89:4).

Niille, jotka noudattavat Herran antamaa terveyslakia, on luvattu, että he ”saavat terveyttä napaansa ja ydintä luihinsa [fyysistä terveyttä], ja löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita [älyllisiä ja hengellisiä siunauksia], ja juoksevat eivätkä uuvu ja vaeltavat eivätkä väsy [fyysistä terveyttä]”.

Ja Herra lupaa turvaa niille, jotka noudattavat tätä lakia: ”Ja minä, Herra, annan heille lupauksen, että tuhon enkeli kulkee heidän ohitse kuten Israelin lasten ohitse, eikä surmaa heitä.” (OL 89:18–21.)

Tämä lupaus ei tarkoita, ettemme kuolisi, sillä kuolema kuuluu iankaikkiseen suunnitelmaan. Mutta ”tuhon enkeli, joka tulee rankaisemaan jumalattomia heidän synneistään, kuten hän muinaisina aikoina ahdisti turmeltuneita egyptiläisiä heidän jumalattomuudessaan [ks. 2. Moos. 12:23, 29], on kulkeva – – pyhien ohii”⁴.

Meitä suojellaan, kun seisomme pyhissä paikoissa

Herra käskee meitä yhä uudelleen ”seisomaan pyhissä paikoissa” (ks. OL 45:32; 87:8; 101:22). Varmastikin meidän temppelimme ovat pyhiä paikkoja. Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) on opettanut:

”Jos ymmärrämme, mitä teemme, niin silloin endau-
menti on oleva meille suoja
koko elämämme ajan – suoja,
jota ihmisellä, joka ei mene
temppeliin, ei ole.

Olen kuullut isäni [pre-
sidentti Joseph F. Smithin]
sanovan, että koettelemuksen
hetkenä, kiusauksen hetkenä,
hänellä oli tapana ajatella niitä
lupauksia, niitä liittoja, jotka
hän teki Herran huoneessa, ja
ne olivat hänelle suoja.”⁵

Temppelien ohella kirkon
seurakuntakeskusten kap-
pelit ja luokkahuoneet sekä
kotimme ovat pyhitettyjä,
pyhiä paikkoja. Nämä paikat
ovat pyhiä, jos niissä olevat
ihmiset ovat puhdassydämisii
ja elävät Jumalan käskyjen
mukaan. Kun pidämme käs-
kyt, me pääsemme osallisiksi
Pyhän Hengen kumppanuus-
desta, ohjauksesta ja lohdusta.
Jos Hän voi olla jatkuvana

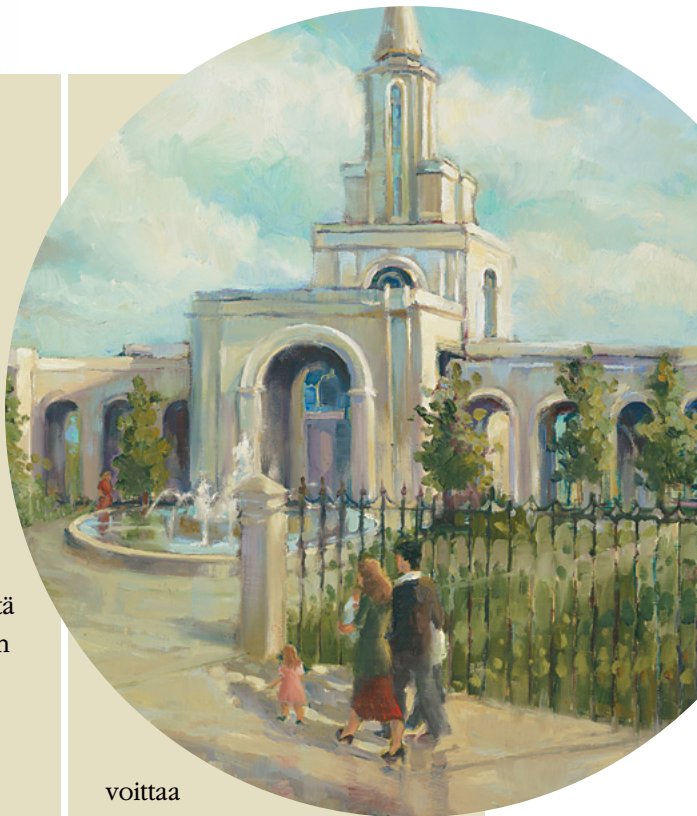
kumppaninamme, niin var-
mastikin me seisomme
pyhissä paikoissa.

Lopuksi

Olemme löytäneet
Opista ja liitoista niitä eri-
laisia suojeluksen muotoja,
joita Jeesuksen Kristuksen
evankeliumi meille antaa,
kun pyrimme oppimaan näitä
periaatteita ja elämään niiden
mukaan. Saatamme kysyä,
mistä voimme löytää tätä
suojusta.

Osoittaen rakkautensa
ja armonsa pyhiä kohtaan
Herra on luvannut olla mei-
dän kanssamme: ”Olkaa
rohkealla mielellä, lapsukai-
set; sillä minä olen teidän
keskellänne, enkä minä ole
hylännyt teitä” (OL 61:36).
”Kuulkaa, – – sanoo Herra,
teidän Jumalanne, nimittäin
Jeesus Kristus, teidän puolus-
tajanne, joka tuntee ihmisen
heikkouden ja tietää, kuinka
auttaa niitä, joita koetellaan”
(OL 62:1).

Kun hyödynnämme elä-
mässämme Vapahtajamme
Jeesuksen Kristuksen
sovitusta ja opetuksia, me
voimme saada sitä suoja ja
turvaa, joka antaa meille voi-
maa huojentaa taakkojamme,

voittaa
syntimme
ja vaikeutemme sekä tulla
pyhiksi. ■

*Kirjoittaja asuu Curitibaassa
Brasiliassa.*

VIITTEET

1. Ks. M. Russell Ballard, ”Tei-
dän tulee ottaa vastaan hänen
sanansa”, *Liahona*, heinäkuu
2001, s. 80.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuk-
sia: Spencer W. Kimball*, 2006,
s. 214.
3. Henry B. Eyring, ”Hengellinen
valmius: aloita varhain ja ole
vakaa”, *Liahona*, marraskuu
2005, s. 40.
4. J. Reuben Clark jr., julkaisussa
Conference Report, lokakuu 1940,
s. 17; ks. myös *Opin ja Liittojen
Kirja, oppilaan kirja*, kirkon
koululaitos, 1986, s. 203.
5. Joseph Fielding Smith, ”The Pearl
of Great Price”, *Utah Genealogical
and Historical Magazine*, heinä-
kuu 1930, s. 103; ks. myös *Opin
ja Liittojen Kirja, oppilaan kirja*,
s. 247.

VAPAHTAJAN RAKKAUDEN OSOITTAMISTA JOULUNA

Osalistuin innokkaana vuonna 2016 kirkon joulukampanjaan ”Valoa maailmaan”. Odotin innolla sitä, että saisin suorittaa päivittäiset haasteet, varsinkin päivän viisi: ”Jeesus auttoi sairaita, ja niin voit sinäkin.”

Sinä päivänä lähdin töistä ja kävelin läpi kaupungin harmaiden katujen aikoen mennä tapaamaan isovanhempiani. Minusta tuntui suurenmoiselta. Oli joulua, ja maailma oli kaunis. Ilman halki kaikui hyväntekeväisyyskellon soitto. Kun lähestyin raitiovaunun laituria, kellon ääni hukkuu erään kodittoman naisen huutoihin kellonsoittajalle.

”Senkin huijari!” hän huusi. ”Mulla on nälkä, mulla on kylmä, ja sä otat kaikki rahat itselle! Senkin huijari!”

Useimmat ihmiset eivät kiinnittäneet häneen huomiota, ja kellonsoittaja jatkoi kellonsa soittamista. Laitoin kuulokkeet korviini, mutta kuulin yhä naisen huutavan: ”Senkin huijari! Mulla on nälkä. Mulla on kylmä.”

Muistin, että taskussani oli 20 dollarin seteli. Mietin, että antaisin sen naiselle. ”Ei”, ajattelin. ”Jos kerran annan tämän jollekulle, niin minun pitäisi antaa se jollekulle ystävälliselle.” Silloin Henki muistutti minua kampanjan haasteesta ja siitä, kenen kaltainen yritin olla. Jeesus oli kuninkaiden Kuningas, ja silti Hän palveli alhaisiakin alhaisempia. Tiesin, mitä minun oli tehtävä.

Kävelin naisen luo. Hän ei enää huutanut, mutta kyyneliä valui hänen poskilleen.

Kävelin naisen luo. Hän ei enää huutanut, mutta hänen silmänsä olivat kiinni ja kyyneliä valui hänen poskilleen. Otin taskustani 20 dollarin setelin ja ojensin sen hänelle.

”Rankka päivä?” kysyin.

Hän nosti katseensa minuun. ”Joo”, hän sanoi.

”Olen pahoillani”, sanoin. Kiedoin käsivarteni hänen ympärilleen, ja hän itki olkaani vasten, kunnes raitiovaunu tuli.

”Kiitos”, nainen sanoi, kun hyvästelimme. ”Eikä vain siitä rahasta. Kiitos halauksesta. Tarvitsin halausta.”

En ollut mitenkään suunnitellut halaavani satunnaista ihmistä kadulla, mutta tiedän, että jotakin sellaista Jeesus olisi tehnyt. Olen kiitollinen, että Herra antoi minulle mahdollisuuden palvella, kuten Hän olisi palvellut. Jeesus auttoi sairaita, köyhiä ja avun tarpeessa olevia. Niin voin minäkin. ■

Jordan Wright, Utah, USA

Kahdessa isossa paketissa oli minun nimeni muttei lähettäjän osoitetta.

JOULUPAKETTEJA MINULLE?

Palvelin Sacramenton lähetyksentällä Kaliforniassa Yhdysvalloissa jouluna 2003. Toverini ja ne kaksi muuta sisarlähetyssaarnaajaa, joiden kanssa meillä oli yhteinen asunto, alkoivat saada lahjoja ja kirjeitä sukulaisiltaan ja ystäviltään. Tiesin, ettei minulle kävisi niin.

Perheelläni Argentiinassa oli hyvin vähän varoja, ja heidän kirjeensä viipyivät matkalla tavallisesti 2–3 kuukautta. Olin kaukana perheestäni, mutta olin onnellinen saadessani viettää joulua Jeesusta Kristusta palvellen.

Jouluaattona olimme valmistautumassa nukkumaan, kun yksi sisarista kertoi minulle, että joku oli jättänyt ovelle paketteja, joissa oli minun nimeni.

"Minulle? Ei voi pitää paikkaansa!" sanoin ihmeissäni.

Kahdessa isossa paketissa oli minun nimeni muttei lähettäjän osoitetta. Olin innoissani, ja muutkin sisaret olivat innoissaan minun puolestani. Avasin paketit, jotka olivat täynnä lahjoja, makeisia, lasten piirustuksia ja muuta sellaista! En voinut pidättää kyyneliäni!

"Kuka olisi voinut lähettää minulle nämä paketit?" mietin. Kukaan meistä ei tiennyt, mutta me kaikki riemuitsimme tästä anteliaisuudesta.

Useita päiviä joulun jälkeen en vieläkään tiennyt, kuka paketit oli lähettänyt. Niinpä soitin lähetystöimistoon ja kysyin sihteeriltä, osaisiko hän kertoa minulle salaperäisen lähettäjän nimen. Hän kertoi minulle,

että erään seurakunnan jäsenet, jotka halusivat pysyä nimettöminä, olivat päättäneet lähettää minulle paketteja, joissa oli jouluherkkuja. Tulen aina olemaan kiitollinen sen seurakunnan anteliaisuudesta, joka osoitti niin paljon rakkautta sinä jouluaattona, ja siitä tuesta, jota sain lähetystyöni aikana.

Opin, että jokainen kirkon jäsen voi saada kannustuksellaan ja palvelemisellaan lähetyssaarnaajat tuntemaan olonsa kotoisaksi – vaikka nämä ovatkin kaukana kotoa. Se on ollut yksi elämäni parhaimpia jouluja. Palvelin Vapahtajaa ja tunsin Hänen rakkautensa Hänen kirkkonsa jäsenen kautta. ■

Elisabet Andersen Bogado, Neuquén, Argentiina

JOULU TYTTÄRENI SILMIN

Hiljainen tyyneys valtasi perheeni ja minut, kun kävelimme latoon katsomaan elävää jouluasetelmaa. Eläimiä oli rivissä karsinoissa, mies ja nainen seisoivat pukeutuneina Joosefiksi ja Mariaksi, ja naisen sylissä oli pienokainen kapaloissa. He olivat hiljaa ja keskittyneet pienokaiseen. Koko tunnelma oli hyvin rauhallinen.

Vanhemmat lapsemme, vaimoni ja minä seisoimme, samalla kun nuorin tyttäreemme istui edessämme heinäpaalilla. Hän istui hiljaa paikallaan, ja hänen silmänsä olivat kiinnittyneet lapseen. Kun muu perheemme oli valmiina lähtemään, laitoin käden tyttäreemme olkapäälle ja kuiskasin, että oli aika lähteä. Hän sanoi, että hän halusi jäädä Jeesus-lapsen luo. Hänen sanansa koskettivat sydäntäni, ja päätin jäädä hänen kanssaan.

Muutaman minuutin kuluttua otin lempeästi tytärtämme kädestä ja sanoin hänelle, että meidän piti lähteä. Hän sanoi, että hän halusi yhä

Tyttäreemme istui hiljaa paikallaan, ja hänen silmänsä olivat kiinnittyneet Jeesus-lapseen.

jäädä. Kiedoin käsivarteni hänen ympärilleen ja polvistuin hänen viereensä.

Ei aikaakaan, kun tunsin aivan kuin olisin matkannut ajassa taaksepäin ja ollut Marian ja Joosefin luona. Silloin ymmärsin, miksi tyttäreemme halusi jäädä. Tunsin Hengen täyttävän olemukseni. Siinä paikassa tunsin olevani Vapahtajan luona. Kyyneleet kimmelsivät silmissäni tuntiessani Hänen rakkautensa. Kun viimein oli aika lähteä, nostin pienen tyttäreemme syliini. Kun käännyn kohti

uloskäyntiä, kuulin hänen hyvästelevän Jeesus-lapsen ja sanovan, kuinka paljon hän rakasti Häntä.

Sinä iltana koin tyttäreemme kanssa jotakin sellaista, mitä tulen vaalimaan loppuelämäni ajan ja mikä minulta jäi miltei kokematta. Sinä iltana minulle annettiin lahja. Tunsin olevani lähempänä Jumalaa ja tunsin Hänen rakkautensa minua kohtaan. Olen kiitollinen

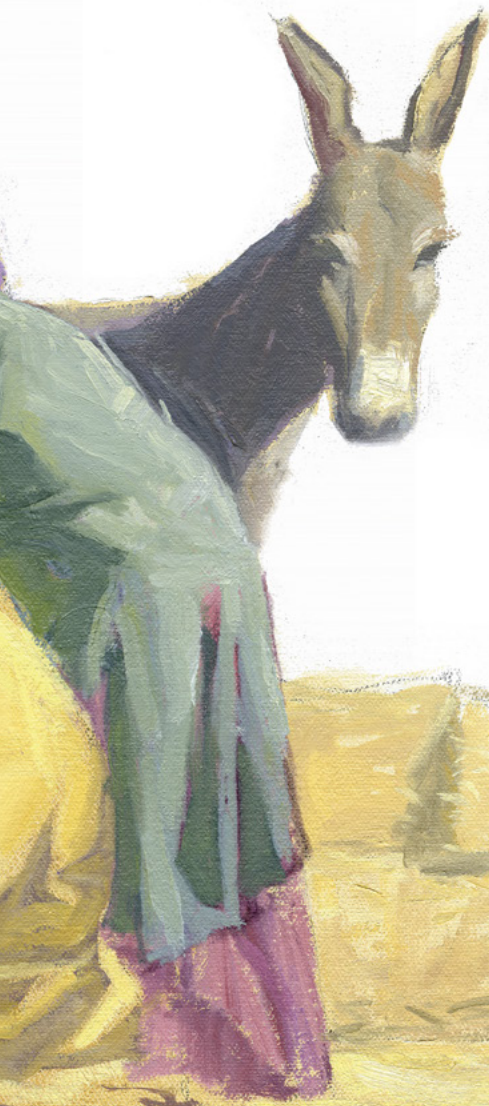

PERHEEN LAHJA VAPAHTAJALLE

Vapahtajasta ja mahdollisuudesta muistaa Hänen syntymäänsä. Tiedän, että Vapahtajan elämä, esimerkki ja sovitus muodostavat päättymättömän rakkauden ihmeellisen lahjan Jumalta kaikille Hänen lapsilleen. Tulen aina vaalimaan tätä lahjaa syvällä sydämessäni. ■

Aaron Adams, Etelä-Carolina, USA

Joulukuun lähestyessä valmistau-
duin kiireisenä joulunajan rien-
toihin. Neljänä vuotena joulujuhlaa
oli vietetty meidän kodissamme,
mutta tänä vuonna se tuntui minusta
ylivoimaiselta. Kun keskustelin avio-
mieheni kanssa kaikesta siitä, mitä
meidän piti tehdä – ostaa lahjoja, val-
mistaa ruokaa ja tehdä monia muita
asioita – päätimme peruuttaa meillä
pidettävän joulujuhlan ja tehdä tänä
jouluna jotakin erilaista. Halusimme
tehdä jotakin, minkä voisimme antaa
lahjana Vapahtajalle.

Koko joulukuun ajan keskityimme
perheilloissa Jeesuksen Kristuksen
elämään, kävimme temppelissä ja
suunnittelimme perheen palvelu-
projekteja. Mieheni oli siihen aikaan
piispa, ja päätimme, että joulupäivänä
menisimme laulamaan seurakunnan
kaikille leskille. Aloimme perheen
kanssa harjoitella useita lauluja, joita
laulaisimme. Lapsemme lauloivat mie-
lellänsä laulua ”Tuo pienoinen Jeesus”
(MAP-lauluja, 129).

Jouluaattona teimme kortteja, joissa
oli erityinen joulusanoma, ja valmis-
timme herkkuja viemisiksi niille, joi-
den luona kävisimme. Olin mielissäni,
kun näin perheemme olevan yhtä ja
palvelevan mielellään muita rakastaen.
Tunsin joulun henkeä.

Joulupäivänä lapsemme oli-
vat innokkaita lähtemään

joulukäynneille. Sitä mukaa kuin
kävimme jokaisessa kodissa, tun-
simme itsemme onnellisemmiksi,
ja tuntui, että laulut paranivat kerta
kerralta niitä laulaessamme. Kun
saavuimme viimeisen talon luo,
näytti siltä, ettei ketään ollut kotona.
Odotimme muutaman minuutin, ja
lapset alkoivat käydä rauhattomiksi.
Lopulta meitä tervehtimään tuli iäkäs
leski sunnuntaivaatteissaan ja hiukset
kauniisti kammattuina. Kun hän näki
meidät, hänen silmänsä täyttyivät
kyynelistä. Minäkin liikutuin ja pys-
tyin tuskin laulamaan.

Kun olimme palaamassa kotiin,
viisivuotias tyttäremme sanoi meille,
ettei hän halunnut mennä kotiin
vaan halusi jatkaa laulamista. Ennen
kuin ehdin vastata, yhdeksänvuotiaamme sanoi: ”Tehdään tämä sit-
ten ensi vuonna uudestaan!”

Tämä oli unohtumaton joulu
perheellemme, koska kohotimme
muita ja osoitimme rakkauttamme
Jeesusta Kristusta kohtaan. Kun
olen muistellut sen päivän tapah-
tumia, olen tuntenut Herran rak-
kautta ja muistanut Hänen sanansa:
”Kaiken, minkä te olette tehneet
yhdelta näistä vähäisimmistä veljis-
täni, sen te olette tehneet minulle”
(Matt. 25:40). ■

Maria Aparecida da Kiyama Silva,
São Paulo, Brasilia

Philadelphian temppelin vihkiminen Pennsylvaniassa Yhdysvalloissa vuonna 2016 on antanut Josephinelle mahdollisuuden käydä temppelissä viikoittain. Temppelissä hän kokee vahvistuvansa ja saavansa uutta voimaa elämän koetuksiin.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Josephine Scere

Pennsylvania, USA

”Synnyin vaikeuksien keskelle. Äitini oli maahanmuuttaja Liberiasta, olimme köyhiä, ja lapsena minulle tehtiin väkivaltaa ollessani sellaisten ihmisten hoivissa, joihin äitini luuli voivansa luottaa. Tiettyjä asioita elämässäni se on tehnyt todella vaikeaksi.

Syy siihen, miksi olen elänyt niin päättäväisenä evankeliumin mukaan, ovat koettelemukseni.

Elämä on vaikeaa, olipa sitten myöhempien aikojen pyhä tai ei. Minä saan voimani suhteistani Vapahtajaan ja poikaani Enochiin. Myös temppelissä tekemieni liit-tojen pitäminen antaa minulle voimaa.

Totuus on kaikesta huolimatta totuus. Siitä ei tarvitse väitellä. Sitä ei tarvitse todistella. Se vain on. Se on totta, ja se on totta jokaisen kohdalla. Se on totta niille, jotka asuvat Salt Lake Cityssä Utahissa, ja se on totta ihmisille, jotka asuvat Philadelphian slummeissa. Mielestäni tämän tulisi kantaa meitä.”

Mongoliasta löytyy kykyjä!

Po Nien (Felipe) Chou, Petra Chou
ja Odgerel Ochirjav

Viime joulukuussa eräs Ulaanbaatarin itäisestä ja läntisestä vaarnasta koottu kuoro pääsi Mongolian valtakunnallisessa *Talent Mongolia* -televisio-ohjelmassa semifinaaliin. Kuoro – joka koostuu seminaari- ja instituuttioppilaista, joista puolet on kotiin palanneita lähetyssaarnaajia – ei koskaan ajatellut saavansa tällaista mahdollisuutta esitellä uskonkäsityksiään ja kykyjään.

Vuonna 2015 eräs vyöhykeseitsemkymmen vieraili Mongoliassa ja antoi kirkon tiedotustoimintaan liittyvää koulutusta. Odgerel Ochirjav, Ulaanbaatarin läntisen vaarnan johtaja Mongoliassa, ei ollut varma siitä, kuinka edetä. Sitten tammikuussa 2016 hänen lankonsa soitti ja sanoi: ”Olin katsomassa ohjelmaa *Talent Mongolia*. – – Minusta tuntui vahvasti siltä, että kirkon kuoronne pitäisi osallistua.”

Vaarnanjohtaja Ochirjav keskusteli ajatuksesta kuoronjohtajan, sisar Unurjargal Purevin, kanssa. Hän ja kuoron jäsenet olivat innoissaan tästä

mahdollisuudesta. Kuoron nimeksi tuli Siion eli ”SION”, joka on lyhenne mongolinkielisistä sanoista *henki, usko, mieli* ja *ykseys*.

Ensimmäinen kierros

Kilpailun ensimmäisellä kierroksella maaliskuussa 2016 SION esitti kahden laulun koosteen. Yksi tuomari sanoi: ”Näen, miten kasvonne loistavat!... Meidän pitää laittaa teidän videonne tästä show'sta YouTubeen esiteltäväksi maailmalle!”

Toinen tuomari kysyi kuorolta, mitä he tekisivät, jos he voittaisivat pääpalkinnon, joka on lähes 50 000 euroa. Häneen teki vaikutuksen, kun he sanoivat, että he halusivat lahjoittaa sen kokonaan erityisenä joululahjana eräälle orpokodille.

Toinen kierros

Yhteensä 400 osallistujasta SION oli niiden 200:n joukossa, jotka pääsivät toiselle kierrokselle, mutta heidän esiintymisensä olisi samana päivänä kuin usean vaarnan yhteinen nuorisokonferenssi, jossa oli mukana puolet kuoron 35 jäsenestä. Kuoro päätti osallistua toiselle kierrokselle, ja niinpä he vuokrasivat linja-auton ja esiintymisensä

Suhteellisen harvat mongolialaiset tietävät kirkosta, mutta tämän kuoron ansiosta tilanne on muuttunut.

jälkeen matkustivat kahdeksan tuntia nuorisokonferenssiin.

200 esityksestä SION oli niiden 32:n joukossa, jotka pääsivät semifinaaliin. Kuoro alkoi olla esillä sosiaalisessa mediassa *Talent Mongolia* -kilpailun yhteydessä.

Semifinaali

Kuoro harjoitteli kesäkuusta syyskuuhun valmistautuen semifinaaliin. Esiintymispäivänä he heräsivät aamuneljältä, ja ulkona oli -34 asteen pakkassää. Sisar Nomuungerel Enkh-tuvshin, joka kuului kuoroon, kertoo: ”Monet ryhmämme jäsenistä vilustuivat. Mutta he tulivat parempaan kuntoon, kun rukoilimme heidän puolestaan.”

Ihmiset kaikkialla Mongoliassa katselivat ohjelmaa ja äänestivät tekstiviestein.

Veli Shijir Purevdorj sanoo: ”Tämän TV-ohjelman ansiosta monet ihmiset ovat alkaneet suhtautua myönteisesti kirkkoon.”

Siunaukset

Kuoron jäsenet ovat itsekin saaneet siunauksia. Veli Odgerel Tumursukh sanoo: ”Olemme omistaneet huomiotamme ja aikaamme tälle kokonaisen vuoden verran

suoriutuen samalla työstämme ja elämämme muista puolista. Vaikka se on ollut vaikeaa, olemme saaneet monia siunauksia. Olen oppinut halitsemaan ajankäyttöäni ja tekemään uhrauksia Herralle.”

Uskonsa vahvistamisen lisäksi kuoron jäsenet ovat saaneet itse-luottamusta, löytäneet uusia ystäviä ja oppineet ykseyttä. ”Kuorossa laulaminen on auttanut meitä oppimaan anteeksi antamista ja toinen toisemme tukemista”, sanoo veli Ganbaatar Ulziiduuren. ”Keskinäinen ykseytemme on lisääntynyt.” Sisar Bilguunzaya Tungalagtuul on oppinut, ”ettei minun pitäisi koskaan epäillä itseäni tai ajatella, etten voi tehdä jotakin”.

Veli Bayartsogt Lhagvajav sanoo: ”Kuorossa laulaminen on tuonut perheelleni monia siunauksia, ja se on myös auttanut minua saamaan vastauksia, joita olen etsinyt jonkin aikaa. Johtajamme tarjosivat meille

[ratkaisuja]. – – Se on vahvistanut todistustani siitä, että johtajamme ovat Jumalan kutsumia.”

”Kun osallistuin *Talent Mongolia* -kilpailuun”, sisar Onon Dalaikhuu selittää, ”opin, että toinen toisemme kannustaminen ja tukeminen [oli] avain [menestykseemme].” Sisar Dalaikhuun vastuuna oli muun muassa organisoida tukijoukkoja, mikä osaltaan vahvisti hänen johtamistaitojaan. Hän lisää: ”Olemme tunteneet Herran johdattavan meitä ja vaikuttavan meihin. Monet meistä ovat olleet sairaana, kiireisiä ja väsyneitä sekä tunteneet tämän olevan ylivoimaista. Kuitenkin kun olemme rukoilleet yhdessä, olemme jotenkin löytäneet lisää voimaa ja halua kestää.”

Vaikka kuoro ei saanutkaan riittävästi ääniä päästäkseen finaaliin, sen esitykset antoivat kirkolle merkittävää julkisuutta kaikkialla Mongoliassa. Vaarnanjohtaja Ochirjav selittää: ”Olimme kuuliaisia pappeusjohtajiemme antamalle tehtävälle, ja Herra valmisti keinon. – – Nyt koko kaupunki [Ulaanbaatar] puhuu mormoni-

kuoron osallistumisesta *Talent Mongolia* -kilpailuun.” ■

Kirjoittajat asuvat Utahissa Yhdysvalloissa ja Ulaanbaatarissa Mongoliassa.

Minun **lahjani** Vapahtajalle

Cherstan Pixton

Venäjä on talvella hyvin kylmä ja usein pilvinen, jolloin päivät ovat synkkiä ja jokseenkin kurjia. Oli marraskuun loppupuoli, ja sen lisäksi, että sää oli masentava, minä tunsin itseni yksinäiseksi, riittämättömäksi ja kykenemättömäksi olemaan hyvä lähetyssaarnaaja. Minulle oli juuri annettu tehtäväksi kouluttaa uusi toveri, ja vaikka sisar Hart oli ihana, minuun kohdistuivat nyt paineet oppia kieltä paremmin, olla esimerkiksi ja löytää joku – kuka tahansa – opetettavaksemme.

Olimme juuri saaneet sanan, että uusi lähetysohjamme aikoi pitää vyöhykekonferenssin Jekaterinburgissa, joka oli viiden tunnin matkan päässä alueeltamme Permistä. Varhain koleana joulukuun aamuna sisar Hart ja minä lähdimme rautatieasemalle.

Odotellessamme pohdin senhetkisiä tuntemuksiani. Ajattelin tulevaa joulunaikaa ja sitä, kuinka kaipasin olla perheeni kanssa. Lähetystyössä olemisen innostus oli haalistunut, ja

nykyään minusta tuntui, etten ollut saavuttanut lähetyssaarnaajana paljoakaan yhdeksän kentällä viettämäni kuukauden aikana. Viimein junamme saapuminen kuulutettiin, ja niin nousimme junaan ja menimme istumaan omille paikoillemme. Huomasin ajattelevani Vapahtajaa. Suljin silmäni ja rukoilin, että tietäisin, kuinka päästä eroon näistä tuntemuksistani ja kuinka keskittyä paremmin Häneen.

Seuraavana päivänä vyöhykekonferenssissa lähetysohjaaja Rust piti kauniin ja vilpittömän puheen. Kun sisar Rust nousi puhumaan, hän kertoi yksinkertaisen tarinan siitä, kuinka Vapahtaja on paimen, joka menee ja etsii sen yhden lampaan, joka on harhaillut pois, ja tuo sen lampaan takaisin laumaan. Hän puhui niistä uhrauksista, joita Vapahtaja on tehnyt meidän puolestamme, ja lopuksi hän lausui voimallisen todistuksen siitä mahdollisuudesta, joka meillä lähetyssaarnaajilla on palvella Vapahtajaa tuomalla Hänen kadonneita lampaitaan Hänen

Tunsin riittämättömyyttä lähetyssaarnaajana. Mitä voisinkin tehdä lakahtakseni keskittymästä itseeni ja alkaakseni keskittyä Vapahtajaan?

laumaansa. Sisar Rust antoi meille haasteen miettiä, minkä lahjan voisimme antaa Vapahtajalle jouluna.

Kun hän esitti tuon haasteen, sain mitä voimakkaimman vaikutelman, että lahja, joka minun odotettiin antavan Vapahtajalle, oli yksinkertaisesti se, että puhuisin useammille ihmisille. Siihen saakka minua oli kauhistuttanut aloittaa keskusteluja täysin tuntemattomien kanssa – varsinkin venäjän kielellä!

En halunnut heidän pitävän minua tyhjänä, kun en ymmärtänyt heitä, joten oli vain helpompaa olla sanomatta yhtään mitään. Sillä hetkellä tiesin kuitenkin täsmälleen, mitä minun piti tehdä. Minun oli pakko lakata ajattelemasta itseäni ja alettava ajatella veljiäni ja sisariani. Asetin tavoitteeksi puhua evankeliumista jollekulle jokaisessa kulkuvälineessä, jota loppukuukauden aikana käytin, ja omistaa sen joululahjanani Vapahtajalle.

Kun sisar Hart ja minä seuraavana aamuna nousimme jälleen yhteen junaan mennäksemme takaisin Permiin, aloin toteuttaa tavoitettani puhumalla niiden kanssa, joiden vieressä istuin. He

eivät olleet kovinkaan kiinnostuneita siitä, mitä minulla oli kerrottavana, mutta ainakin yritin!

Jokainen päivä oli kamppailua, kun pyrin antamaan lahjaani Vapahtajalle, mutta vähitellen huomasin tuntevani suurempaa onnellisuutta ja itseluottamusta – tunsin, että täytin paremmin tehtäväni lähetysaarnajana. Joulutuli ja meni, mutta päätin, että jatkaisin ihmisille puhumista. Aloin puhua heille paitsi käyttäessämme julkisia kulkuvälineitä myös kaduilla, kaupassa, kirjastossa ja kaikkialla, minne vain menimmekin.

Emme löytäneet yhtään opetettavaa puhuessani ihmisille enemmän.

Tunnen kuitenkin kylväneeni evankeliumin siemeniä. Saimme uusia ystäviä linja-autonkuljettajista, ihmisistä paikallisessa ruokakaupassamme ja muualla. Parasta oli se, että kun näimme jonkun uudelleen, näimme hänen usein hymyilevän ja olevan se, joka tervehtii ensimmäisenä. Uskon, että ne siemenet, jotka kylvimme, tulevat jonakin päivänä kukoistamaan, kun nuo ihmiset saavat uusia tilaisuuksia kuulla evankeliumista. Taivaallinen Isä työskentelee pienin ja yksinkertaisin tavoin, ja toisinaan se alkaa ihan vain yksinkertaisesta tervehdyksestä.

Kun nyt muistelen sitä hetkeä junassa kohti Jekaterinburgia, ymmärrän, että taivaallinen Isä vastasi rukoukseeni. Hän auttoi minua näkemään, ettei lähetystyössä ole kyse minusta – siinä on kyse muista, ja kun asetamme muut itsemme sekä huoltamme ja murheidemme edelle, me löydämme sen onnen, jota me kaikki etsimme. Minusta on ihmeellistä, kuinka antelias Vapahtaja on, sillä silloinkin kun yritämme antaa Hänelle kaiken, mitä voimme, Hän siunaa meitä ja antaa meille takaisin satakertaisesti. ■
Kirjoittaja asuu Idahossa Yhdysvalloissa.

Hän löysi jälleen uskonsa

*Tie takaisin ei aina ole helppo,
mutta se on aina olemassa.*

David Dickson
kirkon lehdet

Sanat ”lankesivat kielletyille poluille ja joutuivat hukkaan” (1. Nefi 8:28) eivät luultavasti useimmista meistä kuulosta kovinkaan toiveikkailta, kun luemme ne Mormonin kirjasta. Ne kuulostavat itse asiassa sen vastakohdalta. On turhankin helppoa kuvitella jollain tapaa synkkä loppu tälle ihmisryhmälle, jota kuvaillaan Lehin näyssä elämän puusta – ryhmälle, joka maistoi hedelmää ja sitten jätti sen taakseen.

Mutta Te Oranoa M., 17, Uudesta-Seelannista suhtautuu asiaan eritavalla. ”Tässä pyhien kirjoitusten kohdassa”, hän kertoo, ”minua innoittaa se, ettei siinä sanota heidän joutuneen hukkaan ikuisiksi ajoiksi.”

Miten mahtava oivallus! Ja tämä oivallus tulee henkilökohtaisesta kokemuksesta. ”Minä itse jäin pois kirkosta”, hän kertoo, ”mutta olen pystynyt palaamaan.”

Se haalistui pois

Te Oranoa varttui kirkossa, ja hän kertoo saaneensa oman todistuksen ja jopa asettaneensa hengellisiä tavoitteita. ”Mutta se todistus kylmeni”, hän sanoo.

Jollakin tavoin hän huomaa itsessään samaa kuin Amulekissa, varsinkin siinä, miten Amulek kuvaili itseään Ammonihan kansalle: ”Minä paadutin sydämeni, sillä minua kutsuttiin monta

kertaa, enkä tahtonut kuulla; minä siis tiesin näistä asioista, vaikka en tahtonut tietää” (Alma 10:6).

Tämä pyhien kirjoitusten kohta sopii hyvin Te Oranoaan. ”Amulekin tavoin minäkin tiesin kaikki nämä hengelliset asiat, ja Henki kehotti minua tekemään tiettyjä asioita, mutta koska olin hieman itsepäinen ja hieman ylpeä, en halunnut tehdä niitä. Myöhemmin todistukseni tavallaan haalistui pois.”

Loppujen lopuksi Amulekin kertomuksesta tuli Te Oranoalle enemmän kuin vain tuttu. Siitä tuli myös käännekohta tiellä takaisin.

Lämmin muisto

Sinäkin aikana kun Te Oranoan usko oli kylmennyt, hän pystyi yhä muistamaan suloisia kokemuksia aiemmalta ajalta. Te Oranoa ei koskaan unohtanut, miltä hänestä oli tuntunut, kun hän kävi temppelissä

nuorten ryhmänsä kanssa tai meni nuorisokonferenssiin.

”Siinä oli kaava”, hän sanoo. ”Minusta tuntui todella hyvältä, kun tulin kirkkoon, mutta minusta ei tuntunut hyvältä, kun jäin pois kirkosta.”

Viimein koitti päivä, jolloin Te Oranoa päätti katsoa, voisiko hän palata uudelleen niihin hyviin tuntemuksiin. Ensimmäiseksi hän alkoi lukea läpi viimeisiä yleiskonferenssipuheita.

Yleiskonferenssipuhe ”Oppikaa Almalta ja Amulekilta”, jonka presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, piti lokakuussa 2016, sai jotakin heräämään Te Oranoan sielussa. Hän tunnisti monia asioita omassa elämässään ja tuntemuksissaan, kun presidentti Uchtdorf kuvaili, kuinka Amulekin usko oli haalistunut. Hän muisti myös voimakkaammin kuin koskaan sen, miten onnellinen

”Ihminen
voi kääntyä
takaisin
Herran puoleen
milloin vain
haluaa.”

hän oli ollut, kun hänen uskonsa oli vahvempi. Hän halusi välittömästi tehdä muutoksia.

”Toivoin löytäväni jotakin, mikä sytyttäisi todistukseni liekin uudelleen”, hän selittää, ”joten luin presidentti Uchtdorfin puheen, ja tosiaan – tunsin syttyneeni uudelleen!”

Iankaikkisuutta koskeva toivo

Te Oranoan tie takaisin uskoon ei ole aina ollut helppo, mutta tunnelin päässä näkyy selkeä valo, joka saa hänet jatkamaan: toivo iankaikkisesta perheestä.

”Perhe voi olla yhdessä ikuisesti”, hän sanoo. ”Se on suurin unelmani, suurin toivoni elämässä. Aina kun haluan oppia jotakin tai kun minun on vaikea ymmärtää jotakin oppia, yritän liittää sen iankaikkisiin perheisiin. Esimerkiksi miksi Jeesuksen Kristuksen sovitus on tärkeä minulle? Ensinnäkin tarvitsen Hänen sovitustaan elämässäni, jotta voin olla kelvollinen menemään tempeliin ja tulemaan sinetöidyksi perheeseeni koko iankaikkisuudeksi.”

Käänny Jumalan puoleen

Kenties kannattaa muistaa, että Lehin näyssä ihmiset, jotka hedelmää maistettuaan lankesivat, kuitenkin todella *maistoivat* sitä. He ovat varmasti tunnistanee sen olevan hyvää, vaikka vain lyhyen hetken ajan. Ja he voivat löytää sen jälleen. Ja siitä toivosta Te Oranoa pitää kiinni omalla kohdallaan ja muiden kohdalla.

”Kenenkään ei tarvitse jatkaa kulkemista niillä kielletyillä poluilla koko loppuelämää”, hän sanoo. ”Ihminen voi kääntyä takaisin Herran puoleen milloin vain haluaa.” ■

Joululaulujen taika

JOULULAULU JOAQUÍNILLE

Argentiinalaisiin perinteisiin ei juurikaan kuulu se, että mennään laulamaan joululauluja muille. Itse asiassa joulu täällä on hyvin erilainen kuin se perinteinen luminen näkymä, joka joulusta saattaa tulla mieleen. Koska asumme eteläisellä pallonpuoliskolla, joulu tuo *minun* mieleeni aina ison hedelmäsalaatin.

Niinpä kun vanhempani ehdottivat, että menisimme perheenä laulamaan muille, sisarukseni ja minä tunsimme sekä hämmennystä että innostusta. Emme olleet varmoja musiikillisista kyvyistämme, joten päätimme leipoa hieman pikkuleipiä annettavaksi niille, joiden luona kävimme, jotta ainakin se saisi hymyn heidän kasvoilleen.

Mies nimeltä Joaquín oli kuulunut seurakuntaamme niin kauan kuin pystyin muistamaan. Sinä vuonna joulukuussa hän oli sairastunut vakavasti eikä voinut enää osallistua sakramenttikokoukseen. Isäni ja veljeni olivat niiden joukossa, jotka sunnuntaisin kirkon jälkeen veivät hänelle sakramentin sairaalaan.

Joulua edeltävänä sunnuntaina koko perheemme hyppäsi autoon mennäksemme käymään Joaquínin luona, ja toivoimme vievämme mukamme lämpimän jouluhengen. Kun saavuimme, sairaanhoitaja ohjasi meidät hänen vuoteensa luo. Pyhät kirjoitukset ja kirkon laulukirja olivat hänen vuoteensa vieressä, aivan kuin hän olisi ollut odottamassa meitä.

Hän oli silminnähden onnellinen siitä, että olimme siellä, ja me kaikki tunsimme heti suurta rakkautta häntä kohtaan. Veljeni valmistivat, siunassivat ja antoivat sakramentin. Ennen lähtöä lauloimme kauniin sävelmän ”Paimenet kaukaisen Juudean maan”: ”Hoosianna Jumalalle Hoosianna korkeudessa. Hyvä tahto ihmisten, Rauha maassa kansojen.” (*MAP-lauluja*, 134.)

Tosiaankin – rauha ja hyvä tahto täyttivät sydämemme, kun Joaquín kutsui meitä ”enkeleiksi” ja kiitti meitä käynnistä, vaikka me olimme vain halunneet tuoda noita tuntemuksia hänelle.

Julia G., Buenos Aires, Argentiina

TUODA MUUTAMALLA YKSINKERTAISELLA LAULULLA.

ILLAN VIIMEINEN PAIKKA

Oli jouluaatto, *enkö* minä halunnut lähteä laulamaan joululauluja.

Äitini kuitenkin ajatteli, että olisi hauskaa, jos perheemme pakkautuisi vanhaan autoomme ja ajaisi pitkin jäisiä naapuruston katuja laulamaan joululauluja seurakuntamme kolmelle leskelle. Isä tuki mielellään äidin ehdotusta.

Minua nolotti. Kuka meitä haluaisi kuunnella? Kuolisin häpeästä, jos näkisin jonkun tutun. Purnaten ja murjottaen kömmin veljeni ja siskoni kanssa takapenkille.

Ensimmäinen asunto, jonne menimme, oli vain muutaman korttelin päässä. Kukaan ei tullut avaamaan ovea. Ajoimme seuraavaan paikkaan. Sielläkään kukaan ei tullut avaamaan ovea. Mielialani alkoi kohota.

Kun ajoimme viimeisen paikkamme kapealle pihatielle, ajattelin: ”Toivottavasti kukaan ei ole kotona.”

Ulkona oli nyt pimeä. Kun äiti koputti ja odotti, etukuisti pysyi pimeänä. Hyvä. Pian olimme kotona, ja pääsisin omaan huoneeseeni.

Yhtäkkiä kuistin valo napsahti päälle, ja ovi avattiin. Olin hyvin kiusaantunut. Olin varma siitä, että olimme häirinneet tätä rouvaa.

”Tulkaa sisään, tulkaa sisään”, pieni jäntevä nainen kutsui. Hän osoitti vanhaa pianoa.

”Osaatko soittaa?” hän kysyi äidiltäni. ”Lauletaanpa pianon ympärillä.”

Hänen lämminhenkisyytensä ja innokkuutensa pehmittivät sydämeni. Ehkei hän pannutkaan niin pahakseen, että olimme siellä. Kun olimme laulaneet muutaman laulun, hän tarjosi meille lämmintä kaakaota.

”Voitko auttaa minua?” hän kysyi minulta. Kun tulimme keittiöön, hämästyin nähdessäni kauniisti katetun pöydän, joka oli koristeltu ihastuttavan jouluisesti. Se oli niin juhlava! Kunkin paikan kohdalla oli pieni, huolellisesti kääritty paketti.

”Keille nämä ovat?” kysyin. Tiesin naisen asuvan yksin.

”Naapureilleni”, hän selitti. ”Joka joulukuun kutsun ne, jotka ovat kaltaisia – joilla ei ole perhettä lähellä – luokseni jouluaamiaiselle ja pienelle yllätykselle.”

Tämä ajatus sai 13-vuotiaan aivoni kihisemään. Ihailu täytti itsepäisen sydämeni. Kuinka ihana tämä huone olikaan. Kuinka ihana tämä pieni vanha sisar olikaan. Kuinka ihana olikaan äitini tuodessaan meidät tänne. Viimeinkin olin onnellinen.

Seuraavassa kuussa kirkossa tämä sisar kiitti meitä jälleen vierailusta. Hän kertoi meille, että olimme sinä vuonna ainoat, jotka olivat muistaneet *häntä*. Muutama kuukausi myöhemmin hän yllättäen menehtyi.

Muistelen sitä joulua ja tunnen kiitollisuutta ihanista vanhemmista ja tästä iäkkäästä sisaresta, jotka kukin halusivat tuoda jouluiloa muille. ■

Brooke K., Utah, USA

Kahdeksan syytä
siihen, miksi joulu on
SUURENMOISTA
AIKAA tehdä
LÄHETYSTYÖTÄ

*Joulussa on jotakin sellaista,
minkä ansiosta evankeliumista
kertominen onnistuu entistä
paremmin!*

Rakastat ystäviäsi. Rakastat evankeliumia. Et vain keksi, kuinka nämä kaksi yhdistetään.

Jos tämä kuvaa sinua, et ole yksin. Monet ihmiset haluavat kertoa evankeliumista ystävilleen, mutta heitä pelottaa, että he vaikuttavat tyrkyttäviltä tai oudoilta. Evankeliumista kertominen voi aiheuttaa paljon huolta.

Mutta pelko pois! Vaikka et olisi koskaan aiemmin maininnut kirkosta kenellekään, joulun aikasi voi täyttyä lukuisista tavallisista, helpoista ja täysin käyttökelpoisista lähetystyöhetkistä. Millä tavalla?

Ensiksi sinun pitää rukoilla. Kokeile sitä, että pyydät taivaalliselta Isältä mahdollisuuksia kertoa evankeliumista. Rukoile tietääksesi, kenelle puhua tai kenet kutsua, tai rukoile rohkeutta todella tehdä niin!

Toiseksi sinun pitää aloittaa. Ja aloittaa *nyt*. Juttu on niin, että joulun aikaan lähetystyö on *hyvin helppoa*. Miksi? Tässä on kahdeksan syytä.

1. Jokainen pitää hyvistä juhlista.

Todennäköisesti seurakuntasi tai ehkä jopa perheesi suunnittelee joulujuhlaa. Kutsu joku ystävä mukaan pitämään hauskaa! Luultavasti mukana on jokin laulu tai sanoma, joka keskittyy Vapahtajaan, ja voi olla, että se on juuri sitä, mitä ystäväsi kaipaava.

2. On aivan tavallista kutsua ihmisiä kirkkoon jouluna.

Joulussa on jotakin sellaista, mikä saa ihmiset menemään kirkkoon. Tämä on suurenmoinen tapa kertoa ystäville, että he ovat tervetulleita katsomaan, kuinka sinun kirkkosi jäsenet palvelevat Vapahtajaa.

JOKA ASKELEELLA

Olin jutellut erään naapurin kanssa, joka on hyvin kiinnostunut evankeliumista. Kutsuin hänet toimintailtaan, mutta jokin aina esti häntä tulemasta. Eräänä iltana tajusin, etten ollut rukoillut asiasta. Polvistuin saman tien ja rukoilin, että Pyhä Henki olisi kanssani ja johdattaisi minua. Kun olin lopettanut rukouksen, odotin vastausta, mutten saanut sellaista. Hämmäntyneenä yritin uudelleen, mutta tällä kertaa tunsin innoitusta kiittää Jumalaa kaikista saamistani siunauksista. Rukoilin myös, että voisin auttaa muita ymmärtämään, miten monia siunauksia heillä on ja mitä kaikkia siunauksia he voisivat saada Vapahtajan voiman ansiosta. Tunsin voimakkaasti, että kestävä prosessi kuinka kauan tahansa, taivaan Isäni on kanssani joka askeleella antaen minulle kärsivällisyyttä ja siunaten minua enemmän. Pian niiden rukousten jälkeen ystäväni tuli kanssani toimintailtaan!

Elora C., 14, Arizona, USA

3. Joululeivonnaiset ovat täydellinen tapa esittää kutsu tai tehdä evankeliumin sanomasta hieman suloisempi.

Lautasellinen pipareita sekä lempikohtasi pyhissä kirjoituksissa? Joulumakeisia ja jouluun liittyvä lainaus? Kyllä, kiitos!

4. Perheillä on tapana kokoontua yhteen.

Ajan viettäminen perheen ja suvun kesken on tärkeä osa jouluperinteitä, joten pitäisi olla varsin helppoa puhua perheestäsi, jouluperinteistäsi ja perheeseen liittyvistä uskonkäsitteistäsi.

5. Jouluvalot ja kaakao ovat suosittuja.

Juokaa kaakaota ja käykää perheillä tai nuorten toiminnassa katsomassa jouluvaloja eri puolilla paikkakuntaa. Kaikki pitävät joulunajan toiminnoista, ja se on suurenmoinen tapa näyttää jollekulle ystävälle, kuinka elätte uskonne mukaan.

EI EHKÄ TUNNU PALJOLTA

Jokin aika sitten ystäväni kirkossa muutti ja minä jäin ainoaksi mormoniksi koulussani. Pyhäkoulunopettajani oli hiljattain puhunut meille siitä, kuinka voisimme kertoa evankeliumista ystävillemme. Rukoilin tietääkseni, kuinka voisin tehdä niin, ja sain ehdottomasti vastauksen. Juttelin yhden ystäväni kanssa, ja aloimme puhua hänen suhtautumisestaan seurusteluun. Selitin uskovani siihen, ettei pidä seurustella ennen kuin vasta 16-vuotiaana, ja yllätyksekseni hänellä oli samanlaisia mittapuita. Se ei ehkä tunnu paljolta, mutta se oli todellakin vastaus rukouksiini, ja todistukseni rukouksesta on vahvistunut.

David S., 13, Texas, USA

6. Jouluaiheiset Mormon Messages [Mormonisanomia]

-videot ovat suurenmoisia ja niitä on helppo jakaa.

Tuo joulun henkeä sosiaaliseen mediaan jakamalla ”Vapahtaja on syntynyt – jouluvideo”! Kuinka monet Facebook-ystävistäsi näkisivät mielellään, kuinka pieni enkeli auttaa hapanta vahtimestaria videolla ”The Reason Behind Christmas” [Syy jouluun], tai katsoisivat kertomuksen epätietoisyydestä videolla ”The Coat: A Story of Charity” [Takki – kertomus kristillisestä rakkaudesta]? Etsi jaettavaksi näitä ja muita suurenmoisia joulusanomia sivustoilta lds.org tai Mormon Channel.

7. Joulua vietetään Vapahtajan muistoksi.

Monet kristityt keskittyvät joulun aikaan Vapahtajaan hie-
man tavallista enemmän. Päivittäisten palveluideoiden lisäksi mormonit.fi-sivustolla nostetaan esiin Vapahtajan opetuksia ja keinoja tuoda ”Valoa maailmaan”. Ne voivat olla juuri sitä, mitä ystäväsi kaipaavat juhliakseen jouluna Kristusta.

8. Joulun tienoilla on todella monia tapoja antaa ja palvella!

Palveleminen on upea tapa tehdä lähetystyötä, ja juhlapyhien aikaan mahdollisuuksia palvella muita on monia. Voisit vierailla jossakin hoitokodissa, laulaa joululauluja naapurille tai lahjoittaa tavaroita paikalliseen yömajaan. Voit löytää palveluideoita joulu-kuun 25 ensimmäiselle päivälle sivustolta mormonit.fi.

Mitä odotat?

Evankeliumin ansiosta tiedät Jeesuksesta Kristuksesta ja kaikesta siitä toivosta, jonka Hän tuo. Se on ihmeellinen lahja, ja sellaisen voit antaa muille. Jos vilpittömästi pyydät taivaalliselta Isältä mahdollisuuksia kertoa evankeliumista, Hän innoittaa sinua tietämään, keille voit puhua. Joulu on jakamisen, antamisen ja Jeesuksen Kristuksen muistamisen aikaa. ■

JUHLAN AIKA

”Tämä on riemun aikaa! Juhlan aikaa! Suurenmoista aikaa, jolloin kiitämme siitä, että kaikkivaltias Jumalamme lähetti ainosyntyperisen Poikansa Jeesuksen Kristuksen lunastamaan maailman! Lunastamaan meidät!”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kykenemmekö näkemään joulussa Kristuksen?”, ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaus, 6. joulukuuta 2009, broadcasts.lds.org.

JOKAINEN
MEISTÄ ON
**MAJATALON
PITÄJÄ,**
JOKA PÄÄTTÄÄ, ONKO
JEESUKSELLE
TILAA!

Vanhin Neal A. Maxwell (1926-2004),
"Painakaa tämä sydämeenne",
yleiskonferenssipuhe lokakuussa 1992

Presidentti
Thomas S. Monson

KUINKA VOI TUNTEA JOULUN TODELLISEN HENGEN

Joulu on loistava aika vuodesta. Useimmille meistä se on myös kiireistä aikaa. Toivon ja rukouksen, etteivät joulunaikaan liittyvät paineet saa meitä pauloihinsa niin, että keskitymme väärin asioihin emmekä huomaa niitä yksinkertaisia ilonaiheita, joita Betlehemissä syntyneen Pyhän muistaminen antaa.

Joulun todellinen ilo ei löydy siitä touhusta ja tohinasta, jolla pyritään saamaan enemmän aikaan. Löydämme joulun todellisen ilon, kun **teemme Vapahtajasta joulunajan keskipisteen.**

Joulunviettomme tulisi kuvastaa Vapahtajan opettamaa rakkautta ja epäitsekkyyttä. Joulun hengen saa puhkeamaan täyteen kukkaan **antaminen**, ei saaminen. **Olemme**

ystävällisempiä toisiamme kohtaan. Ojennamme rakastaen auttavan kätemme vähempiosaisille. Meidän **sydämemme** herkistyy. Annamme anteeksi vihollisillemme, muistamme ystäviämme ja olemme kuuliaisia Jumalalle. Joulun henki valaisee sielun maisemaikkunan, ja me käänämme katseemme maailman kiireisestä elämästä ja kiinnostumme enemmän ihmisistä kuin tavaroista. Jotta oivallamme ”joulun hengen” todellisen merkityksen, meidän pitää vain **etsiä Kristuksen Henkeä.**

Antakaamme niin kuin Vapahtaja antoi. Se, että antaa itsestään, on pyhä lahja. Me annamme itsestämme kaiken sen muistoksi, mitä Vapahtaja on antanut.

Antakaamme niiden lahjojen lisäksi, jotka lopulta särkyvät tai jäävät unohduksiin, myös lahjoja, joilla on iankaikkista arvoa. Kuinka paljon parempi maailma olisikaan, jos me kaikki antaisimme ymmärryksen ja myötätunnon lahjoja, palvelemisen ja ystävyyden lahjoja, ystävällisyyden ja hyväntahtoisuuden lahjoja.

Kun joulunaika ympäröi meidät kaikella loistollaan, etsikäämme kuin tietäjät aikoinaan kirkasta, erityistä tähteä, joka ohjaa meitä juhliesämme Vapahtajan syntymää. Tehkäämme kaikki hengessä matka Betlehemiin ottaen mukaamme lempeän, rakastavan sydämen lahjannamme Vapahtajalle. ■

Ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaudesta vuodelta 2013.

”Olen rukoillut erään tärkeän asian puolesta, mutta en tiedä, olenko saanut vastauksen. Miten tunnistan sen?”

Vastausten saamista rukouksiin on kuvailtu prosessiksi: Ensin tarkastelet kysymystäsi omassa mielessäsi. Sitten kysyt Jumalalta, onko vastauksesi oikein. Jos vastauksesi on oikein, Herra puhuu ”rauhaa sinun mieleesi” (OL 6:23).

Mutta entä jos et tunne mitään suunnatonta rauhan tunnetta? Tai entä jos sinusta tuntuu, että olet saanut vastauksen mutta et ole varma, onko se tullut omana ajatuksenasi vai Pyhältä Hengeltä?

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Ilmoitus tulee pieninä palasina ajan kuluessa, ja sitä suodaan halumme, kelpoisuutemme ja valmistautumisemme mukaan.”¹ Se ei tule aina yhtäkkiä. Useimmiten se tulee rivi rivin päälle, opetus opetuksen päälle (ks. 2. Nefi 28:30), ja usein sinun täytyy ottaa askel yhteen suuntaan jo *ennen* kuin tunnet saaneesi täydellisen vastauksen. Toisinaan voi käydä niin, ettei ollenkaan saa vastausta – silloin sinun tulee kuitenkin toimia uskoen siihen, että Jumala vastaa, kun aika on sopiva.

Jos kannat huolta siitä, tuleeko saamasi vastaus omina ajatuksinasi vai Pyhältä Hengeltä, muista, että paras vastaus on se, joka ”kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää ja rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan” (Moroni 7:13).

VIITE

1. David A. Bednar, ”Ilmoituksen henki”, huhtikuun 2011 yleiskonferenssi.

Tee päätös ja odota Hengen vahvistusta

Yhtenä kesänä en tuntenut Herran antaneen minulle vastausta liittyen erääseen tärkeään päätökseen.

Olin rukoillut vilpittömästi joka päivä tietääkseni Hänen tahtonsa omalla kohdallani, ja kerroin Hänelle, mitä halusin tehdä. Vaikka en vielä ollenkaan ollut saanut selkeää vastausta, tein päätökseni. Tunsin heti Hengen todistavan minulle, että tekemäni päätös auttaisi minua kasvamaan ja tulemaan enemmän taivaan Isäni kaltaiseksi. Toisinaan meidän tulee toimia saadaksemme vastauksen – taivaallinen Isä kunnioittaa tahdonvapauttamme ja vanhurskaita halujamme. Jos elämme kelpoisina, Hänen Henkensä johdattaa meitä toiveidemme kautta, koska ne ovat sopusoinnussa Hänen toiveidensa kanssa.

Amanda H., 16, Utah, USA

Ole kärsivällinen ja tarkkaavainen

Jokin aika sitten annoin itselleni haasteen rukoilla mahdollisuuksia palvella. Mietin,

millä tavoin voisin auttaa muita, mutten saanut mitään, mitä olisin pitänyt Hengen innoituksena. Aloin lannistua, mutta sitten äiti luki minulle jakeen Alma 5:40: ”Kaikki, mikä on hyvää, tulee Jumalalta.” Käsitin, että hiljaiset ajatukset palvelemisesta, joita minulla oli, olivat itse asiassa kehoituksia Pyhältä Hengeltä. Tiedän, että

rukouksiimme vastataan aina. Meidän täytyy vain olla kärsivällisiä, tarkkaavaisia ja luottaa Herraan.

Lybee B., 16, Oregon, USA

Turvaa Henkeen

Kun opit luottamaan Pyhään Henkeen ja opit tunnistamaan, millä tavoin taivaallinen Isä vastaa sinulle,

huomaat, kuinka Henki on ulottuvillasi. Hänen äänensä kehottaa meitä niin lempeästi, että jos keskitymme maailman asioihin, me emme huomaa ylhäältä tulevia herkkiä kiusauksia ja tuntemuksia. Jos sen sijaan elämme niin kuin meidän tulisikin elää, niin meillä on aina loppaus, että tulemme tietämään sydämessämme, mitä Henki sanoo vastauksena pyyntöihimme.

Sisar Ribeiro, 24, Porto Alegren eteläinen lähetyskenttä, Brasilia

Rukoile apua

Olen rukoillut ja saanut vastauksia moniin asioihin, mutta parhaiten joukosta erottuvat ne tilanteet, jotka liittyvät koulutyöhön. Ennen koetta minulla on tapana rukoilla, että olisin tyyni ja pystyisin muistamaan opiskelemani asiat. Monet kerrat olen muistanut kokonaisia kappaleita tietoa, jota en olisi varmasti koskaan pystynyt muistamaan ilman Hänen apuaan. Hän on siunannut elämäni suuresti, ja arvostan rukouksen voimaa ja Hänen vaikutustaan, jota tunnen sen kautta.

Emily B., 18, Queensland, Australia

Kokeile niin näet!

Toisinaan Herra edellyttää meidän toimivan uskomme pohjalta, ennen kuin saamme täydellisen vastauksen.

Haluatko tietää, onko viisauden sana todella käsky Jumalalta? Elä sitten sen mukaan! Haluatko tietää, onko Mormonin kirja totta? Lue sitten se! Luota jakeessa Joh. 7:17 annettuun lupaukseen: ”Joka tahtoo noudata hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani.”

Preston O., 19, Utah, USA

Kristuksen voiman kautta

Katsoin Face to Face -lähetystä, jossa olivat vanhin Rasband ja sisar Oscarson ja

jossa eräs nuori esitti tämän saman kysymyksen vastausten saamisesta. Sisar Oscarson lainasi jaetta Moroni 7:16: ”Kristuksen voiman ja lahjan

INNOITUS TULEE PALA KERRALLAAN

”Kun etsimme innoitusta voidaksemme tehdä ratkaisuja, Herra

antaa meille lempeitä kehotuksia. Ne vaativat meitä ajattelemaan, osoittamaan uskoa, tekemään työtä, joskus kamppailemaan ja toimimaan. Harvoin saamme ratkaisevan tärkeän asiaan tai monimutkaiseen ongelmaan koko vastausta yhdellä kertaa. Useammin vastaus tulee pala kerrallaan, ilman että loppua olisi näkyvissä.”

Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahden toista apostolin koorumista, ks. ”Miten opimme huomaamaan vastaukset rukouksiimme”, lokakuun 1989 yleiskonferenssi.

kautta – – te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta.” Tämä pyhien kirjoitusten kohta osoittaa meille, että me voimme tietää täysin varmasti Jumalan tahdon omalla kohdallamme. Kun tuntee Hengen, tietää vastauksen.

Sara S., 17, Santa Catarina, Brasilia

UUSI KYSYMYS

”Joskus minusta tuntuu, etten ole kelvollinen saamaan osakseni Vapah-tajan rakkautta. Kuinka voin voittaa tämän tunteen ja ymmärtää oman arvoni?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutiainen valokuva 15. tammikuuta 2018 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article” [Lähetä artikkeli]).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

MEIDÄN PALSTAMME

SAIN UUSIA YSTÄVIÄ

Kun vanhempani kertoivat minulle, että perheemme aikoi muuttaa, olin hyvin innoissani siitä, että saisin uusia ystäviä. Kun saavuimme uuteen kaupunkiimme, menimme kirkkoon. Tunsin siellä Hengen hyvin voimakkaana ja tiesin, että asiat sujuisivat hyvin.

Pian sen jälkeen aloitin uudessa koulussani. Olin yksi harvoista mormoneista koulussa. Kun kävelin kouluun sisälle, minusta tuntui, etten kuulunut sinne. Huomasin olevani erilainen kuin muut oppilaat.

Ensimmäisen viikon ajan yritin saada ystäviä. Mutta tunsin oloni hyvin kiusalliseksi! Yritin joka tunti istua eri ihmisten vieressä ja

joka päivä syödä ruokalassa eri pöydässä. Näytti siltä, etten edistynyt lainkaan.

Päätin yrittää olla parempana esimerkkinä ikätovereilleni. Keskityin Edistymisen-ohjelmaan ja uutteraan pyhien kirjoitusten tutkimiseen. Kun työskentelin ahkerasti, ymmärsin täydellisemmin, että olen Jumalan tytär ja että Hän rakastaa minua.

Kun aikaa kului ja jatkoin näiden asioiden tekemistä, huomasin jotakin: olin alkanut saada ystäviä koulussa. Oli aivan kuin olisin vetänyt ihmisiä puoleeni. He sanoivat, että erotuin joukosta. Ymmärsin, että syynä oli se, että annoin valoni loistaa. Käyttäydin eri tavoin kuin luokkatoverini,

pukeuduin säädyllisesti, käytin hyvää kieltä ja olin ystävällinen muille.

Me olemme kaikki Jumalan lapsia. Olen hyvin kiitollinen siitä, että annoin valoni loistaa, vaikka tunsinkin itseni ulkopuoliseksi. Tiedän, ettemme ole koskaan yksin, jos olemme Herran puolella! ■

Rebekah C., Prinssi Edwardin saari, Kanada

SAISINKO ANTAA SINULLE MORMONIN KIRJAN?

Toimintaillassa meille annettiin tehtävä alkaa lähetyssaarnaajiksi siten, että saisimme toverin, lausimme todistuksemme jollekulle kirkkoon kuulumattomalle ja antaisimme kirkkoon kuulumattomalle ystävällemme Mormonin kirjan.

Toimintaillan jälkeen kysyin neuvoa äidiltä. Äiti lupasi, että jos rukoilisin uskossa ja pyytäisin taivaalliselta Isältä, niin varmasti Hän vastaisi.

Kesti kaksi viikkoa, ennen kuin löysin jonkun, joka otti Mormonin kirjan vastaan. Alkuun minut torjuttiin kerta toisensa jälkeen. Olin niin väsynyt olemaan pahoilla mielin, että olin aikeissa antaa periksi.

Eräänä yönä näin unen erästä naisesta, joka oli perheemme läheinen ystävä. Unessa käsitin, että hän oli se, jonka luona minun ja toverini piti käydä. Kun heräsin, kiitin Herraa siitä, että Hän oli auttanut minua.

Seuraavassa toimintaillassa toverini ja minä kirjoitimme todistuksemme kirjan etusivulle ja valmistimme naiselle hedelmäkorin. Menimme hänen talolleen, koputimme hänen oveensa ja odotimme. Vaikka pelkäsinkin, että hän saattaisi torjua meidät, kehotin itseäni osoittamaan hieman uskoa. Viimein hän tuli ovelle iloisesti hymyillen ja otti vastaan Mormonin kirjan.

Tämän kokemuksen kautta opin, että kun meillä on hieman uskoa ja tiedämme, että taivaallinen Isä on valmiina auttamaan, voimme helposti tuntea, että mahdollon on mahdollista. ■

Rapunzel L., Amerikan Samoa

LOMAA PIANOTUNNEISTA

Yhtenä viikkona päätin julistaa itselleni loman pianonsoiton harjoittelemisesta. Pianonsoitonopettajani ei valtuuttanut tätä lomaa, eikä sitä tehnyt äitinikään. En harjoitellut kokonaiseen viikkoon. Minun mielestäni se oli hienoa, koska minulla oli hyvää aikaa rentoutua ja tehdä muita asioita.

Hauskuus päättyi torstai-iltana, kun äiti muistutti minua, että pianotuntini olisi seuraavana aamuna. Luulin, että minulla oli tilanteeseen ratkaisu: heräisin tunti aikaisemmin ja alkaisin harjoitella. Mutta tajusin, että tein työtä liian vähän ja liian myöhään. Olin nauttinut vapaudesta valita, mutta en ollut ajatellut seurauksia.

Seuraavana aamuna, kun tapasin opettajani, seuraukset alkoivat näkyä. Minun oli myönnettävä, etten ollut harjoitellut, ja opettajani sanoi minulle, että minun pitäisi korvata kaikki väliin jäänyt harjoittelu-aika normaalin harjoittelu-aikani lisäksi.

Olen kiitollinen siitä, mitä opin tahdonvapaudesta, vastuusta ja tilivelvollisuudesta. Jokaisella valinnalla on seuraus, ja opin, että teen parempia valintoja, jos paneudun ensin miettimään seurauksia. ■

Blake H., Utah, USA

ON SINUN VUOROSI

Liahona ottaa mielellään vastaan kokemuksiasi ja näkemyksiäsi. Onko sinulla jokin pyhien kirjoitusten lempikohta? Oletko saanut vastauksen rukoukseen? Oletko osoittanut rohkeutta elää evankeliumin mukaan? Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org (napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

Jouluaaton vieras

*Se oli aina vuoden paras ilta.
Nyt se olisi pilalla!*

Holly K. Worthington

Perustuu tositapahtumaan

"Laula Kristus-lapsesta: pidä huolta muista" (Children's Songbook, s. 51).

Clara rakasti perheensä jouluaattoillan perinteitä. Ensinkin he söivät päivälliseksi uunikalaa, ja jälkiruoaksi oli pipareita. Sitten he kävivät joulutorilla. Kun he pääsivät kotiin, he lukivat yhdessä Raamatusta joulu-evankeliumin. Ja ennen vuoteeseen menoa he sytyttivät joulukuusen kynttilät ensimmäistä kertaa ja kukin sai avata yhden lahjan. Se oli Claran mielestä paras ilta koko vuonna. Hän malttoi tuskin odottaa!

Kunnes äiti ilmoitti yhden asian.

"Tänä jouluaattona meille tulee erityinen vieras. Muistathan rouva Rainerin?"

Clara voihkaisi. "Se naapuriko, jonka isä kutsui viime viikolla kirkkoon?"

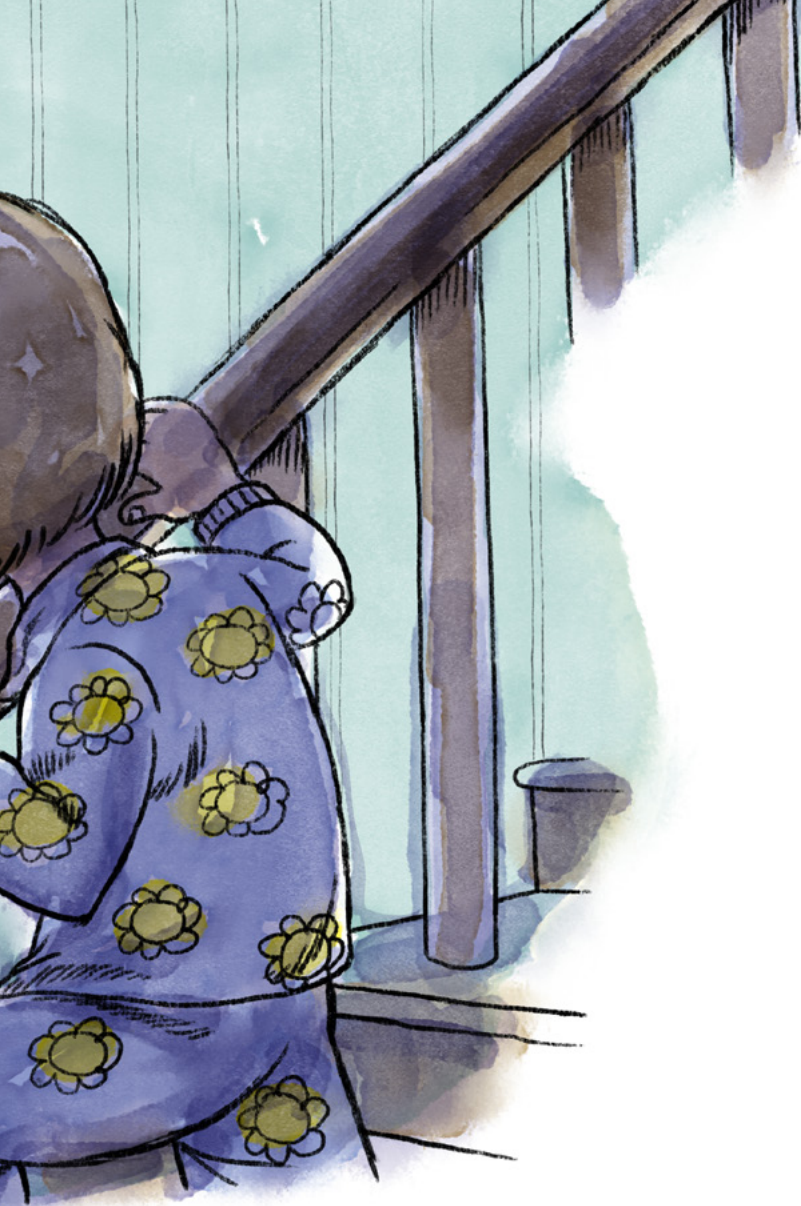
"Aivan niin. Isä meni juuri hakemaan häntä."

Clara lysähti nojatuoliin. Kuinka hän voisi rentoutua ja pitää hauskaa, kun kotiin tulisi joku outo vieras? Jouluaattoilta oli pilalla! No, rouva Rainer ei ollut tullut kirkkoon, kun isä oli kutsunut hänet. Ehkäpä hän ei tulisi nytkään.

Mutta kun isä astui ovesta sisään, "erityinen vieras" oli hänen mukanaan. Rouva Rainer näytti väsyneeltä ja vähän surulliselta. Clara tervehti häntä. Muuta hän ei sitten halunnutkaan sanoa. Joulumateriaalia hän vain keskittyi ruokaansa samalla kun äiti ja isä juttelivat rouva Rainerin kanssa.

"Oletko koskaan käynyt tanssitunneilla?" lempeä ääni kysyi. Clara näki, että rouva Rainer odotti häneltä vastausta. Clara nyökkäsi ja käänsi katseensa takaisin lautaseensa.

"Minäkin olen", sanoi rouva Rainer yhä hiljaa. "Mistä tanssilajista pidät eniten?"

Clara kohautti olkapäitään ja pyöritteli vihanneksia lautasellaan.

"Minä pidän baletista", rouva Rainer sanoi. "Olin yliopiston tanssiryhmässä. Yhtenä vuonna matkustimme eri puolilla Eurooppaa. Se oli suurenmoista."

Clara kohotti katseensa. Se tosiaan kuulosti suurenmoiselta.

"Mistä muusta sinä pidät?" Clara kysyi.

Rouva Rainer hymyili hieman. "Pianon soittamisesta. Ja matematiikasta."

Claran silmät suurenivat. "Oikeasti? Matematiikka on minunkin lempiaineeni!"

Clara jutteli rouva Rainerin kanssa koko loppuaterian

ajan. Hän sai kuulla, että rouva Rainer oli suorittanut alemman yliopistotutkinnon matematiikassa ja oli ollut opiskelemassa matematiikan opettajaksi, kun hän oli tavannut aviomiehensä. Hänen miehensä oli tehnyt joitakin huonoja valintoja ja oli nyt vankilassa.

Jouluaterian jälkeen Clara pysytteli rouva Rainerin vieressä, kun he kävelivät ympäri joulutoria. Ja kun he lukivat jouluevankeliumia, Clara antoi rouva Rainerin seurata lukemista omasta Raamatustaan.

Pian oli aika avata lahjat. Clara sai mukavan lilanvärisen pyjaman. Hän malttoi tuskin odottaa, että saisi pukea sen ylleen! Mutta hänestä tuntui hieman kurjalta, ettei rouva Rainerille ollut yhtään lahjaa.

Juuri silloin äiti ojensi lahjan rouva Rainerille. Rouva Rainer hymyili kainosti ja avasi kääreestä tummansiniset sukat. Hän katsoi äitiä kyynelsilmin. "Kiitos. Ei teidän olisi tarvinnut antaa minulle mitään."

Clara meni omaan huoneeseensa ja puki ylleen uuden pyjaman. Hän ei voinut olla ajattelematta rouva Raineria. Tämä näytti niin kiitolliselta saadessaan joululahjaksi sukat!

Kun Clara sujautti jalkaan omat pehmoiset sukkansa, hän alkoi kuulla kaunista soittoa. Hän juoksi alakertaan ja huomasi, että äiti ja isä lauloivat joululauluja samalla kun rouva Rainer säesti pianolla. Clara liittyi mukaan. Hänen laulaessaan lämmin tunne kasvoi hänen sydämessään. "Ehkäpä ei olekaan hullumpi ajatus kutsua vieras jouluaatoksi", hän ajatteli.

Sunnuntaina rouva Rainer tuli kirkkoon ja istui sakramenttikokouksen aikana Claran perheen kanssa. Hän näytti todella onnelliselta. Clara hymyili laulaessaan rouva Rainerin kanssa samasta laulukirjasta. Ehkä oli aika lisätä jouluaattoon uusi perinne. ■

Kirjoittaja asuu Idahossa Yhdysvalloissa.

Osoitan rakkautta yksin asuvaa naapuriani kohtaan käymällä hänen luonaan ja piirtämällä hänelle kuvia!

Jill K., 10, Kalifornia, USA

Vanhin
Paul B. Pieper

seitsemänkymmenen
koorumiasta

Ole rohkea ja KERRO EVANKELIUMISTA!

Perheemme on asunut monessa paikassa eri puolilla maailmaa. Olemme tavanneet monia erilaisia ihmisiä, ja meillä on ollut monia tilaisuuksia kertoa evankeliumista. Lapsemme ovat olleet siunauksena muille lausueessaan todistuksensa.

Kun lapsemme olivat pieniä, asuimme Kazakstanissa. Siihen aikaan siellä ei ollut lainkaan lähetyssaarnaajia. Kun ystävät tai naapurit halusivat kuulla evankeliumista, *me* saimme olla lähetyssaarnaajia!

Tyttäreemme Marné kertoi evankeliumista ystävälleen Aljonalle. Aljona päätti mennä kasteelle saatuaan luvan äidiltään, joka myöhemmin kastettiin Aljonan nuoremman siskon

kanssa. Hiljattain Aljona solmi avioliiton erään vanhurskaan nuoren miehen kanssa Manhattanin temppelissä New Yorkissa Yhdysvalloissa, ja Marné sai olla paikan päällä! Marné oli hyvin onnellinen, että hän oli auttanut ystäväänsä oppimaan Jeesuksesta Kristuksesta.

Kun asuimme Virginiassa Yhdysvalloissa, poikamme Chris oli Alkeisyhdistyksessä. Yksi Chrisin ystävästä ja hänen perheensä jäsenet alkoivat tavata lähetyssaarnaajia. Chris auttoi perheen opettamisessa. Hän valmistautui ennen kutakin opetusta ja oli mukana vastaamassa heidän kysymyksiinsä. Perhe päätti mennä kasteelle. Sen jälkeen Chris ei koskaan kantanut huolta siitä, osaisiko hän palvella lähetystyössä. Hän tiesi osaavansa!

Kerran eräs mies tuli työskentelemään kotiimme. Kun hän sai työn tehdyksi, vaimoni kiitti häntä. ”Haluaisimme antaa sinulle lahjan”, hän sanoi. Hän antoi miehelle Mormonin kirjan.

Mies harmistui. Hän ei ymmärtänyt, mihin me uskomme. Hän luuli, ettemme usko Jeesukseen Kristukseen.

Chris oli rohkea ja lausui miehelle todistuksensa. Chris sanoi, että hän on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Hän kertoi uskovansa Jeesukseen.

Monet taivaallisen Isän lapsista eivät tiedä evankeliumista. Toiset eivät ymmärrä, että me uskomme Jeesukseen. Nämä ihmiset tarvitsevat sitä, että joku on ystävällinen ja kertoo heille. Me voimme olla rohkeita ja lausua todistuksemme. Me voimme auttaa muita saamaan tietoa Jeesuksesta Kristuksesta! ■

Kirkko nykyisin

*Käytä näitä leikekuvia, kun kerrot kertomuksia
kirkon historiasta!*

Presidentti Monson

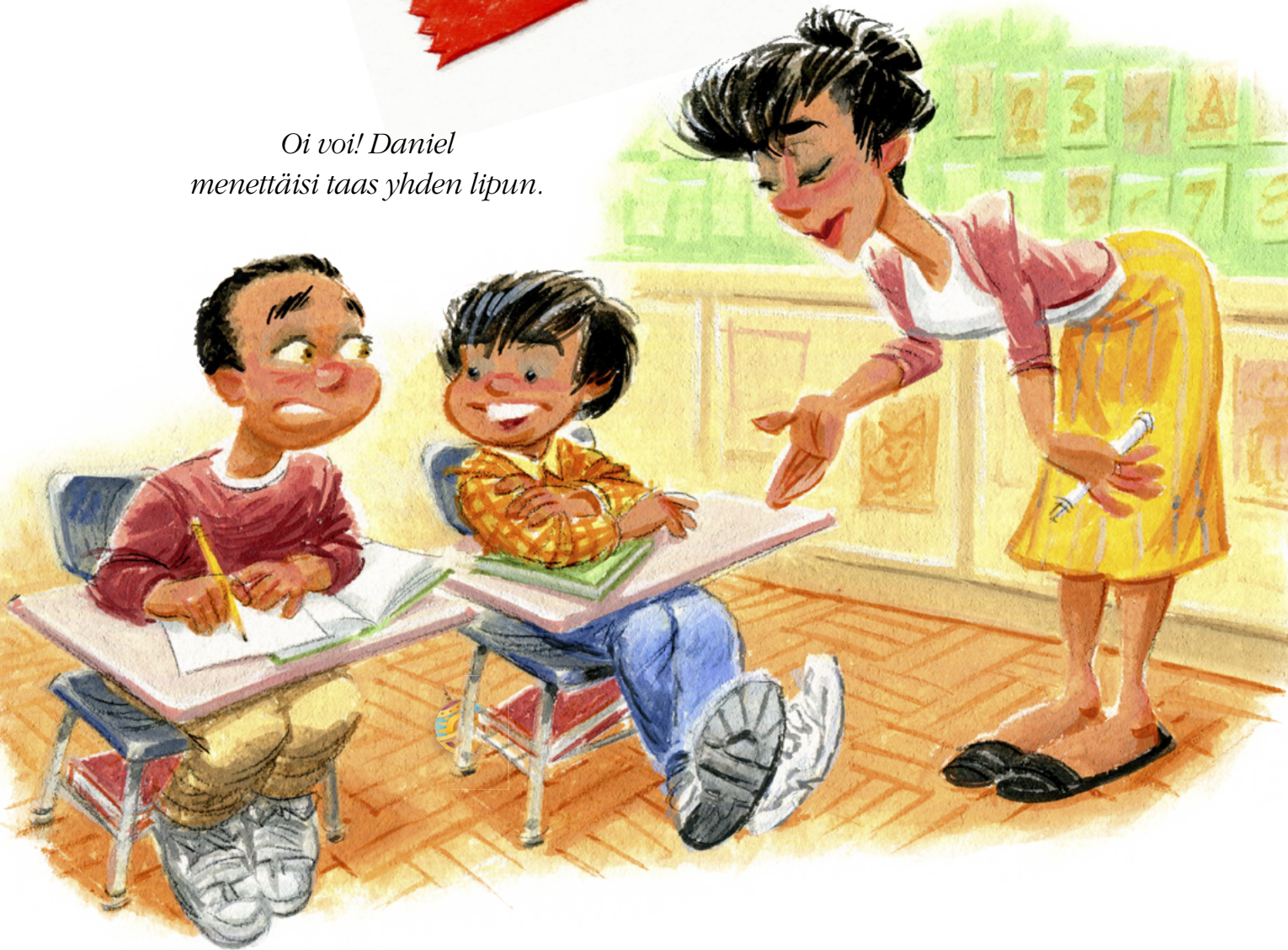
Pyhät rakensivat Suolajärven laaksoon kauniin kaupungin ja heiltä meni Suolajärven temppelin rakentamiseen 40 vuotta. Kirkko on kasvanut paljon niistä varhaisista ajoista. Nykyään eri puolilla maailmaa on 156 valmista temppeliä ja Mormonin kirja on käännetty 110 kielelle! Presidentti Thomas S. Monson on meidän profeettamme tänä aikana. Kuinka sinä voit auttaa kirkkoa kasvamaan edelleen?

Toivomme, että olet pitänyt tämän vuoden kirkon historian leikekuvien sarjasta.
Löydät aiempia leikekuvia sivustolta liahona.lds.org.

PUNAINEN lippu

*Oi voi! Daniel
menettäisi taas yhden lipun.*

Darcie Jensen Morris

Perustuu tositapahtumaan

*"Jos olen hyvä, herttainen ja autan kyvyilläin, niin saan
mä hyvän mielen" (Laula kanssani, s. D-1).*

Mateo katsoi taululla olevaa matematiikan tehtävää ja kirjoitti sen nopeasti vihkoonsa. Matematiikka oli hänen lempiaineensa, joten hän halusi todella seurata opetusta. Mutta hän pystyi tuskin kuulemaan, mitä opettaja sanoi, koska hänen ystävänsä Daniel puhui.

"Shh! Daniel, en kuule!" Mateo kuiskasi. Mutta Daniel jatkoi puhumista. Lopulta opettajakin kuuli hänen puhuvan.

"Daniel, sinä häiritset taas", opettaja sanoi. "Olet jo saanut varoituksen. Nyt sinun täytyy antaa minulle lippu."

Daniel avasi hitaasti pulpettinsa ja ojensi opettajalle punaisen lipun. Hänen hartiansa lysähtivät, ja hän tuijotti lattiaa. Heidän opettajansa antoi lippuja oppilaille, jotka käyttäytyivät hyvin ja noudattivat ohjeita. Kunakin päivänä oppilaat kirjoittivat lippuihin nimensä ja laittoivat

ne erääseen purkkiin. Mutta jos käyttäytyi huonosti, piti antaa yksi lippu takaisin. Joka perjantai opettaja nosti purkista yhden lipun, ja voittaja sai valita palkinnon luokan aarrearkusta! Puhumisen takia Danielin piti antaa paljon lippuja takaisin, joten hänen nimeään ei nostettu kovinkaan usein. Mateosta tuntui kurjalta, että Daniel menetti taas yhden lipun.

Välitunnilla Mateo juoksi ulos kentälle pelaamaan jalkapalloa. Hän näki Danielin seisovan yksin keinujen luona. Hän huomasi Danielin itkevän. Mateo halusi, että Danielista tuntuisi taas paremmalta.

”Haluatko pelata jalkapalloa?” Mateo kysyi.

Daniel ei sanonut mitään. Mateo yritti puhua Danielin kanssa muutakin, mutta tämä vain kääntyi pois.

”No, olen jalkapallokentällä, jos muutat mielesi.”

Mateo meni pelaamaan muiden ystäviensä kanssa, mutta ajatteli yhä Danielia. Mateo täyttäisi pian kahdeksan ja menisi kasteelle. Hän halusi olla kuin Jeesus ja olla hyvä ystävä. Olisiko jotakin, mitä hän voisi tehdä auttaakseen Danielia niin ettei tämä joutuisi vaikeuksiin?

Seuraavana päivänä luokka luki yhtä kertomusta pienryhmissä. Mutta lukemisen sijaan Daniel heitteli kirjaansa korkealle ilmaan.

Mateo yritti saada hänet lopettamaan. ”Daniel, meidän pitää lukea kirjaa, ei leikkiä sen kanssa.”

Daniel heitti kirjan jälleen ilmaan. Opettaja näki, miten kirja miltei osui kattoon. Hän käveli Danielin luo ja ojensi kätensä saadakseen lipun. Daniel avasi pulpetinsa. Hän näytti olevan hädissään jatkaessaan pulpetin penkomista.

”Voi ei! Hänellä ei ole jäljellä enää yhtään lippua!” Mateo ajatteli. Jos Danielilla ei olisi enää lippuja, hänen pitäisi jäädä välitunnilla sisälle. Mateo alkoi miettiä kuumeisesti. Mitä hän voisi tehdä? Sitten hän sai hyvän ajatuksen.

”Daniel”, opettaja sanoi, ”ellei sinulla ole enää yhtään lippua, silloin...”

Mateo veti syvään henkeä. ”Opettaja, saanko minä maksaa hänen puolestaan?” hän kysyi.

Luokka hiljeni. Kukaan ei ollut koskaan aiemmin kysynyt sitä opettajalta. Mateo ei ollut varma, mitä opettaja sanoisi.

Opettaja näytti yllättyneeltä. Sitten hän hymyili. ”Sinä olet oikein hyvä ystävä. Kyllä, saat maksaa lipun Danielin puolesta.” Mateo ojensi opettajalle yhden omista lipuistaan.

”Kiitos, Mateo”, Daniel sanoi.

”Eipä mitään”, sanoi Mateo. ”Luetaanko nyt yhdessä?”

Daniel nyökkäsi ja otti kirjansa esiin.

Kun Daniel alkoi lukea, Mateolla oli sisimmässään lämmin ja onnellinen tunne. Se hyvä ajatus oli tullut Pyhäältä Hengeltä! Mateo tiesi, että Jeesus oli halunnut hänen auttavan Danielia – koska Hän rakastaa Danielia. Ja Mateokin tunsu Jeesuksen rakkauden. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

JEESUS MAKSOI MEIDÄN PUOLESTAMME

Mateo maksoi Danielin lipun, koska hän välitti Danielista. Me emme voi maksaa kenenkään muun syntejä, mutta Jeesus Kristus voi! Koska Jeesus rakastaa meitä, Hän on maksanut kaikkien syntiemme hinnan. Kun teemme jotakin väärin, voimme tehdä parannuksen ja saada anteeksi. Jeesus voi auttaa meitä onnistumaan paremmin!

Vanhin
Dale G. Renlund
kahdentoista
apostolin
koorumiasta

Kuinka parannuksen tekeminen voi auttaa minua olemaan onnellinen?

Parannus tarkoittaa sitä, että käännyimme pois synnistä ja käännämme sydämemme kohti Jumalaa.

Jeesus voi antaa meille anteeksi, koska Hän on maksanut meidän syntiemme hinnan. Hän haluaa antaa meille anteeksi, koska Hän rakastaa meitä.

Hän on onnellinen, kun päätämme tehdä parannuksen.

Kun Hän antaa meille anteeksi, mekin voimme tuntea onnea.

*Puheesta "Parannus – iloinen valinta",
Liahona, marraskuu
2016, s. 121–124.*

Sähikäinen

Kun vanhin Dale G. Renlund oli 12-vuotias, hänen perheensä asui Ruotsissa.

Eräänä sunnuntaina Dalen ystävä Steffan toi kirkkorakennukseen ison sähikäisen ja tulitikkuja. Dale oli innoissaan. Dale otti sähikäisen ja sytytti sytytyslangan. Hän aikoi sammuttaa sytytyslangan, mutta polttikin sormensa ja sähikäinen tipahti hänen kädestään. Dale ja Steffan katsoivat kauhuissaan, kun sytytyslanka jatkoi palamista.

Sähikäinen räjähti! Kappelisalin täytti kauhea katku. Dale ja Steffan keräsivät nopeasti sähikäisen palaset ja avasivat ikkunat, jotta katku hälvenisi. He toivoivat, ettei kukaan huomaisi.

Kun ihmiset tulivat sakramenttikokoukseen, he *kyllä* huomasivat. Katku oli niin voimakas, etteivät ihmiset voineet keskittyä kokoukseen. Dalea nolotti ja hävetti. Hän tiesi, että se, mitä hän oli tehnyt, oli tuottanut pettymyksen taivaalliselle Isälle.

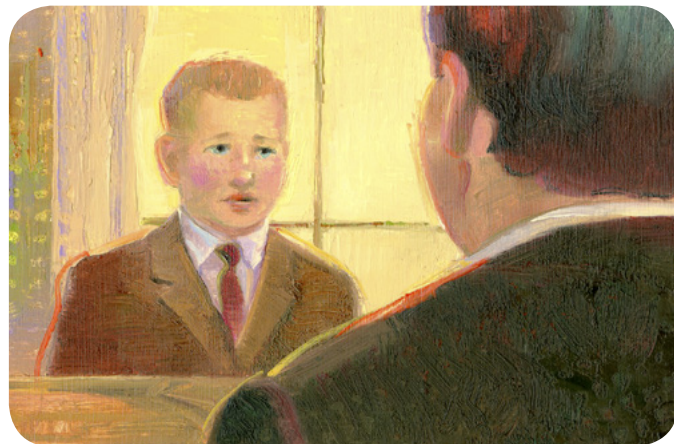
Kirkon jälkeen seurakunnanjohtaja Lindberg pyysi Dalen toimistoonsa, koska hän oli huomannut, että jotakin oli vialla. Dale kertoi seurakunnanjohtaja Lindbergille, kuinka pahoillaan hän oli sähikäisestä.

Seurakunnanjohtaja Lindberg oli ystävällinen. Hän avasi pyhät kirjoitukset ja pyysi Dalea lukemaan joitakin alleviivattuja jakeita. Dale luki: ”Katso, se, joka on

tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää. Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistensä – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne.” (OL 58:42–43.)

Kun Dale oli lukenut jakeet, hän näki seurakunnanjohtaja Lindbergin hymyilevän. Hän tunsu saaneensa anteeksi. Lähtiessään toimistosta Dale tunsu itsensä onnelliseksi.

Vanhin Renlund oppi, että kun hän teki jotakin väärin, hän voisi saada anteeksi. Kun hän tekisi parannuksen ja pitäisi taivaallisen Isän käskyt, hän voisi olla onnellinen. ■

12. joulukuuta

"Autuaita murheelliset:
he saavat lohdutuksen"
(Matt. 5:4).

11. joulukuuta

"Minä olin koditon,
ja te otitte minut
luoksenne"
(Matt. 25:35).

15. joulukuuta

"Autuaita ne, jotka
toisia armahtavat"
(Matt. 5:7).

16. joulukuuta

"Minä olin alasti, ja
te vaatetitte minut"
(Matt. 25:36).

13. joulukuuta

"Kaikki, minkä tahdotte
ihmisten tekevän teille,
tehkää te heille"
(Matt. 7:12).

17. joulukuuta

"Kokoontukaa
usein yhteen"
(3. Nefi 18:22).

19. joulukuuta

"Ilaitkaa ja
riemuittakaa"
(Matt. 5:12).

18. joulukuuta

"Teidän täytyy valvoa
ja rukoilla alati"
(3. Nefi 18:15).

14. joulukuuta

"Älkää tuomitko, ettei
teitä tuomittaisi"
(Matt. 7:1).

20. joulukuuta

Etsikää Jumalan
valtakuntaa
(ks. Luuk. 12:31).

21. joulukuuta

"[Antakaa] toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa"
(Matt. 6:14).

24. joulukuuta

"Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa"
(Matt. 5:16).

23. joulukuuta

"Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa"
(Matt. 25:36).

22. joulukuuta

"Mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä"
(3. Nefi 27:21).

25. joulukuuta

"On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva rukouksen huone'
(Matt. 21:13).

Lue joka päivä jotakin, mitä Jeesus on opettanut, ja mieti sitten, kuinka voit noudattaa Hänen opetustaan. Väritä sitten sen päivän tähti!

Ensi vuonna keräämme tähtiä lapsilta eri puolilla maailmaa! Lähetä meille tähti ja kerro meille, millä tavoin sinä olet loistavana esimerkkinä. Muista laittaa mukaan valokuva, jos sinulla on sellainen. Lähetä se sivustolla liahona.lds.org.

KUVA GETTY IMAGES

Jeesuksen opetuksia

Lisää tietoa Jeesuksen Kristuksen opetuksista on joulukuussa sivustolla mormonit.fi!

Tämän tehtävän kymmenen ensimmäistä päivää löytyvät tämän artikkelin digitaalisesta versiosta sivustolta liahona.lds.org tai Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksesta.

Paikka Vapahtajalle

Keveästi ♩ = 76-84

Sanat Larry Hiller
Sävel Michael F. Moody

1. Niin kau - an sit - ten maa - il - maan sai Jee - sus - lap - so -
(2. Kuin) ma - ja - paik - ka täy - si tuo on e - lä - mäm - me
(3. Nyt) kui - ten - kin voin a - va - ta mä o - ven sy - dä -

mp

nen. Ei ma - ja - paik - kaa ol - lut - kaan, ei
tää. Niin mo - nen - lais - ta teh - tä - vää, ett'
men ja si - sään pääs - tää jo - kai - sen. Niin

mi - hin sään - sä kal - lis - taa, kun syn - tyi
jos - kus vail - le ti - laa jää tuo Va - pah -
sil - loin lail - la Jee - suk - sen voin hei - tä

Her - ram - me. _____ 2. Kuin
ta - jam - me. _____ 3. Nyt
ra - kas - taa. _____

voin hei - tä ra - kas - taa. _____

2017 © Larry Hiller ja Michael F. Moody.

Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus on liitettävä jokaiseen kopioon.

MEIDÄN SIVUMME

Olemme puhuneet temppelin merkityksestä elämässämme ja perheessämme. Olemme tehneet perheidemme kanssa temppelien pienoismalleja.

Alkeisyhdistyksen lapsia eräässä São Paulon seurakunnassa Brasiliassa

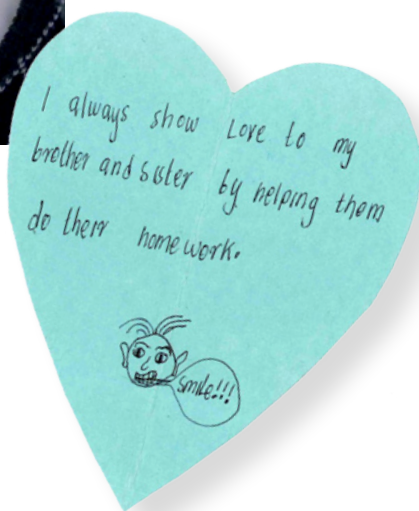
*Minä osoitan aina rak-
kautta veljeäni ja
siskoani kohtaan
auttamalla heitä
kotiläksyissä. Hymyile!*

Benjamin S., 11, Kenia

*Menimme lomalla rannalle ja teimme
hiekkaa VO-kilven.*

Sofia, Matias ja Tomás O., Argentiina

KAIKKIVALTIAS

Kaikki kyselevät mielessään:

"Kuka on Kaikkivaltias?"

Monet eivät tiedä.

*He eivät tiedä, että Hän
on lasten silmissä,*

kun tunnet tuulen kuiskaavan,

uskollisten sydämessä,

rakkaidesi hymyssä,

etkä kutsu Häntä ainoastaan nimillä

"Jumala" tai "Kaikkivaltias"

vaan kutsut Häntä nimellä...

"taivaallinen Isäni".

Adriana G., 9, Chile

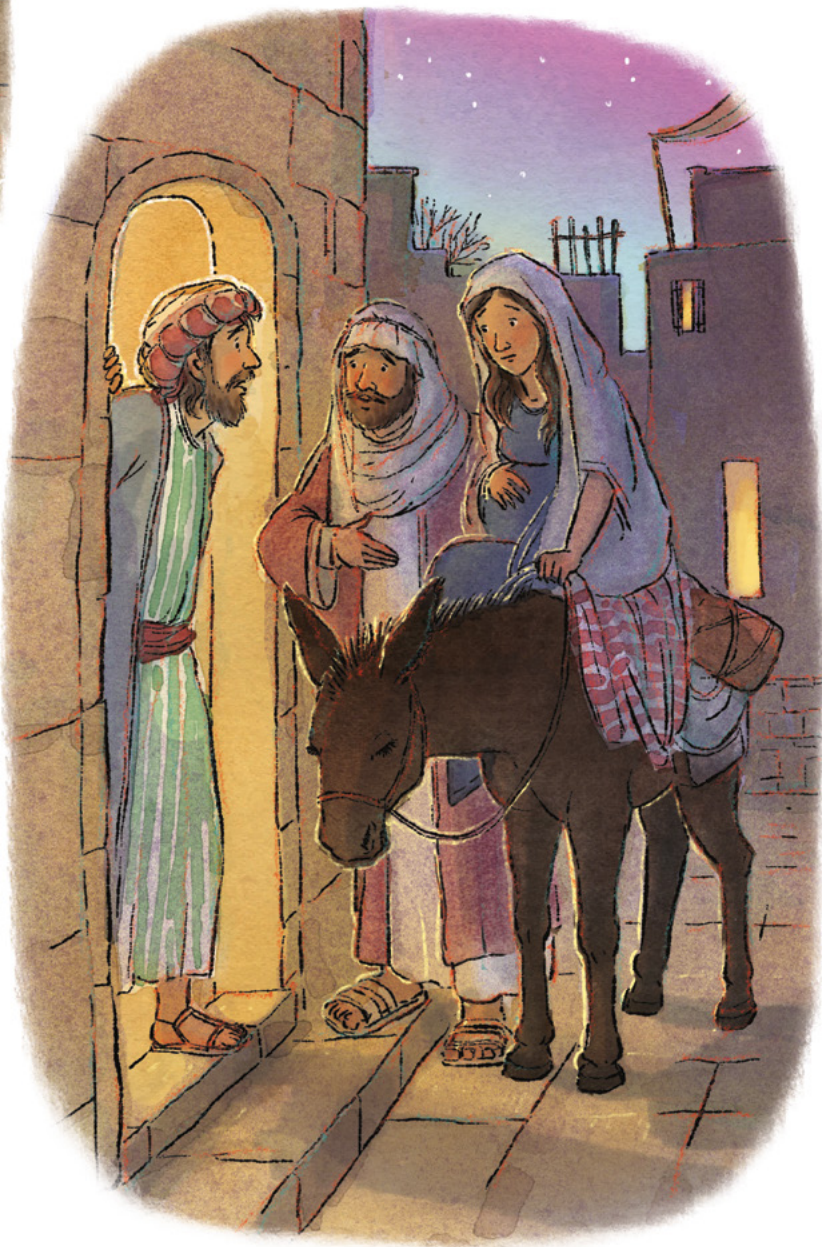
Jeesus syntyi Betlehemissä

Kim Webb Reid

Enkeli tuli Marian luo ja kertoi,
että Jumala oli mielissään hänestä.
Hänestä tulisi Jeesuksen äiti!

Maria ja Joosef matkasivat
Betlehemiin. Jeesuksen
syntymä oli hyvin lähellä.
Betlehemiin oli tullut niin
paljon ihmisiä, etteivät
Maria ja Joosef löytäneet
majapaikkaa. Erään
majatalon isäntä antoi
heidän yöpyä tallissa.

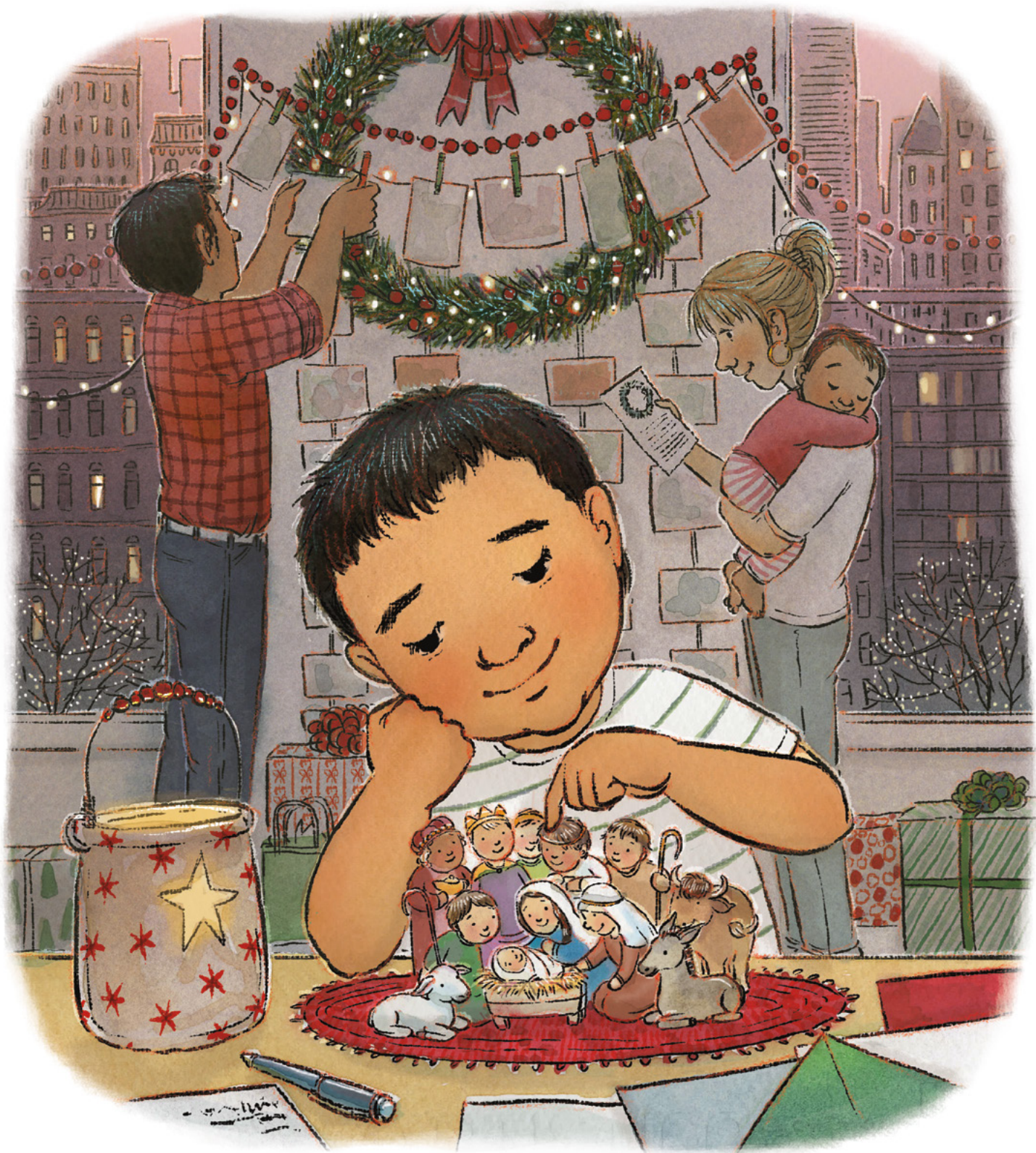

Pian Jeesus syntyi. Kirkas uusi tähti ilmestyi kertomaan kaikille, että Maailman Valo oli tullut maan päälle.

Enkeli kertoi muutamille paimenille, että Jeesus oli syntynyt. He kiiruhtivat katsomaan Jeesus-lastaa, joka makasi seimessä.

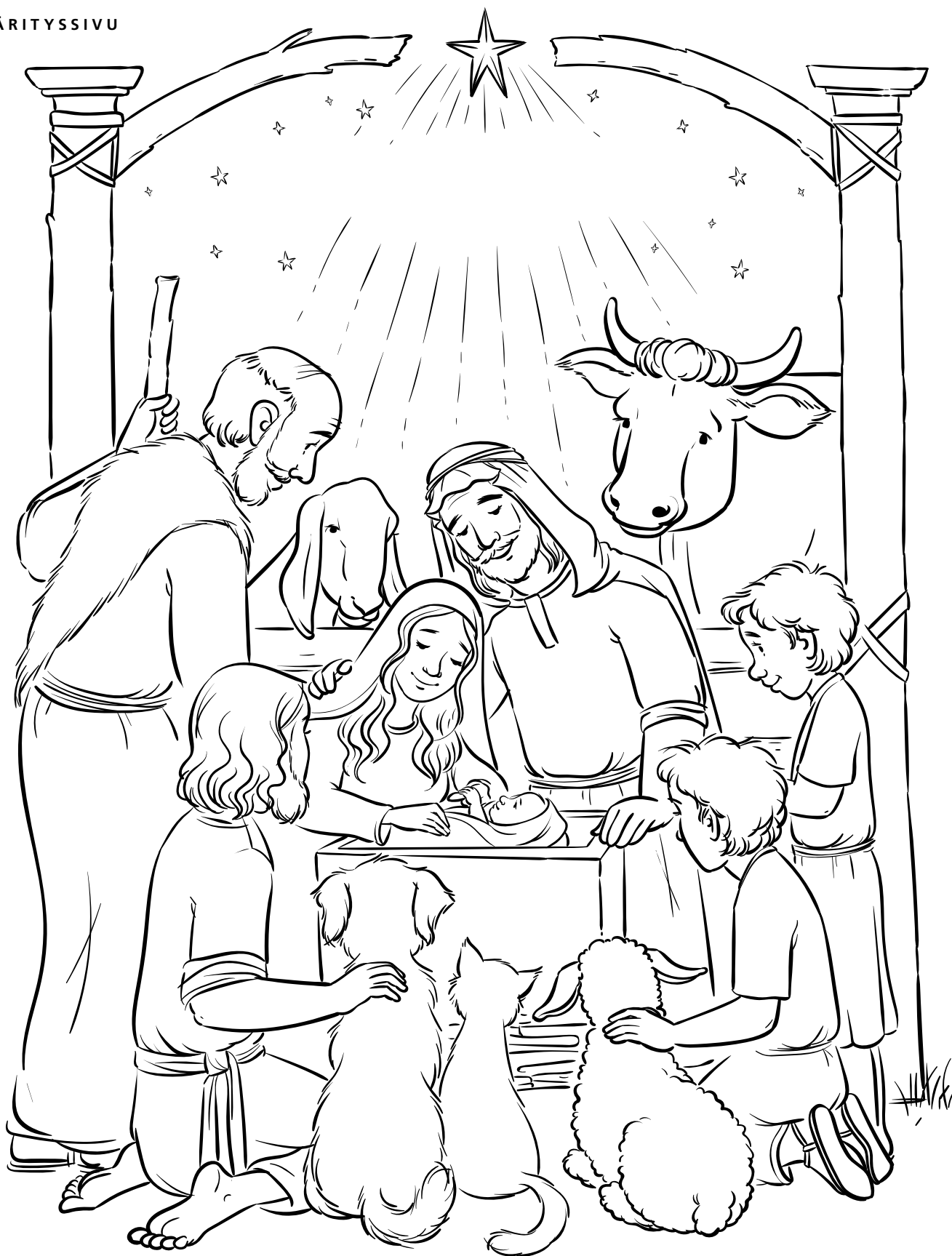

Jeesus tuli maan päälle, koska Hän rakastaa minua. Seuraan Hänen valoaan tänä jouluna ja koko vuoden ajan! ■

Kohdista Luuk. 1:26–38; 2:1–20

Paimenet "lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja
Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä" (Luuk. 2:16).

**Joseph Smith
(1805–1844)**

kirkon ensimmäinen
presidentti

URHOOLLINEN KRISTUKSEN ASIASSA

Ette voi olla liian hyviä.

Rakastan Kristuksen asiaa ja hyveellisyyttä, siveyttä ja rehtiä, vakaata käytöstä sekä hurskasta vaellusta.

Uskon hyveelliseen, rehtiin ja pyhään elämään Jumalan edessä ja tunnen velvollisuudekseni taivuttaa kaikki vallassani olevat ihmiset tekemään samoin, että he lakkaisivat tekemästä pahaä ja oppisivat tekemään hyvää ja lopettaisivat syntinsä vanhurskaudella.

Vahvistaaksemme uskoamme lisäksi kaikilla niillä hyvillä ominaisuuksilla, jotka kaunistavat siunatun Jeesuksen lapsia, me voimme rukoilla, kun on aika rukoilla, me voimme rakastaa lähimmäisiämme niin kuin itseämme ja olla uskollisia ahdistuksessa, sillä me tiedämme, että sellaisten palkka on suurempi taivaan valtakunnassa. Mikä lohtu! Mikä ilo! Olkoon elämäni vanhurskaan elämää ja palkkioni samanlainen kuin hänen! – –

Ihmisten pelastusta suuresti halajavana saanen muistuttaa teitä kaikkia pyrkimään jumalallisella innolla hyveeseen, pyhyyteen ja Herran käskyjen pitämiseen. Olkaa hyviä, olkaa viisaita, olkaa oikeudenmukaisia, olkaa anteellaita, ja ennen kaikkea olkaa armeliaita tehden aina runsaasti hyviä tekoja. – –

Olkaa sävyisiä ja nöyriä, rehtejä ja puhtaita ja vastatkaa pahaan hyvällä. – – Olkaa nöyriä ja kärsivällisiä kaikissa elämän tilanteissa, niin voitomme on oleva loistokkaampi.

Haluamme kehottaa rohkeasti veljämme olemaan nöyriä ja rukoilevia,

vaeltamaan todellakin valon ja päivän lapsina, että heillä olisi ymmärrystä vastustaa jokaista kiusausta ja voittaa kaikki paha Herramme Jeesuksen Kristuksen jalossa nimessä.

Sen ajatuksen, että jokaisen on viinitarhassa ollessaan määrä saada osoittamansa uutteruuden ja kestävyuden mukaisesti, pitäisi kannustaa jokaista tämän ilosanoman palvelutyöhön kutsuttua – –.

Me turvaamme Jumalaan, ja olemme päättäneet, että Hänen armonsa avulla me puolustamme asiaamme ja kestämmme uskollisina loppuun asti, jotta meidät kruunattaisiin selestisen kirkkauden kruunulla ja saisimme astua siihen lepoon, joka on Jumalan lapsille valmistettu. – –

Ette voi olla liian hyviä. Kärsivällisyys on taivaallista, kuuliaisuus on jaloa, anteeksiantavaisuus on armollista ja korotus on jumalallista, ja se, joka pysyy uskollisena loppuun asti, ei millään muotoa jää palkkaansa vaille. Hyvä ihminen kestää kaiken Kristuksen kunniaksi. ■

Julkaisusta Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 369–370, 372.

**JEEBUS TUODAAAN TEMPELIIN,
CHRISTEN DALSGAARD**

*"Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut.
Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
jonka olet kaikille kansoille valmistanut:
valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille."
– Luuk. 2:29–32; ks. myös jakeet 25–35.*

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Minun **lahjani** Vapahtajalle

Tunsin lähetyssaarnaajana riittämättömyyttä.
Sitten käsitin, että minun piti lakata keskittymästä
itseeni ja alkaa keskittyä Vapahtajaan.

s. 48

NUORILLE

s. 54

Kahdeksan syytä
siihen, miksi joulu on
suurenmoista aikaa
tehdä **lähetystyötä**

Oletko halunnut kertoa evankeliumista ystäville, mutta et
ole tiennyt kuinka? Tässä kerrotaan, miksi joulunaika on
yksi helpoimmista ajoista vuodessa tehdä lähetystyötä!

LAPSILLE

Jeesuksen opetuksia

Nämä tähdet auttavat sinua, kun tässä
kuussa valmistaudut jouluun noudatta-
malla Jeesuksen opetuksia.

s. 72